

OBSAH

5	ÚVODNÍ ŘEČ
7	ZÁŠTITA JANA FISCHERA, PŘEDSEDY VLÁDY ČR
9	PROFILY SPOLEČNOSTÍ
9	<i>Asociace školních sportovních klubů České republiky – AŠSK</i>
9	<i>Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky – ATJSK</i>
9	<i>Autoklub České republiky</i>
10	<i>Česká asociace Sport pro všechny – ČASPV</i>
10	<i>Česká obec sokolská – ČOS</i>
10	<i>Český olympijský výbor – ČOV</i>
10	<i>Český střelecký svaz – ČSS</i>
11	<i>Český svaz tělesné výchovy – ČSTV</i>
11	<i>Klub českých turistů – KČT</i>
11	<i>Orel</i>
11	<i>Sdružení sportovních svazů České republiky – SSS ČR</i>
12	PROFILY ŘEČNÍKŮ
12	<i>Jiří Janeček, generální ředitel České televize</i>
12	<i>Milan Jirásek, předseda Českého olympijského výboru</i>
12	<i>Petr Nečas, místopředseda ODS pověřený vedením strany</i>
13	<i>Miroslav Kalousek, 1. místopředseda TOP 09</i>
13	<i>Cyril Svoboda, předseda KDU-ČSL</i>
13	<i>Vojtěch Filip, předseda KSČM</i>
14	<i>Jiří Paroubek, předseda ČSSD, poslanec Parlamentu ČR poslanecké sněmovny</i>
15	PROGRAM KONFERENCE SPORT A STÁT 4. – 5. května 2010, Kavčí hory, Česká televize
16	4. KVĚTNA 2010 – PŘÍSPĚVKY V PLNÉM ZNĚNÍ
16	<i>Význam sportu pro společnost</i>
22	<i>Sport a mládež</i>
38	5. KVĚTNA 2010 – PŘÍSPĚVKY V PLNÉM ZNĚNÍ
38	<i>Podmínky pro sport v České republice</i>
44	<i>Ekonomika sportu v České republice</i>
62	<i>Společné prohlášení účastníků konference Sport a stát</i>
62	<i>Závěr</i>
62	<i>Sport a mládež</i>
62	<i>Sport a státní reprezentace</i>
63	<i>Sport a finance</i>
63	<i>Sport a legislativa</i>
64	SPORT A STÁT 2010
64	<i>Závěry konference konané 4. – 5. května 2010</i>
64	<i>Sport pro zdraví, aktivní život a reprezentaci státu</i>
65	EXKLUZIVNÍ INTERNETOVÝ PRŮZKUM SPOLEČNOSTI SANEP
74	ANALÝZA FINANCOVÁNÍ SPORTU V ČESKÉ REPUBLICE
94	KONCEPCE STÁTNÍ PODPORY SPORTU V ČESKÉ REPUBLICE
114	REJSTŘÍK

ÚVODNÍ ŘEČ

Vážení sportovní přátelé,

tento dokument, který se Vám dostává do rukou, završuje intenzivní osmnáctiměsíční práci, která dokumentuje stav českého sportu. Důvodem pro jeho zpracování je dlouhodobě neutěšená situace v organizaci a financování sportu.

Před rokem 1990 byl sport, a to především ve své vrcholové podobě, jedním z preferovaných odvětví české společnosti. Po roce 1990 se však stal v očích mnohých přítěží a na sport začalo být nahlíženo jako na kteroukoliv spolkovou činnost. Vlivem určité setrvačnosti se situace nezhoršovala skokově, ale zato soustavně po dobu dvaceti let, až dosáhla dnešního stavu. Dnes je naprosto jasné, že tento stav je neudržitelný. Netýká se totiž zdaleka tolik vrcholového sportu, jako především sportování mládeže.

Na začátku roku 2009 začala zprvu malá skupina ve spolupráci s MŠMT pracovat na analýze financování českého sportu s cílem zmapovat finanční toky vedoucí do sportu v průběhu let 1990 až 2008. Již při vypracovávání materiálu bylo zjištěno několik překvapivých skutečností. Za prvé má Česká republika jednu z nejnižších veřejných podpor sportu v EU. Za druhé, objem financí do sportu se snížil za dvacet let na jednu třetinu. Největším překvapením však byl fakt, že sportovní prostředí jako takové odvádí formou daní více finančních prostředků do státního rozpočtu než samo formou dotací dostává. Poté, co pan ministr školství mládeže a tělovýchovy tuto analýzu představil novinářům, začalo sportovní prostředí a ministerstvo intenzivně pracovat na vytvoření společné koncepce českého sportu. Koncepce byla připravena ve velmi krátkém čase a byla představena veřejnosti v září roku 2009.

V září 2009 měl český sport jasno. Byly přehledně zmapovány finanční prostředky tekoucí do sportu za posledních dvacet let i jejich objem v porovnání s Evropou. Byl vyjasněn další rozvoj a stanoveny priority českého sportu. Pak bylo důležité seznámit s materiálem českou politickou reprezentaci. Forma konference, na které by vystoupili jak politici, tak i někteří sportovní odborníci, se od začátku jevila jako nejvhodnější. Tak byla konference uspořádána Všesportovním kolegiem, jako zástupcem celého českého sportovního prostředí.

Ve sborníku uvádíme kompletní přepis všech příspěvků, které na konferenci zazněly tak, abychom se k nim mohli i po letech vracet. Z reakcí politiků je zřejmé, že jsou si vědomi stávající neutěšené situace ve sportu, a že jsou připraveni pomoci. Přesto nás čeká hodně práce k tomu, aby se situace v českém sportu začala pomalu obracet k lepšímu.

*Jiří Kejval
místopředseda ČOV*

Předseda vlády České republiky
JAN FISCHER

přijímá

Záštitu

nad konferencí

Sport a stát,

kteřá proběhne ve dnech 4. – 5. května 2010

ve studiu České televize na Kavčích horách

v Praze

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Fischer".

V Praze dne 29. března 2010

Asociace školních sportovních klubů České republiky – AŠSK

www.ftvs.cuni.cz/assk

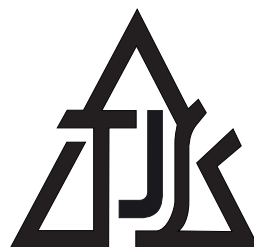

Asociace školních sportovních klubů České republiky je sportovním a tělovýchovným občanským sdružením, které bylo založeno na podzim roku 1992. V současné době působí již ve všech okresech České republiky a sdružuje více než 250.000 žáků základních a studentů středních škol.

Od jara roku 2001 je organizační struktura přizpůsobena vyšším územně správním celkům. Tvoří ji základní články (více než 2 800 školních sportovních klubů), okresní rady (pracují v 85 okresech z 86) a krajské rady (od poloviny roku 2001 pracují ve všech 14 krajích). Nejvyššími orgány celé organizace jsou Sněm a Výkonný výbor. Program naší činnosti, uskutečňovaný ve školním sportovním klubu většinou učiteli a profesory tělesné výchovy, je od samého počátku zaměřen na podněcování a podporu pohybových aktivit v době mimo vyučování. Profilujeme se jako multisportovní organizace zabezpečující především ty sporty, pro které jsou ve školních sportovních klubech vhodné materiální a personální podmínky. Zejména se jedná o základní aktivity zaměřené na vyvolání prvotního zájmu o pohyb jako součást denního režimu mládež bez výrazného důrazu na výkonnost. Naším posláním je tedy připravovat pro žáky a studenty přitažlivý program, vytvářet u nich kladný vztah k pravidelné pohybové činnosti, ovlivňovat utváření jejich hodnotové orientace, poskytovat alternativu pro volný čas, a tak přispívat k aktivní primární prevenci kriminality a zneužívání návykových látek.

Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky – ATJSK

www.atjsk.cz

Posláním Asociace je, prostřednictvím sdružených tělovýchovných jednot, sportovních klubů nebo jiných sportovních organizací (dále jen „člen“), v souladu se zákonem o podpoře sportu v České republice a Evropskou chartou sportu, vytvářet předpoklady pro úspěšné

zabezpečení rozvoje sportu, tělovýchovy, turistiky a dalších pohybových aktivit občanů, v Asociaci sdružených. Za tím účelem Asociace zajišťuje finanční prostředky, které pak rozděluje svým členům k financování jejich činností, a to za podmínek stanovených na základě rozhodnutí valné hromady o užití těchto zdrojů. Asociace reprezentuje své členy, a to zejména ve vztahu k orgánům a institucím České republiky, se kterými se podílí na vytváření závazných předpisů, které se dotýkají zájmů členů Asociace. Asociace uznává autoritu ČOV, sportovních a tělovýchovných svazů ČR i občanských sdružení turistů ČR a jejich samostatných částí pro řízení svazových sportovních činností. Asociace usiluje o všestranně prospěšnou spolupráci s těmito subjekty a jejich seskupeními. Asociace všemožně podporuje všechny formy spolupráce svých členů s místními orgány státní správy a vyšších územně správních celků a dalšími institucemi. Asociace organizuje vlastní nebo se spolupodílí na organizaci sportovních, kulturních a společenských akcí pořádaných jinými občanskými sdruženími působícími v oblasti tělovýchovy, sportu a turistiky.

Autoklub České republiky

www.autoklub.cz

Autoklub České republiky hájí zájmy motoristické veřejnosti a zastupuje ji ve vztahu k centrálním orgánům a institucím. Autoklub České republiky (AČR) je samostatným suverénním a dobrovolným občanským sdružením zájemců o motorismus a činnost v AČR.

Autoklub České republiky je právním nástupcem Československého autoklubu, který byl právním nástupcem Autoklubu republiky Československé. AČR je pokračovatelem činnosti Českého autoklubu.

Česká asociace Sport pro všechny – ČASPV

www.casppv.cz

Činnost České asociace Sport pro všechny navazuje na snahy našich předchůdců přiblížit a zpřístupnit tělesnou výchovu a sport široké veřejnosti. Hlásíme se k odkazu dr. Miroslava Tyrše i jeho následovníků. Čerpáme z práce lékařů, tělovýchovných pedagogů a dalších odborníků, kteří pochopili význam

pohybové aktivity pro člověka. Uvědomujeme si, že smysl přiměřeného pohybového režimu může být zcela naplněn jen ve spojení s racionální výživou a celkově dobrou životosprávou. V tomto širším rámci spatřujeme vysoký společenský význam sportu pro všechny jako racionální alternativy proti drogové závislosti, asociálnímu chování a dalším negativním jevům.

Co chápeme pod pojmem "sport pro všechny"? Nepohybujeme se na hranici lidských možností, vítězství v soutěžích nepovyšujeme nad zdraví. Naším cílem je, prostřednictvím tělesné výchovy a sportu, získat a udržet dobrou kondici a zároveň se odreagovat od denních starostí. Proto musí být naše pohybová aktivita přiměřeně náročná, aby se mladý organismus rozvíjel a u starších se jeho funkce udržovaly na optimální úrovni.

Česká obec sokolská – ČOS

www.sokol-cos.cz

Sokol byl založen 16. února roku 1862 na ustavující valné hromadě v Malypetrově ústavu v Panské ulici. Starostou byl zvolen Jindřich Fügner, místostarostou (později náčelníkem) Miroslav Tyrš. Hlavním heslem, které razil Tyrš, bylo „Tužme se!“, Barák navrhl pozdrav „Nazdar!“, Fügner tykáni

a oslovování „bratře“, Mánes namaloval první praporek a skicu prvních krojů (upravených později Ženíškem). V současnosti jsou tělocvičné jednotky Sokol sdruženy do 42 sokolských žup. Území žup, tvořené tělocvičnými jednotkami, jsou vždy na území jednoho kraje. Posláním ČOS je zvyšovat tělesnou zdatnost svých členů a vychovávat je k čestnému jednání v životě soukromém i veřejném, k národnostní, rasové a náboženské snášenlivosti, k demokracii a humanismu, k osobní skromnosti a ukázněnosti, k lásce k rodné zemi a úctě k duchovnímu dědictví našeho národa.

Český olympijský výbor – ČOV

www.olympic.cz

ČOV byl založen 18. května 1899. Dnes, po více než sto letech od svého založení, má velice podobné úkoly jako na sklonku 19. století – rozvíjet a šířit olympijské ideály a zastupovat a zabezpečovat účast České republiky na olympijských hrách.

ČOV je občanským sdružením ve smyslu zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů v platném znění. ČOV sdružuje sportovní svazy, federace, asociace, unie a další podobné tělovýchovné a sportovní subjekty s působností na území ČR, které jsou členy mezinárodních sportovních federací řídicích sporty, jejichž disciplíny jsou začleněny do programu OH a další sportovní svazy, členy mezinárodních sportovních federací uznaných MOV. Dále sdružuje občany ČR, jakož i právnické osoby a organizační složky státu se sídlem v ČR, podporující olympijské hnutí.

Český střelecký svaz – ČSS

www.shooting.cz

Český střelecký svaz (Czech Shooting Federation) je dobrovolné nezávislé sportovní občanské sdružení, které sdružuje sportovní střelce a příznivce sportovní střelby. ČSS má vlastní právní subjektivitu, je členem Českého olympijského výboru a jedinou organizací v České republice, která zastupuje sportovní střelbu

v Mezinárodní střelecké sportovní federaci (ISSF – International Shooting Sport Federation), Evropské střelecké konfederaci (ESC – European Shooting Confederation) a Mezinárodní unii střelců z kuší (IAU – International Armbrust Union). Základním článkem ČSS je sportovní střelecký klub (SSK), který má vlastní právní subjektivitu. Český střelecký svaz organizuje a řídí sportovní střeleckou činnost z palných zbraní vzduchových, kulových, brokových, historických a ze sportovních a historických kuší. Dále řídí sportovní soutěže od náborových až po vrcholové a mezinárodní a pořádá mistrovství České republiky ve všech vyhlášených disciplínách.

Český svaz tělesné výchovy – ČSTV

www.cstv.cz

Je dobrovolným sdružením sportovních, tělovýchovných a turistických svazů s celostátní působností, tělovýchovných

jednot a sportovních klubů i jejich sdružení, jsou-li ustavena jako občanská sdružení podle Zákona o sdružování občanů č.83/1990 Sb. ČSTV vznikl 11. března 1990 a jeho posláním je podporovat sport, tělesnou výchovu a turistiku, sportovní reprezentaci České republiky a přípravu na ni, zastupovat a chránit práva a zájmy sdružených subjektů, poskytovat jim požadované služby a vytvářet ke vzájemné spolupráci potřebnou platformu. Subjekty sdružené v ČSTV si ponechávají samostatnost svého právního postavení, majetku a činnosti.

Orel

www.orel.cz

Orel je občanské sdružení, křesťanská sportovní organizace. Prioritou činnosti Orla je především podpora sportu pro všechny. Cílem Orla je výchova mladých lidí a dětí

prostřednictvím sportovních a ostatních aktivit. Cílem Orla není vychovávat mistry světa, jeho cílem je věnovat se sportu, který podporuje kladné vlastnosti člověka – sportu, který je férový, ohlíží se na soupeře i spoluhráče. Orel chce dávat sportu smysl. V tom mu pomáhají pevné základy, které mu poskytují křesťanské hodnoty a celá historie jeho činnosti. Celou svojí činností chce Orel dávat sportu smysl. Orel má za sebou více než 90letou tradici. Během historie byl několikrát zrušen a znovuobnoven. Členy Orla byli například i parašutisté, kteří podnikli atentát na Heydricha.

Klub českých turistů – KČT

www.klubturistu.cz

Historie KČT sahá do roku 1888, kdy byl Klub založen skupinou vlastenců okolo Vojty Náprstka. Dnes má necelých 40 tisíc členů, z toho téměř čtvrtinu mládeže.

Základní organizační jednotkou KČT jsou odbory, které se sdružují do 14 oblastí,

tožných s hranicemi krajů. Vše zastrešuje Ústředí KČT se sídlem v Praze. Členové KČT organizují každoročně přes tisíc akcí určených pro členy klubu i neorganizované zájemce o všechny druhy turistiky – pěší, cyklo, lyžařskou a vodní turistiku, mototuristiku, speleoturistiku, vysokohorskou turistiku, turistiku zdravotně postižených a nejnověji i hipoturistiku. Turistické oddíly mládeže jsou sdruženy do Asociace turistických oddílů mládeže České republiky.

Sdružení sportovních svazů České republiky – SSS ČR

www.sporty-cz.cz

Sdružení sportovních svazů ČR tvoří 16 členských svazů, v nichž je organizováno ve 2 755 klubech 272 384 členů (k 1. 1. 2007). Řízení činnosti jednotlivých klubů je v plné kompetenci sportovních svazů. Sdružení nemá vytvořené nižší

organizační složky, jako např. ČSTV. Tato činnost je suplována systémem krajských komisí v jednotlivých krajích a dobrovolných krajských zmocněnců z řad aktivu sportovních svazů. Sdružení sportovních svazů ČR nabízí škálu sportovních aktivit na zemi, ve vzduchu, na vodě i pod vodou, pro široký okruh zájmů či zálib pro děti, mládež, dospělé a seniory.

Jiří Janeček, generální ředitel České televize

Narozen roku 1956 v Jindřichově Hradci. Od 19. 7. 2003 do současnosti generální ředitel ČT.

V roce 1989 ukončil státní zkouškou Fakultu žurnalistiky UK Praha, specializace Televizní žurnalistika.

Od roku 1989 zaměstnán v Redakci zpravodajství ČT a pracoval jako redaktor krajské redakce v jižních Čechách, později jako moderátor zpravodajských relací v Praze. Od roku 1999 pracoval jako vedoucí moderátorů a od prosince 2002 zastával funkci pověřeného ředitele zpravodajství. Od roku 2005 je držitelem vyznamenání Stříbrný kříž Španělského sdružení na evropskou podporu za významné přispění ke sjednocování Evropy v době působení ve funkci generálního ředitele ČT.

Milan Jirásek, předseda Českého olympijského výboru

Narozen roku 1936 v Kouřimi. Od roku 1996 do současnosti předseda Českého

olympijského výboru.

V roce 1960 promoval na lékařské fakultě v Hradci Králové. V téže roce nastoupil do Ústřední vojenské nemocnice v Praze. Od roku 1965 pracoval na oddělení sportovně-lékařském, postupně získal atestace v oboru interní medicíny a tělovýchovného lékařství. Později doprovázel jako lékař tréninkové výpravy lyžařských reprezentantů. Jako předseda zdravotní komise lyžařského svazu se otevřeně odmítl podílet na státem řízeném dopinkovém programu.

V prosinci roku 1996 byl zvolen předsedou Českého olympijského výboru, opakovaně pak v letech 2001, 2005 a 2009.

V červenci roku 2003 hostil v Praze Český olympijský výbor pod jeho vedením 115. zasedání Mezinárodního olympijského výboru, které rozhodlo, že XXI. zimní olympijské hry v roce 2010 se budou konat v kanadském Vancouveru. Ve stejném roce stál u zrodu Olympiády dětí a mládeže, jejíž zimní a letní část se každé dva roky koná v jednom z krajů České republiky.

Petr Nečas, místopředseda ODS pověřený vedením strany

Narozen 1964 v Uherském Hradišti. Absolvoval Přírodovědeckou fakultu Univerzity J. E. Purkyně v Brně, obor fyzika. Poté pracoval jako výzkumný a vývojový pracovník v Tesle Rožnov pod Radhoštěm. V letech 1995 – 1996 byl prvním náměstkem ministra obrany. Od roku 1992 je poslancem Parlamentu ČR. Byl členem zahraničního výboru PS PČR, kde se zaměřoval především na otázky obrany a NATO. Po volbách v roce 1996 se stal předsedou sněmovního výboru pro obranu a bezpečnost. Od roku 1998 zastával funkci stínového ministra obrany. V roce 1999 byl zvolen místopředsedou ODS, na posledním kongresu strany tuto funkci již počtvrté obhájil. Po volbách v roce 2006 se stal místopředsedou vlády a ministrem práce a sociálních věcí. V březnu roku

2010 se Nečas stal po odstoupení Mirka Topolánka z čela kandidátky ODS, volebním lídrem ODS.

Miroslav Kalousek, 1. místopředseda TOP 09

Narozen roku 1960 v Táboře. Vystudoval Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze a poté pracoval v Praze ve výrobním podniku jako vedoucí investičního útvaru. Od roku 1990 působil ve státní správě, v letech 1990 – 1992 na Úřadu vlády ČR jako odborný poradce místopředsedy vlády ČR se zaměřením na otázky ekonomické transformace. Od července 1992 působil v Úřadu vlády ČSFR jako ředitel odboru poradců místopředsedy vlády ČSFR. Od ledna 1993 do ledna 1998 působil na Ministerstvu obrany ČR jako náměstek ministra, odpovědný za rozpočet a akviziční procesy. V předčasných parlamentních volbách v roce 1998 byl Miroslav Kalousek zvolen do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za KDU-ČSL. Po svém opětovném zvolení v roce 2002 se stal předsedou Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny PČR (do roku 2005). Na Sjezdu KDU-ČSL 2003 v Ostravě byl zvolen předsedou KDU-ČSL, tento post v roce 2005 na Sjezdu v Plzni obhájil. Předsedou KDU-ČSL byl do roku 2006. Od ledna 2007 do května 2009 působil jako ministr financí ČR. Od ledna 2009 do května 2009 byl předsedou Rady ministrů financí EU. V červnu 2009 z KDU-ČSL vystoupil. V červnu 2009 Miroslav Kalousek spolu s Karlem Schwarzenbergem založil stranu TOP 09. Na Celostátním ustavujícím sněmu strany, konaném 27. a 28. listopadu 2009, byl zvolen 1. místopředsedou TOP 09.

Cyril Svoboda, předseda KDU-ČSL

Narozen roku 1956 v Praze. Vystudoval gymnázium v Praze a Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kterou ukončil v roce 1980. Do roku 1990 pracoval jako odborný referent, později jako notář. V roce 1990 se stal poradcem předsedy vlády pro problematiku lidských práv, restitucí a vztahů mezi státem a církvemi. V dalších letech pracoval například jako místopředseda Legislativní rady vlády, náměstek ministra spravedlnosti ČR, ministr vnitra. Od roku 1998 do 2010 byl poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V roce 1995 vstoupil do KDU-ČSL, o čtyři roky později se stal 1. místopředsedou a v letech 2001 – 2003 vykonával poprvé funkci předsedy KDU-ČSL, v letech 2003 – 2006 se stal místopředsedou a v roce 2009 byl znovu zvolen na post předsedy KDU-ČSL. Po neúspěšných volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2010, ve kterých KDU-ČSL nezískala ani jeden mandát, Cyril Svoboda 29. května 2010, na tiskové konferenci, ještě před vyhlášením oficiálních výsledků, oznámil, že rezignuje na post předsedy strany.

Vojtěch Filip, předseda KSČM

Narozen roku 1955, Jedovary u Českých Budějovic. Studia na právnické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova Univerzita) ukončil státní závěrečnou zkouškou v roce 1978, rigorózní zkoušku udělal v roce 1982. Po vystudování práv v Brně se vrátil do Budějovic, kde působil jako právník ve státním podniku Sfinx až do roku 1992.

V letech 1998 – 2004 pracoval jako náměstek primátora Hlavního města Prahy pro oblast finanční politiky. Místopředsedou stranické organizace ČSSD v Praze byl dvakrát: v letech 2001 – 2003 a 2005 – 2006. Post ministra pro místní rozvoj zastával v letech 2004 – 2005 a od roku 2005 do roku 2006 se stal předsedou vlády. V roce 2006 byl zvolen předsedou ČSSD. Po volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2010, rezignoval Jiří Paroubek na post předsedy ČSSD. I nadále je poslancem Parlamentu ČR Poslanecké sněmovny.

Od mládí se politicky angažoval nejdříve v Socialistickém svazu mládeže, v roce 1983 vstoupil do KSČ, za kterou byl v roce 1990 zvolen poslancem Federálního shromáždění. Poslancem české Sněmovny Parlamentu ČR za KSČM je od roku 1996. Po volbách v červnu 2002 a 2006 byl dvakrát zvolen místopředsedou Poslanecké sněmovny.

1. 10. 2005 byl na zasedání ÚV KSČM zvolen předsedou ÚV KSČM.

Jiří Paroubek,
předseda ČSSD, poslanec Parlamentu
ČR poslanecké sněmovny

Narozen roku 1952 v Olomouci. Vystudoval gymnázium a Vysokou školu ekonomickou v Praze, kterou dokončil v roce 1976. Do roku 1990 pracoval v manažerských funkcích. V roce 1990 se stal ústředním tajemníkem ČSSD a členem Ústředního výkonného výboru ČSSD. Členem ÚV ČSSD byl až do roku 1996. V letech 1991 – 1998 pracoval ve vlastní firmě pro ekonomické a politické poradenství.

PROGRAM KONFERENCE SPORT A STÁT

4. – 5. května 2010, Kavčí hory, Česká televize

Konferenci uspořádalo z iniciativy Českého olympijského výboru Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy a zastřešily ji tuzemské sportovní organizace. Těmi byly Český svaz tělesné výchovy, Česká obec sokolská, Sdružení sportovních svazů, Klub českých turistů, Orel, Autoklub České republiky, Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky, Český střelecký svaz, Česká asociace Sport pro všechny a Asociace školních sportovních klubů České republiky.

Program konference

Úterý 4. května 2010

Téma: Význam sportu pro společnost

První vystupující: Milan Jirásek, předseda ČOV

Druhý vystupující: Petr Nečas, místopředseda ODS

Třetí vystupující: Miroslav Kalousek, místopředseda Top 09

První panelová diskuse na téma: Sport a mládež

Moderátor: Otakar Černý, šéfredaktor redakce sportu ČT

Panelisté: J. Kocourek, J. Šlégr, P. Kořan, J. Bernard, K. Konečná, M. Šojdrová

Druhá panelová diskuse na téma: Sportovní reprezentace České republiky

Moderátor: Otakar Černý, šéfredaktor redakce sportu ČT

Panelisté: J. Kocourek, F. Dvořák, I. Hašek, T. Král, I. Ertlová, R. Ječmínek

Pozdravení účastníků konference

Miroslava Kopicová, ministryně školství, mládeže a tělovýchovy

Středa 5. května 2010

Téma: Podmínky pro sport v České republice

První vystupující: Cyril Svoboda, předseda KDU-ČSL

Druhý vystupující: Vojtěch Filip, předseda KSČM

Třetí vystupující: Jiří Paroubek, předseda ČSSD

První panelová diskuse na téma: Ekonomika sportu v České republice

Moderátor: Otakar Černý, šéfredaktor redakce sportu ČT

Panelisté: J. Kocourek, J. Kejval, M. Bičík, R. Kumpošt, M. Černošek, J. Kubata, M. Kraus

Druhá panelová diskuse: Sport a legislativa v České republice

Moderátor: Otakar Černý, šéfredaktor redakce sportu ČT

Panelisté: J. Kocourek, I. Langer, P. Hulinský, J. Šťovíček, Z. Ertl, J. Chlumský, J. Stráský

4. KVĚTNA 2010 - PŘÍSPĚVKY V PLNÉM ZNĚNÍ

Význam sportu pro společnost

1. vystupující: Milan Jirásek, předseda ČOV
2. vystupující: Petr Nečas, místopředseda ODS
3. vystupující: Miroslav Kalousek, místopředseda Top 09

Otakar Černý, moderátor konference

Dobrý den, dámy a pánové u obrazovek ČT4, dobrý den, dámy a pánové tady v sále na Kavčích horách. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Všesportovní kolegium a Česká televize zahajují dvoudenní konferenci s názvem Štát a sport, kterou zaštiťuje předseda vlády České republiky Jan Fischer. Prosím o úvodní slovo generálního ředitele České televize Jiřího Janečka.

Jiří Janeček, generální ředitel České televize

Dobrý den, dámy a pánové, jsem rád, že mohu zahájit významnou konferenci, která by mohla nebo měla nastínit budoucnost sportu v České republice v příštím období. Jsem rád, že tady mohu přivítat zástupce sportovních organizací a institucí, ale i zástupce politických stran.

Česká televize patří mezi největší informátory o sportu ze všech médií v České republice. Zřídili jsme i specializovaný sportovní kanál, který už čtyři roky vysílá, z toho tři roky dvacet čtyři hodin denně. Rádi bychom pojali celé sportovní spektrum, jsme však limitováni časem i financemi, stejně jako sport v České republice. Česká televize vysílá reklamu. Aši nevíte, že výnosy z reklamy nejdou do kapes České televize, ale jsou využívány na fond digitalizace a kinematografie. Reklama skončí zhruba v polovině roku 2012, domnívám se, že by stálo za úvahu, kdyby nabídka, kterou přednesu, byla středem zájmu politických reprezentantů a dalších, kteří mohou ovlivňovat zákony této země. Myslím si, že by Česká televize mohla vysílat reklamu dále a výnosy z reklamy by mohly být využívány na bohužel účely. Můj návrh zní: vysíláme reklamu na České televizi, dejme jí rozumné procento, abychom z reklamy vygenerovali miliardu,

jeden a půl miliardy, a rozdělme se. Třetinu kultura, třetinu sport, třetinu Česká televize na digitalizaci archivu. Domnívám se, že záleží jen na zákonodárcích, zda budou návrh akceptovat či nikoliv.

Otakar Černý

Děkuji, pane generální řediteli, za váš úvod. Je čas představit členy Všesportovního kolegia, kteří jsou současně předsednictvem této konference. Asociaci tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky reprezentuje její prezident, pan Jaroslav Němeček. Za Asociaci školních sportovních klubů České republiky je tu pan Ladislav Petera, její generální sekretář. Autoklub České republiky reprezentuje také jeho prezident, pan Roman Ječmínek. Za Českou obec sokolskou je tu její starosta Jaroslav Bernard, který je současně předsedou Všesportovního kolegia České republiky. Český olympijský výbor reprezentuje předseda, pan Milan Jirásek. Za Český střelecký svaz je tu prezident Petr Baroch. Za Český svaz tělesné výchovy je zde přítomen jeho nový předseda, pan Pavel Kořan. Sportovní organizaci Orel reprezentuje starosta Ladislav Šustr. Za Sdružení sportovních svazů České republiky je zde pan předseda Zdeněk Ertl. Českou asociaci Sport pro všechny reprezentuje předseda Jiří Laurenc. A Klub českých turistů zde reprezentuje čestný předseda této organizace, pan Jan Havelka. První den konference má název Význam sportu pro společnost. Třemi řečníky budou předseda Českého olympijského výboru Milan Jirásek, místopředseda Občanské demokratické strany Petr Nečas, místopředseda TOP 09 Miroslav Kalousek.

Milan Jirásek, předseda ČOV

Dobrý den, dámy a pánové. Sport a jeho význam pro jednotlivce i pro společnost, ale také samozřejmě jeho problémy, se v poslední době staly středem nebývalé pozornosti. Očividně tomu tak je pod vlivem probíhající a dlouhodobé volební kampaně. A to už samo o sobě ukazuje, že je to téma důležité pro společnost, pro voliče. Přitom je to téma trvalé, nespadlo z nebe až teď před volbami. Pozornost, které se mu dostalo, samozřejmě velice vítáme. Umožňuje to přehledně představit potencionální prospěch, který může sport společnosti přinést a zároveň to umožňuje položit státu a politické reprezentaci jednoduchou otázku, zda se vyplatí tuto oblast podpořit, neboli do sportu investovat. Řeknu rovnou, že ve vyspělých zemích je sport brán jako samozřejmá a všemi akceptovaná významná hodnota jak společenského, tak individuálního života a tomu i odpovídá všestranná podpora státu. Společenský význam sportu je přitom spatřován především v jeho přínosu zdravotním, sociálním a integračním, ekonomickém a mezinárodním.

Zdravotní přínos sportu je všeobecně a dlouhodobě oceňován jako jeden z nejdůležitějších. Vzpomeňme na antické „mens sana in corpore sano“, neboli „ve zdravém těle zdravý duch“. Mohu třeba také připomenout vědce, kterému lidstvo vděčí za mnohé, Louise Pasteura, který v roce 1888 napsal: „Zanedbal jsem v mládí tělovýchovu a později jsem za to zaplatil chatrným zdravím.“ Tyto a podobné postoje byly více či méně intuitivní, empirické. Až ve 20. letech minulého století se začalo se systematickým a vědeckým zkoumáním účinku pravidelné sportovní aktivity na lidské zdraví. A dnes je možnost uvést vědecké a nepochybnitelné důkazy o vlivu pohybových aktivit na harmonický tělesný a duševní vývoj člověka, a to již od raného věku. Vedle somatického rozvoje je to vliv na rozvoj motoriky, koordinace, obratnosti či flexibility. Vliv na rozvoj celkové zdatnosti člověka. Obecná shoda také panuje v oceňování preventivních účinků sportu a pravidelných pohybových aktivit na zastavení epidemie civilizačních onemocnění, která úzce souvisí se sedavým způsobem života a také s prodlužováním průměrné délky lidského života. Jde především o kardiovaskulární choroby, cukrovku, metabolický syndrom. Výzkumy ve vyspělých zemích také ukázaly, že dlouhodobý nedostatek pohybové aktivity u lidí se sedavým zaměstnáním se může projevit mimo jiné i ve vyšším výskytu neuróz, úzkostných stavů a také depresí. Neblahou úlohu sehrává obezita jako rizikový faktor většiny těchto civilizačních nemocí. Ta mají nepříznivý vliv na kvalitu lidského života, ohrožují jej a zkracují jeho délku. A to vše zatěžuje státní rozpočet a nebezpečně zvyšuje výdaje na zdravotnictví. Postižení také mívají menší fyzickou i duševní výkonnost a i výkonnost ekonomickou. Je zvláště varovné, že jde už i o nejmladší generaci, kterou sedavý způsob života a špatné stravovací návyky neblaze ovlivňují. Boj s dětskou obezitou je dnes na pořadu dne ve většině vyspělých zemí. Připomeňme si také, že zrušení povinné vojenské základní služby přispělo k zafixování návyku na sedavý způsob života našich mladých mužů. Sport je kompenzací, navíc faktorem aktivního

odpočinku. Vědecky potvrzený, blahodárný, mnohostranný vliv sportu motivoval Francii ke stanovení národního cíle pro rok 2012. Dosáhnout, aby se padesát procent populace věnovalo pravidelným pohybovým aktivitám 30 minut denně po pět dní v týdnu. Je to velmi ambiciózní cíl. Ale Finsko již nyní uvádí, že tento požadavek splňuje v současné době sedmdesát procent Finů. Máme tedy co dohánět.

Ve většině zemí je sport chápán jako významný socializační faktor. Účastník sportovních aktivit může využít své schopnosti a předvést své kvality jako obratnost, sílu, odvahu, sebekontrolu, které oceňuje jeho společenské prostředí. Sportovní pravidla mnohdy představují jeden z prvních ucelených systémů sociálních norem, se kterými se sportující dítě setká. Sport může pomoci při zvládnutí a akceptování i řady dalších rolí a norem, se kterými se postupně dostává do kontaktu. Nutnost dodržování těchto norem, i za silného emocionálního tlaku, obohacuje sociální dimenzi člověka o prvek sebekontroly a v sociálním kontextu lze očekávat přenos takto získaných dovedností do dalších sfér sociálního života. Sport je úžasným výchovným faktorem. Přispívá k rozvoji dovedností, motivace, utváření osobnosti, odolnosti, formování charakteru, odpovědnosti, sebehodnocení, smyslu pro povinnost, vztahu k ostatním, houževnatosti, cílevědomosti, sebeovládání, připravenosti k osobnímu nasazení, překonávání překážek; příznivě ovlivňuje fyzický i mentální vývoj dětí a mladých lidí. Sport má také potenciál být možným faktorem prevence některých negativních sociálních jevů. Za jednu z hlavních příčin kriminality mládeže je totiž považována nuda a malá nabídka konstruktivních aktivit pro mládež ve volném čase. Poukazuje se na emoční a sociální potenciál sportu, který by spolu s dalšími aktivitami přitažlivými pro mládež pomohl odstranit jisté vakuum, které současná mladá generace ve většině evropských zemí pociťuje. Sport také poskytuje mnoho příležitostí pro sociální kontakty. Umožňuje překračování sociálních bariér běžného života, zmenšuje pocit sociální izolace a posiluje sebedůvěru jedince prostřednictvím úspěchu v prováděné činnosti. Dokáže přinést pocit prospěšnosti, významnosti, zvyšuje sebehodnocení, přináší pocit sounáležitosti se skupinou a s tím spojenou sociální odpovědnost za dění v této skupině. Za součást sociálního působení sportu lze také uvést možnost jeho využití jako prostředku v protidrogovém boji. Vedle působení, ve smyslu primární prevence, může být využíván jako prevence sekundární, jako doplněk dalších terapeutických postupů. V mnoha zemích je sport užíván jako prostředek integrace určitých skupin populace do majoritní společnosti. Je schopen sdružovat a oslovovat, a to bez ohledu na věk či společenský původ. Významným způsobem tak posiluje hospodářskou a společenskou soudržnost, pomáhá vytvářet integrovanější společnost včetně dosažení rovného

postavení mužů a žen. Sport samozřejmě nelze považovat za univerzální lék na všechny sociální nemoci současné společnosti. Nezpochybnitelná je také ekonomická dimenze sportu. Sport a organizované i neorganizované sportovní aktivity představují v poslední době neobyčejně rychle se rozvíjející hospodářské odvětví. Bílá kniha Evropské unie o sportu uvádí, že v zemích Evropské unie vytváří až 3,7 % hrubého domácího produktu a zaměstnává až 5,4 % pracovní síly. Je možné identifikovat přímé přínosy sportu pro místní regionální nebo celostátní ekonomiky. V Anglii nebo ve Francii se sport využívá k ekonomické obnově regionů, ve kterých došlo ke strukturálním změnám určitých průmyslových odvětví, provázených ekonomickým propadem regionů. Sport a významné sportovní události stimulují místní ekonomiku a zlepšují image regionu pro investory a přitahují turisty. Ekonomický význam má zejména výstavba sportovních zařízení a objektů. Výroba zařízení pro sportovní objekty. Výroba náradí, náčiní. Obchod se sportovním zbožím. Služby. Například fitcentra, různé kurzy. Modernizace infrastruktury ve spojitosti se sportem, organizace sportovních akcí, doprava sportovců a diváků. Cestovní ruch, sportovní turistika. Reálné odhady pro naše prostředí přinesla v poslední době opakovaně citovaná Analýza financování sportu v České republice z loňského roku. A znovu podtrhuji, že analýza ukázala, že sport je významným čistým plátcem do státního rozpočtu. Za nepřímý přínos je považován pozitivní vliv sportu na fyzické a duševní zdraví, nižší nemocnost, tím menší absenci a fluktuaci pracovníků. Jsou vyčíslovány ekonomické přínosy jak pro podnikovou, tak státní a regionální sféru, zřejmě jsou i úspory na vynaloženou lékařskou péči. Údaje z ekonomického fóra z Davosu o tom, že každý dolar investovaný do sportu ušetří čtyři dolary ve zdravotnictví, zasluhuje opakovanou a hlasitou prezentaci. Dámy a pánové, sport tedy výrazně přispívá národní, regionální či místní ekonomice a je podporován i na podnikové úrovni jako prostředek zvyšování efektivity podniku. Sport rovněž pomáhá k vytváření pozitivního obrazu národa, jeho kultury a vyspělosti. I to může mít nepřímé ekonomické konsekvence. Sportovní úspěch je většinou provázen zvýšenou identifikací jednotlivce se svým národem. Pomáhá k udržení národní identity i v celosvětové tendenci ke globalizaci. Sociologické studie jednoznačně ilustrují fakt, že většina populace považuje za důležité, že její země dosahuje sportovních úspěchů a spojuje tyto úspěchy s úspěchy ekonomickými a diplomatickými. Jsou pak i možným zdrojem národní hrdosti a vlastenectví a sportovci jako hrdinové se stávají příkladem mladé generaci i celé společnosti. Jména jako Zátopek, Čáslavská, Zátopková, Lendl, Navrátilová, Jágr, Železný, Šebrle a mnoho dalších skutečných sportovních ambasadorů

poznal bez nadsázky celý svět. Nejnovější naši hrdinkou v tomto směru je hrdinka zimních olympijských her ve Vancouveru Martina. Vzpomeňme na Katku Kůrkovou Emmons. Fotky po jejím olympijském vítězství, také díky tomu, že to byla první udělovaná zlatá medaile na olympijských hrách v Pekingu, a také díky téměř hollywoodské love story s Matem Emmonsem, uveřejnila okamžitě všechna světová média. Velkým a milým překvapením pro mě byl dveřník v hotelu v Pekingu, který na sdělení, odkud jsme, reagoval okamžitě chrčivě jmény dvou českých sportovců, ze kterých se vyklubali Čech a Nedvěd. Významné sportovní soutěže, jako jsou olympijské hry a mistrovství světa v populárních sportech, se stávají událostmi celosvětového významu. Prostřednictvím sdělovacích prostředků jsou informace o těchto událostech šířeny do celého světa a úspěch sportovce jako představitele státu má v těchto souvislostech značnou mezinárodní odezvu. Proto ve většině zemí existuje podpora státní reprezentace a existují systémy péče o vrcholové sportovce a sportovně talentovanou mládež. A její účinnost je permanentně vyhodnocována. Dámy a pánové, před lety se konala televizní beseda, ve které hned v úvodu na otázku, zda společnost a stát potřebují sport, významný český publicista, kterého si nesmírně vážím, a se kterým většinou souhlasím, rezolutně odpověděl, že nepotřebuje. Po delší debatě, když vyslechl argumenty, svůj názor změnil a už nikdy v duchu svého radikálního postoje nevystupoval. Věřím, že naše dnešní a zítřejší jednání bude mít podobný účinek a povede k všeobecnému přesvědčení, že sport a veškeré pohybové aktivity, ať už organizované či neorganizované, tedy sport rekreační, výkonnostní i vrcholový, je pro společnost prospěšný a že se vyplatí do této oblasti investovat. Děkuji vám za pozornost.

Petr Nečas, místopředseda ODS

Dobrý den, dámy a pánové, páni předsedové, děkuji organizátorům této konference za pozvání. Sport sehrál důležitou úlohu v našich dějinách.

Mnohé sportovní organizace jsou starší, než je naše národní samostatnost, sehrály velmi silnou úlohu při národním sebeuvědomování ve druhé polovině 19. století. Dokonce Sokolstvo bylo první ozbrojenou složkou samostatné Československé republiky po 28. říjnu. Čili vliv sportu na národní pospolitost, na celý společenský vývoj v uplynulých více než sto letech české tělovýchovy, byl větší než jenom vliv na, dejme tomu, pozitivní fyzickou zdatnost českých mužů a žen v minulosti. To má velkou návaznost na současnost. Ve více než dvaceti tisících sportovních organizací se sdružuje dva a půl milionů našich spoluobčanů. Desítky tisíc lidí pracují jako funkcionáři, trenéři, cvičitelé a pomáhají především dětem a mládeži. To je obrovský a podle mého názoru v mnoha ohledech nedocenený společenský přínos českých sportovních organizací a dobrovolné tělovýchovy v naší zemi. Díky sportu získává člověk mnohé nesmírně nezbytné sociální kompetence – dodržování pravidel, úctu k soupeři, schopnost být týmovým hráčem. Řada pozitivních sociálních vlastností je dětem a mládeži vštípena právě prostřednictvím sportu. Že sport má důležité pozitivní vlivy v oblasti zdravotní prevence, je mimo vši pochybnost. Obrovská možnost preventivního působení sportu z hlediska zdravotního stavu naší populace nabízí v budoucnosti provázání například se systémem bonusů v rámci zdravotního pojištění. Sport se dnes stal součástí i velmi významného ekonomického faktoru. Stal se v podstatě součástí toho, čemu se říká průmysl volného času. Řada soukromých subjektů podniká v oblasti sportu. To je velice významný ekonomický faktor, který má samozřejmě svůj pozitivní dopad i z hlediska daňových výnosů. A opět zde se spojuje pozitivní ekonomická aktivita s celkově pozitivními společenskými dopady. Viděl jsem statistiku, která ukazuje, že i v době ekonomické krize je prodej sportovního zboží a sportovních pomůcek jedním z mála odvětví ekonomiky, kde nebyl zaznamenán větší propad. Velmi důležité je postavení sportu z hlediska národního sebeuvědomění a propagace České republiky v zahraničí. Jak dokázali někteří sportovci v našich dějinách zviditelnit Českou republiku, toho bychom velmi těžko srovnatelně dosáhli například politickými nebo ekonomickými prostředky. Sportovní reprezentace naší země má opět pozitivní vliv i z hlediska výchovy dětí a mládeže, protože děti a mladí lidé se rádi identifikují s pozitivními vzory. Sport a tělovýchova potřebují finance. To, že financování má být více zdrojové - to znamená obce, města, kraje a stát, na tom se asi shodneme všichni. Především obce, města a kraje však ve stávající ekonomické situaci zaznamenaly výpadek příjmů. Zde je možná určitá kompenzace výpadku. V roce 2009 dal stát na sport zhruba 2,2 miliardy, čili navýšení do částky zhruba tří miliard korun je rozpočtově únosné, musíme si být však vědomi,

že tyto prostředky nebudou použity někde jinde. Významné jsou soukromé zdroje. V podstatě 50 % soukromých zdrojů jde od samotných sportovců a členů jednotlivých sportovních organizací, kteří svými finančními příspěvky pomáhají držet při životě své sportovní organizace a svazy. Jasně transparentní přesměrování finančních prostředků a čitelná pravidla by měla být zavedena u výnosů z různých sázkových her, loterií, nebo toho, čemu se obecně říká hazard.

Miroslav Kalousek, místopředseda TOP 09

Dámy a pánové, dobrý den. Děkuji vám za pozvání, je mi ctí být účasten na této konferenci. Jsem velmi rád, že se pořádá, byť, řeknu

zcela otevřeně, jsem přesvědčen, že by měla mnohem větší váhu, kdyby byla pořádána až po parlamentních volbách.

Že tělovýchova a sport je věc, která souvisí s rozvojem lidské osobnosti, nejenom z hlediska fyzického fondu, ale i z hlediska smysluplného využití volného času, smyslu pro fair play, schopnosti pohybovat se v sociálním prostředí, o tom již hovořili mí předřečníci. Byl jsem aktivním sportovcem a myslím si, že celou moji politickou kariéru provází pozornost k českému sportu, stav českého sportu, míra veřejné podpory českému sportu. Jsem mírně dojat, že oněm třem stem milionům, což jsou, pokud vím, v tuhle chvíli jediné volné přerozdělované peníze mezi tělovýchovné organizace, se pracovně říká „kalouskovně“. Fakt je ten, že já byl navrhovatelem, ale kdyby nebylo obecného politického konsenzu, tak toto „kalouskovně“ neexistuje. Nicméně, nelze vybočit z mezí české společenské reality. Přestože všichni zde pokládáme sport za obrovskou českou prioritu, nikdo z nás si nemůže dovolit říct, že je to prioritou větší, než třeba věda a výzkum, vzdělání, či jiné společenské priority. A protože je podpora spojena s přerozdělováním, tak jde vždy o otázku priorit a neexistuje spravedlnost. Máte-li někomu něco přidat, musíte to jinému sebrat a ujišťuji

vás, že obě strany procesu celospolečenského přerozdělování vnímají slovo spravedlnost diametrálně odlišně.

Z tohoto pohledu jsem velmi rozpačitý, když zástupci sportovního prostředí a často i zástupci médií, i České televize, zdůrazňují, o co menší podporu má sport v České republice z veřejných zdrojů oproti jiným zemím, kde je sport z veřejných rozpočtů podporován daleko více. Troufnu si upozornit na to, že toto srovnání není úplně korektní, protože v České republice byl na začátku devadesátých let zvolen jiný model financování sportu než jeho pouhé dotování z veřejných rozpočtů a ze státního rozpočtu. Ani to nekritizují, ani to nechválím, ale na začátku devadesátých let v České republice padlo rozhodnutí, že dominantní společnost v loteriijním prostředí zůstane majetkem tělovýchovných organizací, hovořím samozřejmě o Sazce, a z jejího zisku pak bude sport financován. Kdyby byla Sazka na začátku devadesátých let zestátněna a sport byl financován výlučně z veřejných rozpočtů, pak by to srovnání sedělo. V České republice byl tělovýchovným organizacím svěřen majetek, aby z něj vlastníci sami co nejodpovědněji financovali svůj provoz a svoji činnost. Stát se zřekl toho, že jim bude mluvit do toho, jak budou se zisky a s prostředky nakládat. Podle obchodního zákoníku jim do toho ani mluvit nemohl, protože Sazka je z tohoto hlediska privátní organizací a je čistě věcí jejích vlastníků, tedy akcionářů, jak rozhodnou, kam budou příslušné zdroje alokovány. Bylo prosím pěkně rozhodnutím vlastníků, nikoliv státu a tedy daňového poplatníka, že všechny zdroje, které jsou myslitelné pro příštích sedm, osm, možná deset let, půjdou na financování haly do Vysočan. Bylo prosím pěkně rozhodnutím vlastníků – tedy tělovýchovných organizací, nikoliv státu, že financování této haly půjde tím nejdražším způsobem, a tak dále. Tenkrát jsem ta rozhodnutí sledoval s vytřeštěnými očima a neuměl jsem si představit odpovědného vlastníka, který by s něčím takovým souhlasil, ale respektoval jsem právo soukromého vlastníka takto rozhodnout, respektoval jsem, že stát do toho nemá co mluvit. Nicméně tyto zdroje budou do roku 2017, nebo 2020, nebo 2021, co já vím, jak bude pokračovat nervozita na kapitálových trzích, alokovány výlučně do Vysočan a nikoliv do podpory celorepublikového sportu a logicky budou chybět v celé zemi někde jinde. Je to pochopitelně problém, před kterým politik nemůže couvnout, protože podpora sportu je celospolečenskou prioritou. Je to otázka veřejně prospěšné činnosti. Vedle toho, co tady zaznělo od pana Jiráka i pana Nečase, bych velmi rád připomněl někoho, na koho myslím zejména jako starý 'sporták'. Na dobrovolné cvičitele. To jsou ti blázni, kteří na vesnicích běhají s dětmi po hřišti a dávají do sportu svůj čas a peníze. Pokud jim vezmeme motivaci a oni toho nechají, tak

hříšně zarostou býlí a děti místo toho, aby s těmito blázny chodily čekat do mičudy, budou si třeba chodit 'šlehat' do křoví nebo budou chodit do hospody, což je celospolečenský problém, a proto ho musíme společně řešit. A když říkám společně, tak společně. Primární rozhodnutí, které podfinancovalo český sport, bylo rozhodnutím tělovýchovných organizací. Dominantně ČSTV jako majoritního vlastníka, pak všech ostatních akcionářů Sazky. Chybu udělá občas každý, ale nelze tuhle chybu řešit jenom na úkor daňového poplatníka. Je možné řešit ji společně, a sice tak, že se stát přihlásí k podpoře sportu za předpokladu, že vlastníci Sazky, kteří se dopustili tohoto manažerského rozhodnutí, budou zdroje hledat jinak a jinde, aby vedle haly ve Vysočanech nebyl venkovský sport podfinancován. Těch možností je celá řada a stát opět nesmí privátním vlastníkům této společnosti mluvit do toho, jak. Pusťte si do Sazky strategického partnera, prodejte Sazku, zmobilizujte si jiný majetek. Konec konců ČSTV, pokud vím, má účetní hodnotu majetku přes padesát miliard korun, tak si ho zmobilizujte, komercializujte jej, zmobilizujte likvidní zdroje, kterými podpoříte venkovský sport a pokud to uděláte, pokud toho budete schopni, stát podle mého názoru nesmí tuto snahu ignorovat a musí vaši snahu podpořit rovným dílem, nebo nějakým jiným poměrem, ten parametr je domluvitelný. Jinými slovy, zmobilizujete si, promiňte, že teď беру nejsilnější organizaci jako příklad, ale platí to z mého pohledu pro všechny; zmobilizujete si jako ČSTV miliardu pro to, abyste si ji přerozdělili pro své svazy a stát by vám měl umět miliardou přispět. Nezmobilizujete-li si nic, podle mého názoru nesmíte dostat nic. Protože bez individuální spoluúčasti a bez zvýšení individuální odpovědnosti nemáme právo chtít po daňovém poplatníkovi, aby napravoval chyby, které nezpůsobil ani on, ani jím volení delegáti, a bez individuální odpovědnosti a bez zvýšení individuální spoluúčasti konec konců to ani nemůže fungovat, protože si toho potom nikdo neváží. Protože ten, kdo jenom natahuje ruku, neváží si prostředků, které získal.

Sport a mládež

panelová diskuze

moderátor: Otakar Černý

panelisté: J. Kocourek, J. Šlégr, P. Kořan,
J. Bernard, K. Konečná, M. Šojdřová

Otakar Černý

Jistě budete souhlasit, že sport začíná u dětí v rodinách, ve škole. Co mají udělat rodiče a školy pro to, aby ten start byl kvalitní?

Michaela Šojdřová, první místopředsedkyně KDU-ČSL

Nejlépe se učí vlastním příkladem. Myslím, že každý víme, že první krůček k aktivnímu sportu nám dali rodiče právě tím, že s námi začali lyžovat, vzali nás poprvé do bazénu. Naším úkolem, především z hlediska politiků, je podpora takových podmínek v rodinách a ve školách, aby se tam sport mohl rozvíjet. Čili aby tam byly tělocvičny, sportoviště, aby byl na sportování vyčleněný čas, aby pedagogové byli dobře připraveni.

Mám konkrétní návrh, který se týká základních škol. Víte dobře, že dvě hodiny základní tělesné výchovy je málo. Snad až 70 % dětí, když se vrátí ze školy, sedí doma u počítače. Jestliže nemáme schopnost motivovat děti, aby se dostavily do dobrovolných sportovních sdružení, tak bychom měli více přitlačit ve školách. Nebude to o ničem jiném než o penězích, jestliže řeknu, že přidat jednu až dvě hodiny výuky týdně na tělovýchovu. Myslím si, že to možné je, a myslím si, že nám to umožňuje i systém rámcových a školních vzdělávacích programů. Tam, kde si škola navýší současnou hodinovou dotaci o jednu až dvě hodiny týdně v rámci školního vzdělávacího programu jsem stoprocentně pro a nebude mi

líto finančních prostředků, které na to budou potřebné. Říkám ne na úkor jiných hodin. Hodiny navíc, tak, aby se ve škole po vyučování konala tělesná výchova, sportovní hry. Kdysi jsme měli povinné sportovní hry a nebylo to špatné. Byla by to pomoc i rodině, která nemá čas vést děti třeba do sportovního kroužku, nabídnout tuto hodinu až dvě tělovýchovy v rámci školy.

Otakar Černý

Pane náměstků, dvě hodiny tělovýchovy týdně je málo a vy teď spustíte křik, že navíc nemáte.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Škola a školská zařízení mají působit v oblasti vzdělávání. V oblasti sportu a sportovní činnosti působí spíše sportovní organizace. Takže sportovní příprava, sportovní příprava je zásadou, je předmětem všech sportovních organizací, to znamená ne pouze sportovních svazů, ale i organizací, které se zabývají všeobecným sportem, všeobecnou sportovní činností. Dvě hodiny tělovýchovy týdně jsou v tuto chvíli základ a každý ředitel základní nebo střední školy se může rozhodnout pro navýšení této dispozice. A tady se vrátím k původní otázce – co je úlohou rodičů. Ti se musí ptát, zda je nebo není potřeba navýšit hodiny tělesné výchovy ve škole, co se jejich dítě v rámci standardních dvou hodin tělesné výchovy naučilo. Primárně se zaměřit na to, co se děje v těch dvou hodinách, a ty dvě zmiňované navýšované hodiny případně realizovat ve spolupráci s místní sportovní organizací, s místním sportovním klubem tak, aby tam už byl přímo rozvíjen i talent mladého sportovce. Finanční prostředky samozřejmě na jakoukoliv zvýšenou aktivitu potřeba jsou. Ať už to znamená navýšit dotaci na školu, jak o tom mluvila paní poslankyně Šojdrová. Já bych si spíše dokázal představit navýšení státní podpory sportovním organizacím, které by následně realizovaly rozvoj sportovní činnosti mladých lidí.

Otakar Černý

Pane starosto, jaké podmínky nabízí Sokol a ČSTV pro sport a mládež?

Jaroslav Bernard, starosta České obce sokolské

Jako starší starosta ze starší organizace si dovoluji zahájit tuto část diskuse. Chtěl bych navázat na

to, co říkala paní poslankyně Šojdrová. Domnívám se, že skutečně je potřeba začít s vedením dětí k pohybovým aktivitám od dvou, tří let, kdy jsou děti nejnímavější. Velice často se stává, že pokud nejsou děti včas vedeny k pohybovým aktivitám, tak se ve škole z tělocviku raději omlouvají, aby si neudělaly ostudu. V Sokole, věrní svým tradicím, se domníváme, že se musíme věnovat celé populaci. Máme-li hovořit o zdravotním významu sportu, o preventivním významu sportu, tak

se nemůže týkat jenom talentovaných jedinců. Musí se týkat co nejširšího záběru populace. Je potřeba uvážit, že cvičení s předškolními dětmi je velice náročné nejenom na kvalifikaci cvičitelů nebo trenérů, ale i na zázemí. A skutečně nestačí dvě hodiny tělocviku týdně, ony nestačí ani čtyři hodiny. Když si vzpomeneme na své mládí, tak bylo běžné, že čtyři hodiny denně se mládež věnovala pohybovým aktivitám. Dneska se věnuje aktivitám počítačovým, v tom lepším případě, takže se v Sokole snažíme podchytit děti od tří let. Problém je s podporou spolkové činnosti. Protože, jak správně řekl pan náměstek Kocourek, ve škole už je pozdě. Sportovní a tréninková činnost se odehrává v tělovýchovných jednotkách a v klubech, proto je potřeba podporovat občanská sdružení a spolky.

Pavel Kořan, předseda ČSTV

Já ten problém vidím malinko jinak. Absolutní většina dětí s větší pravděpodobností organizovaná není a prioritou je tedy vyvolání zájmu o to, aby se sport stal významnou součástí jejich života. Takže se vrátím k tomu, v čem je vlastně základ. Podle mě v tom, aby se podařilo vysvětlit rodičům, aby si v záplavě jiných, možná z jejich pohledu důležitějších starostí uvědomili, co sport pro život jejich dětí znamená. Aby si uvědomili, že když je naučí pravidelnému sportu hned od malička, a nechci mluvit o tom, jestli od tří let nebo od pěti let, tak si ušetří spoustu starostí v pubertě, ušetří spoustu peněz sobě, i do

státní pokladny. Samozřejmě ideální je rodina, ve které je sport součástí jejího životního stylu. Další prvek, který velice silně poznamenává vztah dětí ke sportu, je školní tělesná výchova. Je to otázka rozsahu školní tělesné výchovy, otázka její kvality, schopnosti učitelů tělesné výchovy dostatečně motivovat žáky a nevycházet ze stereotypů. Můžeme diskutovat o tom, do jaké míry jsou tradiční sporty pro naše děti přitažlivé z hlediska pestrosti a neustále se rozvíjejících dalších druhů sportu.

Otakar Černý

Podporuje stát sportování mládeže?

Kateřina Konečná, poslankyně KSČM

Jenom velmi krátce se ještě vrátím k té předchozí otázce, protože si myslím, že tady nezazněla jedna dost podstatná věc. Sport malých dětí a mládeže na základních školách stojí rodiče peníze. Často jsou sportovní aktivity pro rodiče finančně náročné, takže se nemohu divit, že rodiče zvolí keramiku, případně jiný kroužek, před sportovním.

Není to o tom, jestli rodiče mají čas, ale jestli mají finanční prostředky na to, aby jejich dítě mohlo sportovat. K otázce, zda stát podporuje mládež a sportování. Myslím si, že podpora je rozhodně nedostatečná, protože je z velké části převedena na sportovní svazy. Ze státního rozpočtu jde na sport pro všechny na celý rok dvacet milionů korun. Na sport pro tělesně postižené sedm, dnes devět milionů. To jsou tak směšné částky, že si myslíme, že ve státním rozpočtu bychom rozhodně našli úspory, které by bylo možné věnovat do těchto podkapitol. Náš výbor několikrát navrhol navýšení finančních prostředků pro sport, poslanecká sněmovna však nikdy nenašla shodu. A zrovna sport pro všechny je pro nás základem práce hlavně s mladou generací.

Jiří Šlégr, olympijský vítěz – hokej

Myslím, že je paráda, že se konference koná před volbami. To, co tady dneska zaznělo, vytváří jakýsi návod pro budoucí politiky, poslance, kteří budou rozhodovat o tom, jestli se tělesná výchova bude dělat dvě hodiny týdně nebo čtyři. Zaznělo tady, co mají dělat rodiče, co mají dělat školy s dětmi, jestli je na to nějaká šablona. Když jsem sportoval jako malý kluk, tak jsem se věnoval několika sportům najednou. Hrál jsem fotbal, tenis, hokej, chodil jsem plavat. Moji rodiče mi neříkali, co budu dělat za sport. Rodiče by měli dát svým dětem prostor a nabídnout škálu různých sportů. Nikdy nevíme, jestli dítě bude chtít sportovat profesionálně a jestliže ano, tak nevíme, jestli se rozhodne pro ten sport, co si přeje rodič. Takže by měl především dát tomu dítěti prostor a škálu různých sportů. Co by měla udělat škola? Dlouho se nikdo nezabýval tím, jestli tělesná výchova probíhá správně. Jestli všechny děti udělají kotrmelec nebo se naučily plavat. Když jsem vyrůstal, tak to bylo povinností. Museli jsme povinně chodit plavat a museli jsme umět plavat, všichni jsme museli umět kotrmelec. Dneska tady zaznělo, že rodiče dávají na tělesnou výchovu dětem omluvenky, i když to není opravdu ze závažných zdravotních důvodů. Musí být zpětná vazba. Tělesné výchově by se měl věnovat ředitel školy, kontrolovat tělocvikáře, měli by se jí věnovat také zástupci sportovních oddílů, sdružení. Ze všech sportovních organizací by měli zástupci docházet do škol a děti při té tělesné výchově sledovat. Dívat se, jestli některé děti mají větší talent pro nějakou konkrétnější sportovní disciplínu.

Otakar Černý

Vidím tady pět olympijských vítězů, byla by škoda se jich nezeptat. Roberte, jaký máte vy názor na téma Stát a sport mládeže?

Robert Změlík, olympijský vítěz – atletický desetiboj

Jsem velice rád, že se tady o sportu hovoří tak otevřeně. Musím se přiznat, že mě inspiroval syn. Uvědomil jsem si přesně to, co říká Jirka Šlégr, že naše děti neumí udělat kotrmelec dopředu, kotrmelec dozadu možná ani neviděly. Takže společně s Romanem Šebrlem jsme se rozhodli, že na základní školy zavedeme odznak všestrannosti olympijských vítězů a jsem velice rád, že máme podporu i od ministerstva školství. Uvědomili jsme si, že tady po sobě chceme zanechat nejenom ty medaile a věřím, že nezůstaneme sami, protože vidím, že se Jirka Šlégr potýká se stejnou myšlenkou.

Věra Čáslavská, olympijská vítězka – sportovní gymnastka

Budu velice stručná. Myslím, že chybí propracovaný systém sportovní výchovy od malých dětiček až do vrcholového sportu a reprezentace. Tady vidím velkou skulinu.

Martin Doktor, olympijský vítěz – rychlostní kanoista

Jako velký problém vidím právě angažovanost a zájem rodičů, protože jakýkoliv systém, který někdo vymyslí, nepodchytí to, že rodič musí přesvědčit své dítě a dát ho sportovat.

Kateřina Neumanová, olympijská vítězka – běžkyně na lyžích

Budu se trošičku opakovat v názoru Martina Doktora, protože si myslím, že pokud si děti neodnesou ten správný základ z rodiny, tak tady, odborníci, můžete připravovat jakoukoliv státní politiku, která je samozřejmě velice důležitá, ale to, co se děti naučí doma je jedinečné a hlavně nenahraditelné. Přestože je celá řada sportů finančně velice náročná, nesouhlasím s paní poslankyní Konečnou, že by si rodiče nemohli dovolit, aby jejich děti sportovaly. Je spousta druhů sportů, které lze provozovat takřka bez jakýchkoliv nároků na finanční podporu. Samozřejmě musí do nich investovat svůj čas, který je pro nás všechny velice drahý. Ale myslím si, že bychom si ho měli pro naše děti najít. V době, kdy jsou starší a mají zažity základy z rodiny, už není problém, aby ve sportu pokračovali.

Jiří Ježek, paralympijský vítěz a mistr světa – cyklistika

Myslím, že právě v tomhle je největší práce a největší povinnost sportovních svazů, organizací a tělovýchovných jednot. Ty musí najít cestu, jak oslovit rodiče, aby sami chtěli dát ty děti na sport. Sportovní svazy a organizace musí být natolik, jak se říká, „sexy“, aby oslovily i dnešní mladou generaci, která má samozřejmě daleko víc možností, jak strávit svůj volný čas. Je potřeba vyjít lidem vstříc a ukázat, jak sport dokáže být krásný a prospěšný, což můžeme dělat třeba

my, jednotlivci, úspěšní sportovci, na školách při různých besedách, ale myslím si, že daleko větší dosah by mělo, kdyby střešní organizace našly koncept, jak ve společnosti sílu sportu prosadit.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

K té dostupnosti sportu pro mladé lidi. Zmiňujeme dvě věci. První, že nemůžeme děti dostat na sportoviště, protože sedí u počítačů. Jestliže rodiče mají na to, aby dítě vybavili počítačem, potom si nedovedu představit, že nejsou schopni zajistit mu podmínky, aby se věnovalo nějakému sportu. Druhá věc je systémová podpora mládežnického sportu v České republice. Státní politika pro tyto oblasti existuje, a to ve věkových kategoriích od šesti let až do nějakých devatenácti let, přes sportovní střediska, přes sportovní centra mládeže, přes program sportovního talentu Sport a škola. Jsou poskytovány dotace ve prospěch sportovních organizací a sportovních svazů, které následně samostatně tyto programy uvádějí v život. Sportovní střediska, sportovní centra mládeže a sportovní organizace spolupracují s jednotlivými školami, ať v oblasti základního nebo středního školství. Myslím si, že tohle je cesta, kterou bychom se měli vydat, že sport bude realizován přes sportovní organizace ve spolupráci se vzdělávacím systémem, ve spolupráci s regiony. Poslední věc, kterou bych chtěl zmínit, a byla tady načata, je oblast dobrovolnictví. Máme opravdu desítky tisíc dobrovolných pracovníků, kteří s našimi dětmi a nejenom s našimi dětmi, ale i s námi dospělými tráví svůj volný čas, ať už jako trenéři, metodici, funkcionáři. Je to významná činnost a zasloužila by si společenskou pozornost většího rozměru, než má v tuto chvíli. A že bychom se měli zabývat i státní politikou jejich podpory, jejich ocenění. Předpokládám, že i to bude muset být řešeno v období po volbách. Umím si představit různé modely, ať už se týkají rozmanitých slev ve zdravotním pojištění, slev na

daních z příjmů. Nebo jsem přístup jakémukoliv dalšímu opatření, které podpoří tyto lidi v jejich činnosti.

Michaela Šojdrová, první místopředsedkyně KDU-ČSL

Já bych chtěla, aby to nevypadalo, že nechceme jasně odpovědět na otázku, která tady padla – co uděláte pro sport. V našich volebních programech se skutečně dočtete jenom pár řádků, protože musí být stručné, jasné, výstižné a tam se detaily nedostanou. Sport pro všechny – to jsou pro mě jednoznačně občanská sdružení. Ta stojí na dobrovolnících a my po nich můžeme chtít jen to, čeho jsou schopni. Zaslouží si státní podporu i přesto, že systém financování byl nastaven tak, jak tady zmínil kolega Kalousek. Osobně jsem ve střetu zájmů, neboť jsem členkou dvou občanských sportovních sdružení – ČSTV a Orla, nicméně se hlásím k řešení, které tady bylo pro akcionáře Sazky naznačeno. Když sami budou ochotni spolupracovat se státem, tak stát by měl pomoci vyřešit Arénu. Hlásím se také k tomu, co řekl ředitel Janeček. Zvážit prodloužení reklamy České televize po roce 2012. Proč mají mít monopol na reklamu v televizi pouze komerční sdělovací prostředky? Proč se zbavit těchto finančních prostředků, proč se jich vzdát? Za konkrétních, jasně pojmenovaných podmínek pro financování sportu bych pro to ruku zvedla. Pokud se týká výtěžku z hazardu, jsem ráda, že se k tomu přihlásil kolega Nečas, který řekl, že tam vidí také rezervu, a že by byli ochotni ji pro sport pro všechny a samozřejmě pro reprezentaci využít. Co se týká podpory rodičů zejména ve smyslu motivace, tak úspěchy vás, sportovních reprezentantů, jsou velké vzory, to je to, co může motivovat rodiče a přesvědčit děti. Školní docházka je povinná, to znamená, že i ty děti, které nejsou talentované a zpočátku třeba lenivé, se přes školu seznámí se sportem a třeba k němu najdou cestu, i když doma nejsou motivované. Proto jsem se v první řadě zaměřila na tu cestu, která je všem dostupná, i z finančních důvodů. Čili sport pro všechny, reprezentace a podpora školy, to je konkrétní program, který chceme naplňovat.

Otakar Černý

Pane Kubato, je u vás v Ústí dostatek kvalitních sportovišť a trenérů?

Jan Kubata, primátor města Ústí nad Labem

Město Ústí je klasický případ dlouhodobě nastavené koncepce sportu, protože sport potřebuje tři věci. Potřebuje dlouhodobost koncepční podpory, já říkám minimálně tři až čtyři

olympijské cykly; rozpočtovou samostatnost, aby nemohl ministr, když nemá peníze pro učitele, sáhnout do sportovního prostředí; potřebuje ty peníze někde najít. Podívejte se například na zneužívání sociálních dávek, vyčísleno to znamená dvě až čtyři miliardy korun. Stát ušetří a ještě do sportu dáme dvě miliardy a ani nemusíme sahat někam jinam.

Rozhodně podporuji koncepci a roli jednotlivých svazů. Nemohu tady mluvit za všechny obce, ale hovořím s ostatními primátory, tak mohu říci, že jsme připraveni otevřít naše sportoviště, protože většina sportovišť patří obcím. To znamená, zajistit dozor, bezpečnost, pojištění a to je role sportovních svazů. Role poslanecké sněmovny a MŠMT je, kdo a jak bude financovat provoz. Provoz financují obce, platy učitelů financuje stát. To znamená, pojďme se domluvit. Obce jsou zcela jistě pro sport jako takový partnerem.

Otakar Černý

Ivo, vy máte spoustu hřišť i trenérů, jak u vás to funguje?

Ivo Kaderka, prezident Českého tenisového svazu

Velmi dobře, protože Český tenisový svaz je nejúspěšnější tenisovou federací na světě za rok 2009, podívejte se do statistik a do všech ocenění ITF. Nyní ale musím navázat na pana primátora z Ústí nad Labem. Řekl jednu zásadní pravdu – rozpočtová samostatnost. Aby nemohl ministr sáhnout do sportu, pokud mu nezbyvají peníze na vysoké nebo základní školy. Byl jsem předchůdcem pana náměstka Kocourka a zažil jsem situaci, kdy přišla paní ministryně a řekla 'sportovci jsou zdraví a silní, ať si pomůžou sami' a sebrala jim 300 milionů na investice. Souhlasím s panem Kalouskem, že tato debata měla být buď po volbách, anebo má probíhat průběžně. Protože politici jsou od toho, aby

vykonávali službu obyvatelstvu, a sport je takový fenomén, že v průběhu celého volebního období jsou politici povinni o sportu debatovat. A ne pouze tři týdny před volbami. A ještě k otázkám, jaké je postavení sportu ve společnosti, kde je problém, jak má sportovat mládež? V první řadě je to samozřejmě rodina, za druhé je to sportovní infrastruktura, a její tvorba je rolí zejména státu. A za třetí bez sportovních hvězd a sportovních vzorů nepomůže ani rodina, ani sportovní infrastruktura. Například podle kompetenčního zákona je hlavní rolí MŠMT připravovat mládež na reprezentaci této země, takže podporujeme reprezentaci, podporujeme špičkové sportovce, kteří potom budou vzory pro mládež. Šlégrové, Jágrové a Neumanové jsou ti, kteří přivedou děti na hřiště.

Otakar Černý

Jiří, to je nahrávka přímo na tebe.

Jiří Šlégr, olympijský vítěz – hokej

Děkuji za nahrávku a děkuji diskutujícím za vše, co zde řekli, protože si myslím, že to jsou dobré informace pro naše budoucí politiky.

Samozřejmě je na nás, bývalých sportovcích, abychom chodili mezi děti, rodiče a trenéry, abychom si s nimi popovídali o sportu a o tom, jak úspěšní sportovci dělají výbornou reklamu České republice ve světě. Ale myslím si, že peníze by se měly investovat do kvalitních trenérů, kteří pracují na systematické výchově konkrétního sportovce.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Souhlasím s Jiřím Šlégrem. Chtěl bych, abychom se shodli, že obecně celé téma mládeže ve všech formách práce – jak s talentovanou mládeží, tak i s tou, která pouze rozvíjí své pohybové dovednosti – je důležité, abychom ocenili lidi, kteří pracují jako dobrovolníci, i trenéry, kteří rozvíjejí talent pro reprezentační budoucnost. A abychom se shodli, že toto je primárně činnost sportovních organizací, sportovních svazů. Škola má vzdělávat, má poskytovat prostory, má poskytovat spolupráci, stejně tak svazy školám. Abychom si vyčlenili kompetence mezi státní správou a správou veřejnou, a abychom našli možnosti, jak tuto činnost podpořit z ostatních zdrojů, to znamená z komerčních.

Jaroslav Bernard, starosta České obce sokolské

Udělejme si nejprve pořádek v terminologii – co je úkolem svazů, co klubů a co tělocvičných a tělovýchovných jednot. ČSTV zastřešuje jednak svazy a jednak tělovýchovné jednoty. Vlastní činnost, zejména s dětmi, probíhá v klubech a v tělovýchovných a tělocvičných jednotách. Probíhá tak kvalitně, jak nám dovoluje právě to dobrovolnictví. V Sokole mnoho placených trenérů nemáme a získat kvalifikovaného tělocvikáře, který by ještě ke své ne příliš vysoké mzdě ve škole šel dobrovolně pracovat do Sokola, je velice obtížné. Máme ústřední školu, kde školíme speciálně cvičitele pro práci s malými dětmi.

Potřebovali bychom, ale to je otázka pro zítřejší panel, pomoc v legislativě, protože dobrovolní cvičitelé a trenéři nejsou dostatečně legislativně chráněni v případě, že dojde k nějakému úrazu nebo poškození zdraví.

Pavel Kořan, předseda ČSTV

ČSTV sdružuje více než 1 680 000 lidí a z toho je asi 489 000 v kategorii žactva a dorostu. Jsem přesvědčený, že v okamžiku, kdy dítě vstoupí do organizovaného sportu, je vyhráno. Mimochodem, každé desáté dítě má určitou míru talentu a nikdy nelze předem prokázat, jestli skončí jako mistr republiky či olympijský vítěz. Čtyřicet procent dětí je však osvobozeno od tělesné výchovy, takže nemají šanci, ani v rámci těch nedostatečných dvou hodin týdně, dostat se jakýmkoliv způsobem ke sportu. V dnešní době záleží v podstatě na osvětenosti ředitelů škol, jestli sport bude fungovat nebo bude zatracován. Rodiče by měli projevovat zájem, do jaké míry je tělesná výchova kvalitní. V nedostatečné motivaci v rodinách a ve školách vidím prapříčinu společenského nedoцеňování sportu, nedostatečného zdravotního stavu, o zdatnosti dětí a mládeže nemluvě.

Otakar Černý

Děkuji, prosím pana Šustru z Orla.

Ladislav Šustr, starosta křesťanské sportovní organizace Orel

My tady probíráme dvě věci, které spolu souvisí, ale nejsou na sobě úplně závislé. Peníze bych na chvíli opomněl, nejsou v tom zdaleka tak, jak se tady říká. Máme sportovní vybavení, sportoviště, máme docela bohaté rodiny, které dokáží vybavit děcka počítačem, jak tu bylo řečeno. Problém je u dobrovolníků, u jejich kvalifikace. Na prvním místě záleží na kvalitních hodinách, aby děcka

chodila odpoledne do Orla nebo do Sokola. Co se týká financí jako takových, myslím, že nemůžeme jenom natahovat ruku. Musíme sami hospodařit. Musíme říkat lidem pravdu, že si musí také připlatit, spoluúčast je rozumná. A co je důležité – motivace rodičů, nastartování ve škole a vzory pro děti.

František Dvořák, místopředseda Českého olympijského výboru pro sport

Tady v krátkém časovém úseku zaznělo, že nejdůležitější je apelovat na rodiče, vychovávat trenéry a věnovat prostředky na výchovu vzorů. Bylo by dobré uvědomit si a znovu si zrekapitulovat rozdělení rolí. Jak úlohy státu, tak sportovního prostředí, a nesměšovat, co je důležitější. Všechno má své postavení a ve svých důsledcích s sebou souvisí. Co se týká školní tělesné výchovy, ta je povinnou součástí vzdělávacího procesu. To je základ, který se přesouvá do středního i vysokého školství. V této oblasti pohybového vzdělávání je důležitá role státu. Druhá role státu je v oblasti vytváření podmínek pro velkou množinu neorganizované tělesné výchovy. To je otázka infrastruktury, otevřených sportovišť, a tak dále. A tady si myslím, že bychom měli konečně rozbourat ten rigidní systém dotací. Připadá mi jaksi nelogické,

že i v současné době centrum přerozděluje prostředky na sport pro všechny. Myslím si, že to je role regionů, obcí a měst. Dále máme řadu specializovaných občanských tělovýchovných sdružení, jako je Sokol, Asociace sportu pro všechny, kde se může zájem dětí o sport rozvíjet. Třetí rolí je výchova státní sportovní reprezentace. To je již vyloženě otázka systému. Od výběru talentů, péče o ně, až po péči o vrcholové sportovce.

Josef Dovalil, místopředseda Českého olympijského výboru pro olympismus

Zrekapitulovali jsme společenský význam sportu a já tady využiji možnosti adresovat politikům jakousi výzvu. Domnívám se, tak jak přicházím do kontaktu na Fakultě tělesné výchovy a sportu s učiteli a s trenéry, že by okamžitě pomohlo něco ve stylu jakési deklarace ze strany nejvyšších představitelů, mám na mysli ministerstvo školství, že tělesná výchova na školách je naprosto nezastupitelnou, nenahraditelnou součástí školního programu. Stejně tak by pomohlo, kdybychom od vrcholných politiků slyšeli deklaraci, že sport je veřejně prospěšná činnost, která zasluhuje podporu. Dneska jsme to tady v různých variantách slyšeli, ale – možná mě klame paměť – je to deset let zpátky, kdy byl schválen zákon o podpoře sportu a od té doby se v parlamentu nebo ve vládě o otázkách tělesné výchovy a sportu nehovořilo.

Sportovní reprezentace České republiky

panelová diskuze

moderátor: Otakar Černý

panelisté: J. Kocourek, F. Dvořák, I. Hašek,
T. Král, I. Ertlová, R. Ječmínek

Otakar Černý

Vítám paní Ivanu Ertlovou, manažerku České asociace českých technických sportů, Jana Kocourka, náměstka ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, Františka Dvořáka, místopředsedu Českého olympijského výboru, Ivana Haška, prezidenta Českomoravského fotbalového svazu, Tomáše Krále, prezidenta Českého svazu ledního hokeje, Romana Ječmínka, prezidenta Autoklubu České republiky.

Pane náměstkú, ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy má velký finanční i jiný vliv na státní podporu sportu. Jak ho uplatňujete?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Úkolem státní správy a kompetentních rezortů je vytvořit podmínky, aby systém sportovní reprezentace fungoval, aby svazy a instituce, které v této oblasti působí, mohly působit a dosahovat úspěchů pro sportovce. Takže o vlivu to není, spíše o vytvoření podmínek, o vytvoření nějakého uceleného systému této podpory.

Otakar Černý

Madam, vytváří stát podmínky pro váš sport?

Ivana Ertlová, manažerka České asociace českých technických sportů

V první části panelové diskuze bylo řečeno mnoho o dobrovolnících. Moje dobrovolnická funkce – jsem členkou výkonného výboru České asociace univerzitního sportu s odpovědností za státní univerzitní reprezentaci. Když to vezmu z pohledu univerzitního sportu, tak ministerstvo školství nám vytváří dobré podmínky pro účast univerzitních sportovců na akademických mistrovstvích světa a letních a zimních univerziádách. Podporována je však pouze účast sportovců na těchto akcích. Ale univerzitní sport jako takový nedostává podporu

na přípravu univerzitních sportovců, která probíhá v příslušných sportovních svazech. Takže tady máme problémy. Dělá nám problém příprava těch vysokoškoláků, kteří nejsou přímo ve státní reprezentaci a nejsou finančně podporováni v rámci systému státní reprezentace. Ale mám-li to říct obecně, tak ministerstvo školství nám vytváří dobré podmínky.

Otakar Černý

Páni prezidenti, co vy? Ivane.

Ivan Hašek, předseda Českomoravského fotbalového svazu

Reprezentace je pouze vrchol. Nám jde spíš o zabezpečení základny. Každý reprezentant vyrůstá z nějakého prostředí, kde začíná, a tam potřebujeme nejvíce pomoci. Pokud máme málo dětí, není z čeho vybírat a pak bude kvalitních reprezentantů čím dál méně. Doba se změnila a dobrovolnictví, jak se v současnosti prezentuje,

už není stejné jako před dvaceti lety. Před dvaceti lety lidi pracovali za stejný plat šest nebo deset hodin. Dnes každý člen rodiny, nebo ten, který se stará o rodinu, je závislý na čase. Čas jsou peníze a ten, kdo se dobrovolně věnuje dětem, přichází samozřejmě o peníze, které by si mohl vydělat jiným způsobem. My jim nemůžeme nic nabídnout a přitom odvádějí obrovskou skvělou práci. To jsou ti, kteří pomáhají sportu v začátcích. Navíc většina dobrovolníků už stárne a je jich čím dál méně.

Tomáš Král, prezident Českého svazu ledního hokeje

My jsme na tom podobně. Nechci mluvit o A týmu, to je věc marketingová, na to si musíme sehnat peníze, a jsme schopni si je sehnat. Problém je u mládeže. Když se budu držet reprezentace, tak u mládežnických reprezentantů. To je problémový věk od patnácti do dvaceti let, který se v současné době potýká s největšími potížemi. V podstatě si myslím, že chybí program. Rozpadly se nebo nefungují školy a sportovní příprava a výchova pro tyto věkové kategorie. To je velký rozdíl mezi námi a například severní Evropou, kde systém

sportovních gymnázií a přípravy kluků od patnácti do dvaceti let je perfektně připravený. Takže, pokud téma reprezentace, tak mládežnické reprezentace. Potřebujeme zejména zajistit programy pro kluky, to znamená přípravné kempy, konfrontace s vyspělými zeměmi, hrát s Kanadou, Amerikou, Ruskem, se Švédskem. Ale samozřejmě to není o tom, že by lidé v klubech nebo trenéři reprezentací nevěděli, co a jak by bylo třeba, problém je v tom, že nejsme schopni tyhle věci ufinancovat. Protože máme-li sehrát turnaj například v Kanadě nebo v Americe s kvalitními týmy a získat nějaký přehled, než naši kluci pojedou na mistrovství světa s tou absolutní

špičkou, musíme napřed zaplatit letenky. A pokud na to nemáme, tak se těchto akcí účastnit nemůžeme.

Otakar Černý

To je jeden problém. Myslím si, že fotbalu a hokeji ubývají velké sportovní vzory a to je možná důvod, proč děti chodí hrát futsal, florbal a jiné sporty a nechodí na fotbal, na hokej. Šlégrové, Nedvědové prostě nejsou.

Ivan Hašek, předseda Českomoravského fotbalového svazu

Myslím si, že jsou, že děti pořád ještě mají vzory. Že je tady pořád dost špičkových hráčů.

Otakar Černý

Ale někde jinde. Hrají v Itálii, v Anglii...

Ivan Hašek, předseda Českomoravského fotbalového svazu

To je potom problém toho, že nemůžeme financovat hráče tak, aby tady zůstali. A já se těm klukům nedivím, ani klubům. Jestliže klub může prodat dvacetiletého hráče do zahraničí za celoroční nebo dvouletý rozpočet, tak to udělá.

Otakar Černý

Pane Ječmínku, autosport, nebo vůbec motosport jako takový je trochu jako 'panenko sedávej v koutě, budeš-li hodná, najdou tě'. Nemáte ten pocit také vy?

Roman Ječmínek, prezident Autoklubu České republiky

Ne, protože ty 'panenky' na světových a evropských drahách dosahují takových výsledků a ten sport je natolik populární, že opravdu podobný pocit nemám. Autoklub a jeho čtrnáct samostatných sportovních svazů, které představují celá sportovní odvětví motocyklového a automobilového sportu včetně kartingu, to znamená motokár, si po zkušenostech z dřívějšíka zvykl, že se musí postarat sám o sebe. To znamená, že jsme vděční za finanční prostředky, které dostáváme z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ale když bych je vzal všechny dohromady, za celý motoristický sport, tak by možná Romanovi Krestovi nebo Lukášovi

Peškovi nebo Karlovi Abrahámovi stačily na jednu sezonu. Takže je to spíše taková pobídka jezdcům a my směřujeme dotační politiku ve státní sportovní reprezentaci především na mladé. Finanční prostředky nám chybí v oblasti talentované mládeže na provoz a údržbu. Ráno se na konferenci probíralo téma, jak získat mládež a děti ke sportu. My máme, na rozdíl od řady sportovních svazů, převis a máme s tím problémy. K nám se hlásí i v ekonomické krizi. Oproti loňskému roku se až dvojnásobně zvýšil počet licencovaných jezdců v motokárovém sportu. Pro talentovanou mládež potřebujeme vytvořit podmínky, a i když se nám vyplácí spoléhat se sami na sebe, potřebovali bychom více financí.

Otakar Černý

Víte, já řekl na začátku tu hříčku, protože si myslím, že mediálně jste trochu odstrčení, a to je i náš dluh – České televize.

Roman Ječmínek, prezident Autoklubu České republiky

Každé úterý se vysílá hodinová Motorevue, velký divácký zájem je o přenosy ze Zlaté přílby, „superbiků“, z Mistrovství světa a Velké ceny ČR v motocrossu na Lokti, Mistrovství světa na ploché dráze na pražské Markétě a tak dále, a to nemluvím o pravidelných formulích jedna a o „superbicích“ ze světa. Nestěžujeme si, že by mediální dopad motoristického sportu byl mizivý anebo byl popelkou. Kdyby se provedl sofistikovaný monitoring, jsem přesvědčen, že by se radikálně změnilo i pořadí popularity sportů v České republice a ukázalo se, že některá sportovní odvětví šlapou na paty fotbalu a hokeji.

Otakar Černý

Pane docente, jaké má podmínky sportovní reprezentace České republiky?

František Dvořák, místopředseda Českého olympijského výboru pro sport

Domnívám se, že stát dlouhodobě a vlastně tradičně podporuje vrcholový sport, státní sportovní reprezentaci, protože to je výhodná investice. Stát má relativně za málo prostředků perfektní prezentaci České republiky. To zaznělo už v hlavních referátech. Vzpomínám si na hokejový turnaj v Naganu. Když se našim borcům začalo dařit, pan velvyslanec Havlas přijel z Tokia a poděkoval nám. Měl totiž na stole několik smluv, které nemohl rok podepsat, a po několika vyhraných utkáních se partneři ozvali sami a smlouvy podepsali. Domnívám se, možná že tady někdo nebude se mnou souhlasit, že vlastní proces státní podpory sportovní reprezentace je na dobré úrovni. Ale to, co je podle mě poddimenzované, je otázka celého systému. Od výběru a péče o talenty, až po podchycení vrcholových sportovců a vlastních reprezentantů. Tady by se měly posílit prostředky a je to samozřejmě otázka i trenérského zabezpečení, protože výběr talentů a práce s nimi potřebuje profesionální vedení a pokud nebudeme mít vzdělané trenéry, bude systém kolabovat. Druhou oblastí, pokud budeme mluvit o navýšení prostředků a jejich směřování, je systematické zdravotní zabezpečení.

Ivan Hašek, předseda Českomoravského fotbalového svazu

Vzdělávání trenérů je jedna z velmi důležitých věcí. My spolupracujeme s Evropskou fotbalovou federací a máme profi licenci A. Z některých zemí se k nám jezdí dívat, jakým způsobem tady vzděláváme špičkové trenéry. V tomhle směru si nemyslím, že bychom byli pozadu.

Tomáš Král, prezident Českého svazu ledního hokeje

My jsme na tom podobně. Pokud jde o přísnost

nebo požadavky na trenéry mládeže, řekl bych, že jsou u nás extrémní. Hlavní trenéři mládežnických týmů musí mít nejvyšší vzdělání, licenci A. To je prostě nejvyšší trenérská třída, která se dělá na fakultě, takže v tomhle směru není žádný problém.

Na svazu jsme zřídili nové sportovní oddělení, vrátil se Sláva Lener ze zahraničí, takže od 1. května začalo fungovat pět profesionálních svazů. Doteď tam byli dva lidé, kteří se starali o veškerou sportovní činnost, to znamená veškerou metodiku, veškeré zabezpečení reprezentací a podobně. Pro srovnání – ve Švédsku těch lidí je třicet na svazu. Často se říká, že peníze nejsou všechno, ale pro nás znamená přijetí pěti vystudovaných lidí se schopnostmi jet ven, organizovat nějaké výměnné stáže nebo přednášet tady našim trenérům nejnovější poznatky a přenášet je do praxe asi šest milionů navýšení rozpočtu pro příští rok. Země, které jsou s námi srovnatelné, a se kterými by měl být kontakt nejširší, jsou dneska dál. Například Švédsko bylo s mládežnickým hokejem před deseti lety v situaci, ve které jsme my dneska. V té době bylo na švédském svazu pět profesionálů. Švédský hokej se během deseti let dostal ze dna mládežnického hokeje na absolutní špičku. Takže znova zdůrazňuji, že lidí schopných a ochotných něco dělat je tady celá řada, ale myslet si, že v rámci svazu budou tyhle věci dělat tak, že to pohnou někam dál lidé, kteří se sejdou jednou za měsíc, to je prostě utopie. To nemůže fungovat, protože mají své každodenní starosti, buď ve svých klubech, nebo svá zaměstnání a sport k tomu. Pokud nebudeme všude mít svého jednoho nebo dva plně placené trenéry, které můžeme kontrolovat, motivovat, nebo naopak zase postihovat, když neplní, co po nich chceme, pak je zbytečné se o tom bavit. Pokud nebudeme schopni vytvořit skupinu lidí, kteří budou pracovat profesionálně a tu dobrovolnou nebo poloprofesionální strukturu budou mít pod sebou, tak nemáme šanci.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

K tomu se hlásím, to je o podmínkách, o kterých jsem mluvil. Právě mládež musí být primárním cílem státní podpory. Systém pro vývoj talentované mládeže ve všech věkových kategoriích máme, teď je potřeba ho finančně naplnit.

Dokážu si velmi živě představit systém státní podpory přes sportovní stipendia, ale to nejsou finanční prostředky, které budou určeny tomu dotyčnému studentovi na jeho osobní spotřebu, ale budou využity právě na jeho sportovní přípravu přes příslušný sportovní svaz, který ručí za systém reprezentace. Ještě jeden bod. To, o čem mluvil pan prezident Ječmínek, údržba a provoz sportovních zařízení. Opět bych navázal

na tezi, že je potřeba si tady velmi vyjasnit kompetence, co spadá pod státní správu, co spadá do kompetence veřejné správy a na základě informací ze sportovního prostředí vyčlenit celky infrastrukturní, které budou sloužit pro přípravu sportovní reprezentace.

Otakar Černý

Hlásí se publikum, prosím, představte se.

Jmenuji se Vlasta Dvořák a reprezentuji tady parašutistické a letecké sporty, které za poslední čtyři roky přinesly do této republiky padesát tři medailí z mistrovství světa a z mistrovství Evropy. Modeláři dokonce sto šedesát tři medailí za ty čtyři roky. Naši reprezentanti pouze sní o tom, že by se jim dostalo tolik úcty a tolik podpory, jako se dostává sportu, který tady je nejvíce reprezentován, což jsou v podstatě kolektivní sporty. Naši sportovci si potřebné platí z devadesáti procent sami a bylo by neslušné, kdybych nepoděkoval ministerstvu školství, které nás těmi zbylými procenty podporuje. Je to strašně málo, pro nás bude dostačující, když nás naši politici vyslyší a třeba nám odpustí spotřební daň na palivo do benzínových strojů.

Otakar Černý

I další souseď měl zájem, prosím.

Dobrý den, Hájek, zastupuji sportovního trpaslíka rafting. I když tento trpaslík za posledních deset let přinesl devatenáct titulů mistra světa a pětadvacet titulů mistrů Evropy. Podporuje nás MŠMT, patříme k těm amatérským sportům prostě někde na chvostu, ne tím, kolik medailí sem přivezeme, a kolikrát se hraje česká hymna někde v džungli v údolí Ekvádoru, ale tím, že nás není mnoho. Nicméně musím navázat na to, že aby sport se stal víc podporovaný naší veřejností,

potřebuje mít i další vzory, i z malých sportů. Panu Kocourkovi bych rád řekl, že v roce 2003 jsme pořádali mistrovství světa pod Lipenskou přehradou a stát se na nás úplně vykašlal. Pouze hejtman Jihočeského kraje nám věnoval 70 tisíc, takže z našeho rozpočtu pěti milionů jsme sestoupili na jeden milion pět set a všechno ostatní jsme si hradili sponzorsky.

Otakar Černý

Pan profesor Pollert.

Jaroslav Pollert, Český svaz kanoistiky

Reprezentuji tady kanoistiku. Pánové z velkých sportů hovořili o tom, že mají nedostatek mládeže, a že je to v podstatě jejich hlavní problém. V kanoistice do osmnácti let je adeptů až přemíra. V Praze je nutné lidi odhánět, protože je není možné vzít do oddílu, protože kupříkladu Trojský kanál je přetížen. Jakmile však končí dorostenecký juniorský věk, pak ten přechod ve věku osmnácti, dvaceti tří a výše let je komplikovaný. A v čem je komplikovaný? Myslím, že nevytváříme v tomto segmentu prostor pro studenty, kteří by mohli dobře reprezentovat. Rozvíjet svůj sport, ale i dobře studovat. Tedy to, co je typické pro americké či britské univerzity. A myslím si, že i úroveň rozvoje vědeckých poznatků na Fakultě tělesné výchovy a sportu za poslední období trochu opadla.

František Dvořák, místopředseda Českého olympijského výboru pro sport

Rád bych se vrátil k tématu státní sportovní reprezentace. Jak již říká název, jde vlastně o vztah státu a sportovního prostředí a jak už tady bylo několikrát řečeno, o reprezentaci, prezentaci České republiky prostřednictvím sportu. A samozřejmě se nemůžeme vyhnout tématu diferenciaci sportu a diferenciované podpoře sportu. Stát podporuje více než stovku sportů a ta diferenciaci je nutná, je to otázka základní filozofie, jak bude v praxi státní sportovní reprezentace uchopena. To je jedna záležitost, a druhá, již tady o tom bylo hovořeno, je otázka systému, inovace toho systému, doplnění, abychom byli konkurenceschopní ve velkém světovém sportu. Domnívám se, že řada sportovních výsledků je posledním výstupem z minulého systému. Pokud ho neobnovíme, budeme mít v budoucnosti problém. Byla vypracovaná koncepce na další období, ve které jsou přesně popsány návrhy, jak stávající stav změnit a doplnit a jak na základě nových priorit přerozdělit stávající prostředky a jasně

definovat, kolik prostředků chybí do optimálního stavu. V tomto případě nechci dělit sporty na olympijské a neolympijské, protože si myslím, že to neodpovídá realitě. Čili ta koncepce naznačuje, jaké parametry nastavit, aby i ty neolympijské sporty, které ale dělají velkou slávu České republiky, se v tom systému našly, aby to byl flexibilní systém. Takže si myslím, že bychom se mohli bavit o této tématice, protože jediné to nás posune dál a z kvalitní současné mnohdy žalostný stav.

Milan Schwarz, Komise pro Světové hry

Děkuji Františkovi vlastně za uvedení. Mám na starosti reprezentaci v neolympijských sportech, které se účastní Světových her, a rád bych navázal na kolegy, protože se tady bavíme o reprezentaci a o problémech reprezentace vlastně profesionálního sportu a ještě k tomu kolektivního profesionálního sportu. Neslyšel jsem zástupce profesionálních individuálních sportů. Jsou tady zástupci sportovních svazů, které si říkají neolympijské, a které také reprezentují, mají své reprezentanty, mají své úspěchy, mají své medaile a medailisty, kterým také tečou slzy, když se jim hraje hymna. Ale ti si většinou musí všechno hradit sami. Podpora je minimální. Například náklady na Světové hry, které proběhly v loňském roce na Tchaj-wanu, si účastníci hradili sami ze svého. Od státu dostali symbolickou podporu, prakticky pouze na oblečení. My jsme samozřejmě za to vděční, ale bylo by potřeba udělat víc. Jsem strašně rád, že tady máme konečně možnost hovořit.

Vladimír Süss, děkan Fakulty tělesné výchovy a sportu

Jsem děkanem Fakulty tělesné výchovy a sportu od února, takže reaguji na pana profesora Pollerta asi takto. Nemyslím si, že poklesla úroveň Fakulty tělesné výchovy a sportu. Ale za posledních sedm let se výzkumu ve sportu věnovalo minimálně

prostoru a času. Když jsem kandidoval na tuto funkci, říkal jsem, že je pro mě sport předmětem zájmu a fakulta by se měla obracet nejen v těch obecných věcech, které děláme, ve smyslu výuky, pro sport trenérů, učitelů a podobně, ale měla by se obracet do aplikovaného výzkumu. To znamená řešit ty problémy, které vy konkrétně potřebujete. Zcela pochopitelným problémem je, kdo výzkum zaplatí, protože grantové agentury, kam podáváme grantové přihlášky, jsou většinou stavěné na základní výzkum, nikoliv na aplikovaný výzkum.

Roman Ječmínek, prezident Autoklubu České republiky

Nebudu mluvit o fakultě, i když jsem jejím absolventem z roku 1965, ale budu mluvit o té možné diferenciaci jednotlivých sportovních odvětví, kterých máme asi okolo sto dvaceti, sto čtyřiceti. Velice varuji před tím, abychom dělali dělicí čáru mezi sporty olympijskými a neolympijskými. Jsou prostě sporty, které splňují v oblasti státní sportovní reprezentace některé atributy více a některé méně. Když jsme měli panel tady o obecném sportu, nebo chcete-li sportu pro všechny, tak ten měl atribut jeden, to znamená uspokojit jedince, vybavit ho zdravotností i zdravotní úrovní. Oblast reprezentace a vrcholového sportu se kupodivu za těch padesát, nebo pětapadesát let nezměnila. A asi tady celá ta plejáda bývalých děkanů a proděkanů mi dá za pravdu, že státní sportovní reprezentace má i další atributy – to znamená uspokojit divácký zájem, reprezentovat stát a v poslední době má i aspekty ekonomické. Prostě budou sporty, které toto budou splňovat více a sporty, které to budou splňovat méně. V autoklubu budu muset přiznat, že silniční závody motocyklů a automobilové soutěže s oněmi Lukášem Peškou a Romanem Kresty, budou prostě přitahovat a také budou pro nás historicky důležitější než Enduro. Totéž bude platit i o olympijských sportech. Jsou prostě olympijské sporty, které jsou historicky pro nás

dané, ve kterých chce naše veřejnost, abychom byli úspěšní, kde očekává výsledky a o které je obrovský divácký zájem. A pak jsou olympijské sporty, které jsou zařazeny do olympijských her, ale v nichž jsme možná nikdy, možná párkrát, kdysi reprezentovali, ale na posledních třeba třech, čtyřech olympiádách vůbec ne. Takže pokud bych dělal diferenciaci, tak bych ji dělal podle historické sounáležitosti a popularity u nás. Ale v každém případě bych mezi ně zahrnul všechny sporty. Myslím si totiž, že není malých a velkých sportů, jsou prostě sporty, některé úspěšnější, některé méně úspěšné, některé populárnější, některé méně populární.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Jenom krátce na vysvětlenou. Pokud se mluví o sto šestnácti podporovaných svazech, tak si musíme uvědomit, že od osmdesátého místa toho žebříčku je podpora naprosto minimální a symbolická. Co se týká diferenciaci olympijských a neolympijských, ano, jsem přesvědčen, že se touto cestou jít nemá, nechci, aby se to rozdělovalo. Chtěl bych jenom doplnit některá další kritéria, která by se do toho pořadí měla promítnout – úspěšnost, členská základna, v jaké konkurenci konkrétní sport mezinárodně působí. Ale předpokládám, že toto všechno bude předmětem diskuze mezi poskytovatelem podpory, ať už státem, veřejnou správou či dalšími subjekty se sportovním prostředím.

Otakar Černý

Pane náměstků, je vytvářena koncepce podpory státu? Jak je v ní posílena péče o reprezentanty, současné i minulé?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Co se týká současné reprezentace, tak je zachováván mládežnický systém plus jedna nová kategorie a to je podpora sportovních reprezentantů ve věku 19 až 23 let. Dále tam zmiňujeme i zdravotnické zabezpečení a to je opět o přechodových kategoriích, to znamená 15 let, 19 let, kdy kvůli špatným návykům, nebo kvůli různým únavovým zraněním, nám junioři vypadávají z tréninku. Co se týká bývalých reprezentantů, chceme jít cestou spolupráce s Českým olympijským výborem a s jednotlivými sportovními svazy.

Otakar Černý

Děkuji, pane náměstků a vítám ministryni školství, mládeže a tělovýchovy, paní Kopicovou, které patří závěrečné slovo našeho dnešního jednání.

Miroslava Kopicová, ministryně MŠMT

Dobrý den, pane Oto Černý, dobrý den, dámy a pánové. Jsem hrozně ráda, že jsem mezi vámi, omlouvám se, že jsem přišla jen tak na chvíli, musím říct, že tak, jak se mi čas krátí, tak se snažím, aby všechno, co je pod mou kontrolou, odpovědností a zodpovědností, aby doznalo stavu, který bude nějakým způsobem uzavřený, ukončený, smysluplný. Těšila jsem se na setkání s vámi jako mnohokrát a jsem moc ráda, že i na této konferenci Sport a stát mohou být. Ta konference, která je vlastně pořádána vámi všemi relevantními zástupci našeho sportu v České republice, je pořádána také spolu s námi s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. A já jsem tomu skutečně ráda, protože sport je

významným přínosem pro českou společnost. Jsem hluboce přesvědčená, že sport má nejen vliv na zdravotní stav našich lidí, na jejich, řekla bych, reprezentační funkci navenek, má také obrovský vliv sem k nám domů. Sportovci jsou těmi nejpřirozenějšími vzory chování a způsob, jakým se oněch dva a půl milionu lidí organizuje, jak ukázněně usiluje o svá vítězství, o své výsledky, je samozřejmě něčím, co bychom si přáli u všech dětí, možná u celé populace. Jsem hrozně ráda, když vidím, že se práce daří, byť ta doba není jednoduchá. Sleduji to, co se připravovalo na dnešní konferenci a myslím, že jste dnes už slyšeli nějaká dobrá slova, nějaké optimistické sliby do budoucnosti, alespoň by se mi to zdálo přirozené. Jsem ráda, že pan náměstek je velkým fandou sportu, že s vámi pracoval spolu s panem doktorem Osikou a dalšími kolegy na tom, aby byla vytvořena ona zde již zmiňovaná koncepce sportu, aby byl vytvořen návrh financování sportu, protože konec konců štěstí přeje připraveným. A určitě je Vaše debata dnes jiná, když víte,

že tyto materiály, tyto koncepty jste vytvořili spolu, že jste se na nich dohodli a že v tomto složení takto za nimi můžete stát. Určitě se vám bude jiným způsobem jednat, když máte jasnou vizi, jasný směr. Víím, že doba je těžká, je dva a půl milionu sportovců, dvacet tisíc organizací, spravujete obrovský majetek, jistě tady padlo, že to je majetek šedesátimiliardový a takový majetek se musí udržovat, opravovat, obnovovat a pochopitelně situace, která není dobrá ve státních financích, není dobrá ani pro sport. A cesty, jak z té situace ven, je třeba hledat. Vy jste si s tím dali hodně práce a já věřím, že se také zohlední to, co společnosti přinášíte. A že cesty, které jste navrhli, ať už se to týká různých loterií anebo jiných zdrojů financování, se povedou a zúročí. Když se vám podaří získat konkrétní sliby před volbami, budou jistě muset být naplněny i po volbách, tomu věřím. Takže nemohlo být

lepší načasování této konference než právě v této předvolební době. Témata konference Sport a mládež a Sportovní reprezentace spolu úzce souvisí a jedno bez druhého by asi nemělo smysl a nebylo by proč o nich diskutovat.

Byla jsem na cyklokrosu, byla jsem na olympiádě, setkala jsem se s našimi hvězdami, a přesto, že jsem v těch prvních okamžicích žila hlavně nadšením z toho, že jsem měla příležitost být s vámi všemi a s našimi sportovci, tak také víím, že máme velikou povinnost tomu systému hodně dát. Je velmi krásné, že je tolik dobrovolníků, je velmi krásné, co dělají pro naše děti, ale není to úplně spravedlivé, protože práce, kterou odvádějí, má obrovskou cenu. Jde o to, abychom lidi, kteří dávají svůj volný čas našim dětem, ocenili, abychom je podpořili a dali jim možnost jejich vlastního rozvoje. Víím, že většina z nich to dělá z lásky ke sportu, ale to ještě neznamená, že není třeba takovou práci ohodnotit a ocenit.

Všechno, co bylo důležité, tu dnes jistě bylo řečeno. Víím, kolik se toho připravovalo a víím, kolik se podařilo udělat. Nemáme mnoho toho, co nám dělá skvělé jméno ve světě, sport to určitě je. A z diskuze, kterou jsem tady alespoň chvíli slyšela, víím, že všichni máme obavy, aby tomu tak dlouhodobě bylo. Ale musíme si uvědomit, že každý úspěch stojí na úžasné motivaci, na úžasné disciplíně, obětování a výkonu, ale také na podmínkách, ve kterých se odehrává. A tak nám nezbyvá nic jiného, než si vzájemně držet palce, popřát si hodně štěstí, hodně síly, ale také se vzájemně podporovat tam, kde to můžeme udělat. Ministerstvo školství v tom čase, o který jsem měla povinnost se starat, se snažilo udělat, co se v daném okamžiku udělat dalo. Vííte dobře, že stejně jako v jiných oblastech, nemá vláda legislativní sílu, aby některé věci prosadila. Ale já věřím, že si zvolíte vládu, která vás bude podporovat. Vy jste zhodnotili a posoudili, co společnosti přinášíte. Máte hodně argumentů a věřím, že se vám podaří společnost přesvědčit, že vám také něco musí vrátet. Držím vám palce a budu se s radostí dívat a vždycky, bude-li to možné, vám pomáhat.

5. KVĚTNA 2010 - PŘÍSPĚVKY V PLNÉM ZNĚNÍ

Podmínky pro sport v České republice

1. vystupující: Cyril Svoboda, předseda KDU-ČSL
2. vystupující: Vojtěch Filip, předseda ÚV KSČM
3. vystupující: Jiří Paroubek, předseda ČSSD

Otakar Černý

Dobrý den, dámy a pánové, u obrazovek České televize programu ČT4, dobrý den, dámy a pánové tady v sále. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Všesportovní kolegium a Česká televize zahajuje druhý den konference s tématem Stát a sport, která se koná pod záštitou předsedy vlády české republiky Jana Fišera. Vítám první dnešní hosty, předsedy, Cyrila Svobodu, KDU-ČSL, Vojtěcha Filipa, KSČM, omlouvám předsedu ČSSD pana Paroubka, o nic však neprijedete, jeho předtočený projev pustíme po projevech obou přítomných pánů.

Cyril Svoboda, předseda KDU-ČSL

Dobrý den. Děkuji za pozvání. Snažím se každé ráno běhat a potkávám člověka, kterému je přes sedmdesát a někdy je honička s ním udržet tempo; před dvěma dny jsem byl v rámci kampaně ve Velichovkách a tam mě potkal pán, který se jmenuje Našín, tomu dobrému muži bylo 92 let a vypadal úžasně. Je vidět, že každodenní sportování je jediná šance, jak můžeme přežít ženy, protože jinak drtivě vedou nad námi. A proč je sport důležitý? Pro to, aby formoval osobnost člověka. V našem pohledu na sdružení sportu vycházíme z toho, že člověk, který neumí prohrát, který nezažije prohru a který neví, co je bolest, není připraven do života. To je vlastně naše odpověď počítači. Protože počítač je umělý život a je mimo realitu. Tam se střílí a nestřílí, sportuje nespportuje. Je to vlastně únik do nereálného života. Měl jsem kolegyni notářku, jejíž syn propadl gamblingu a to tak vážně, že

se dostal do neřešitelné situace. Nakonec svoji matku zavraždil. Když se vyšetřoval ten trestný čin, tak se vidělo, co sledoval na počítači, jaký typ hry sledoval dříve, než zavraždil svoji vlastní matku. Takže je to vážnější, než se to jeví. Únik od reálného sportu a formace člověka k nereálné. To je formace přes počítač, který vlastně nikdy člověka nepřipraví na nic dobrého.

Michaela Šojdrová mluvila o tom, že chceme, aby se ve školách nejenom vyučovala tělesná výchova, ale aby se také dělal skutečný sport. Bylo by dobré, kdyby i v České republice platilo to, co platí v řadě zemí Evropské unie. Že v každé škole je nějaký tým. Že si lidé dokonce volí školu, podle toho, jestli se tam hraje basketbal nebo fotbal nebo nějaká jiná sportovní hra. Protože to za prvé formuje tým, za druhé sdružuje lidi bez sociálního rozdílu, protože když je někdo dobrý v basketbalu, tak je zkrátka dobrý a není důležité, jestli jeho rodiče jsou bohatí nebo chudí, a konečně vytváří

pevnou vazbu, která překračuje hranice školy a zároveň buduje tradici, vazbu na školu. Toto se podle nás musí změnit v České republice. Víte, že jsme předložili návrh loterijního zákona. Stačilo jedno hlasování a pro sport by bylo pět a půl miliardy korun. Kromě KDU-ČSL a Zelených pro náš návrh nezvedl ruku nikdo a návrh neprošel. Proto jsem fascinován projevy kolegů, kteří mluvili přede mnou o tom, co by bylo s loterijním zákonem. Když jsme navrhovali naše opatření, které by znamenalo pět a půl miliardy, dozvěděl jsem se od ministerstva financí, že to je příliš drahé. Takže pokud se budeme bát radikálních kroků tohoto typu, tak určitě peníze na sport mít nebudeme.

O co nám především jde. Aby šly peníze do sportu skrze veřejně kontrolovatelný kanál. Navrhovali jsme Státní fond kultury, ale netrvali jsme na tom, mohl to být i jiný kanál. Samozřejmě je správné, aby to bylo společenství těch, kteří zastupují sportovní svazy, kteří rozhodnou – komu, kolik a jak. Bohužel k dohodě nedošlo, proto moc nevěřím na přísliby, protože teď se blíží volby, tak slibují všichni horem dolem.

Nakonec poslední poznámka. Podepsali jsme s některými sportovními svazy memorandum o spolupráci i o financování, bude o tom určitě mluvit Roman Kumpošt, náš zmocněnec pro sport. Naše dohoda šla za hranice KDU-ČSL, chtěli jsme, aby podobné memorandum bylo projednáno a podepsáno se všemi ostatními politickými stranami před volbami jako příslib. Obrátil jsem se na – dnes již bývalého předsedu poslanecké sněmovny Vlčka, aby svolal shromáždění. Aby pod záštitou předsedy sněmovny všechny politické strany před těmito volbami jasně deklarovaly, jak budou financovat sport po volbách. Pan předseda Vlček odpověděl, že o to není zájem. Takže tím to skončilo a my jsme se museli stáhnout se svojí aktivitou, protože by to bylo vnímáno, že si na tom chceme sami přihřát naši vlastní politiku, ale to náš zájem není. Takže doufám, že alespoň po volbách, až se všichni zklidní, bude vůle sednout k jednomu stolu a udělat tuto dohodu. Protože, opakují znovu, bez sportovní formace člověk není úplný, neumí prohrávat, a kdo neumí prohrávat, taky neumí vítězit. A my bychom chtěli všichni vítězit a bez zkušenosti prohry to možné není.

Vojtěch Filip, předseda KSČM

Vážené paní a pánové, význam sportu je široké téma, pokusím se ho uchopit tak, abych byl srozumitelný. Je obsažen v řadě dokumentů, význam sportu pro stát je dokonce významným politickým fenoménem, a je obsažen v programu všech politických stran, které jsem zatím přečetl. Problém je ale v tom, že tento uznávaný problém není promítnut do platné legislativy odpovídajícím způsobem, a tak není ani odpovídajícím způsobem promítnut do řízení státu, respektive veřejně-

právních korporací. Pokusím se začít Olympijskou chartou, v článku osm základních principů Mezinárodní olympijské charty je uvedeno, že provozování sportu je lidským právem a každý jednatel musí mít možnost provozovat sport podle svých potřeb. Bohužel, k realizaci tohoto principu máme hodně daleko a to nejen ve světě, ale zejména u nás. Základním dokumentem o sportu, který přijaly všechny členské země Rady Evropy, tedy podkladem k Bílé knize o sportu v Evropské unii, který přijala i Česká republika,

je Evropská charta sportu. Má být názorovým sjednocením přístupu, podpoře sportu ve všech jeho formách, účelech a cílech. Deklarovaným cílem Evropské charty sportu je, aby vlády pro podporu sportu učinily nezbytná opatření tak, aby každému jednotlivci byla poskytnuta možnost provozovat sport. Aby se chránily a rozvíjely morální a etické základy sportu, jakož i lidská důstojnost a bezpečnost těch, kdo se sportovních činností účastní, aby byl sport chráněn, aby byli chráněni sportovci a sportovkyně, před veškerým zneužíváním, které sleduje politické, komerční a finanční cíle, ale i před zneužíváním a hanobením včetně zneužívání drog. To je cíl, který v českých podmínkách zatím naplňován není. Náš zákon na podporu sportu je mnohem úspornější, stručnější. Vymezuje postavení sportu ve společnosti jako veřejně prospěšné činnosti. To je důležitá podmínka pro uplatnění významu sportu, zejména v legislativě. Zákon ale neobsahuje základní principy podpory sportu obsažené v evropských dokumentech a je natolik obecný, že se o něj nemůžeme opřít. V doprovodném dokumentu, v Bílé knize o sportu Evropské unie, se uvádí na prvním místě mezi šesti prioritními problémy, které je nutné řešit, nedostatek právní jistoty ve věci uplatňování právních předpisů v Evropské unii v oblasti sportu. Není jednotná ani sama definice sportu. Bílá kniha o sportu Evropské unie přebírá definici sportu tak, jak ji uvádí Evropská charta sportu, a náš zákon o podpoře sportu převzal definici Evropskou, ale vynechal z ní jeden ze základních cílů – rozvoj

společenských vztahů. To je pro význam sportu ve společnosti věc důležitá. Sjednocení sportovní legislativy naší a evropské bude obtížné, protože jsme si zvykli na Evropu spíš nadávat a na normy, které nám vnucují, pohlížet jako na něco, co je nám cizí. Přesto ale považují za nutné, aby základní definice byly v Evropské unii sjednoceny. Podpora sportu není zdaleka jen podpora finanční. Finanční podpora je jen významnou součástí podpory sportu a je potřeba zabývat se cílem podpory, její účelovostí a účelností. Evropské dokumenty zdůrazňují důležitost partnerských vztahů mezi orgány státní správy, orgány regionálními a místními a mezi sportovními organizacemi. Účelné fungování podpory sportu je na těchto vztazích závislé a není-li jednoznačně vymezena zodpovědnost státu a zodpovědnost sportovních organizací, pak nemůže být dostatečně funkční ani podpora. Dovolím si uvést krátký příklad. V Českých Budějovicích jsme odevzdali oddílům fotbalový a hokejový stadion. Když byly vybydleny, koupili jsme si je od nich zpátky. Stadiony jsme zrekonstruovali v nákladech sto padesát, dvě stě milionů korun. A ještě se nám nepodařilo fotbal a hokej v Českých Budějovicích dostat na takovou úroveň, jakou má například volejbal. Tam jsme vložili nejméně peněz v Českých Budějovicích a máme tam nejlepší výsledky. Takže to je otázka toho, že práce dobrovolníků je ve sportu nutná, potřebná, ale bohužel nemůže být jediným motorem postupu vpřed. Řada legislativních řešení, která se přímo týkají sportovního prostředí, není před jejich vydáním konzultována se sportovními organizacemi. Jsem přesvědčen, že minimálně ČSTV by mělo být povinným připomínkovým místem pro legislativní proces. To se zatím nestalo, ale může se snadno změnit. Je potřeba říct, že nedostatek pohybu vede k biochemickým zdravotním změnám a nedostatek žádoucích volnočasových aktivit vede k drogové závislosti a jiným problémům, které s tím souvisejí, až k páchání trestné činnosti. Podle mého soudu by nemělo být úkolem politiků, ale mělo by to být úkolem vás, kteří se zabýváte řízením sportu, aby se lépe vymezila úloha amatérského a profesionálního sportu. Nechtějte po politicích, aby to stanovili za vás. My to samozřejmě v zákoně udělat můžeme, ale tady bych prosil o pozitivní lobbying, abyste vy stanovili meze a ty se potom dostaly do příslušného zákona o sportu. Netroufám si opravdu jako opravdu ryzí amatér tyto věci rozhodnout bez porady s vámi. Celá oblast sportu pro všechny je závislá na činnosti dobrovolných funkcionářů, trenérů, cvičitelů, rozhodčích, technických pracovníků. Jejich problémy zdaleka nevyřeší finanční dotace. Je nutné řešit jejich legislativní podporu a společenské ocenění záslužné činnosti. Cílem je podpořit a rozvíjet smysl dobrovolnosti ve sportovním prostředí. A podporu udělat tak, aby dobrovolní funkcionáři cítili oporu od funkcionářů

profesionálních. Profesionální sportovce požádám o spolupráci, je potřeba hledat model jejich společenského uplatnění po skončení vrcholové sportovní činnosti. Umožnit všem občanům, zejména mládeži, sportovní vyžití je podmíněno existencí odpovídajících sportovních zařízení, jejich provozu a dostupnosti. U nás je jich většina provozovaná sportovními organizacemi. Pro širší dostupnost a ručení podmínek jeho provozu se ukazuje vhodnější vlastnictví obcí a regionů. To není nic proti sportovním organizacím, ale musíme odpovědět na to, kdo se o sportovní zařízení bude starat. Ve zprávě ministerstva školství se objevila informace, že v současné době vydáváme cirkulační 0,1 nebo 0,2 procenta na údržbu nemovitostí. Architekti nebo projektanti říkají, že na údržbu nemovitostí potřebujeme tři procenta. Je tedy otázkou, jestli je svěřit sportovní organizaci nebo přímo obci a tu učinit odpovědnou za údržbu sportovního areálu s tím, že musí dojít ke smluvnímu stavu mezi sportovním oddílem a obcí, respektive krajem, který by byl vlastníkem té nemovitosti. Dosažení cíle plného uplatnění funkce sportu ve společnosti je vázáno na finanční zdroje. Tady si dovoluji říct, že z toho, co vypracovalo Ministerstvo financí ČR a Český olympijský výbor, vyplývá, že ten hluboký propad a nepoměr ve většině států Evropské unie neodpovídá významu sportu v České republice. Prostě nemůžeme být třetí od konce. Víím, že včera jste tady měli bohatou diskusi a ředitel České televize nabídl určitou formu financování. Líbí se mi to. Pokud bude možnost, budu v novém volebním období prosazovat, aby Česká televize zůstal nárok na reklamu. Aby reklama v České televizi sloužila jak kultuře, tak sportu. V tomto ohledu si nemyslím, že Česká televize potřebuje příjmy z reklamy. Pro svůj vlastní provoz má televizní poplatky, které jsme ještě nezrušili a podržíme je. Reklama v České televizi by mohla sloužit financování sportu a jistě by to byla nemalá částka. Z toho vyplývá, že bych měl říct závěry. K posílení sportu je potřeba přijmout nejméně tato opatření:

připravit nový návrh zákona, který by respektoval náš historický vývoj a novou potřebu komplexně s dlouhodobou perspektivou řešit potřeby celého tělovýchovného hnutí. Nemůžeme mít zákon tak obecný, který bude pouhou deklarací. Vás prosím, abyste se zamysleli na vytvoření kolektivního orgánu tělovýchovy, který by byl při vládě české republiky, ale který by byl ale i regionálně rozložen při krajských úřadech. S tím, že by samozřejmě ten orgán byl řízen příslušným ministrem, pokud by to byla rada vlády. A vytvářel by potřebnou platformu pro řešení potřeb sportu v České televizi. I kdyby nebyl ten orgán radou vlády, a byl by čistě postaven na principu neziskové organizace, tak by minimálně mohl zajistit partnerský dialog a konsenzus mezi státními občanskými iniciativami, když by měl legislativní základ. Ustava nám umožňuje, abychom něco takového vytvořili. Nejde totiž o státní řízení tělovýchovy, ale jde o to, aby byla lepší míra koordinace a větší tlak na to, aby prostředky, které jsou vybírány jak ze současného financování sportu, tak například prostřednictvím státního rozpočtu, aby byly účelově vynakládány. Mezi rozhodující podmínky dalšího rozvoje patří určitě množství a dostupnost tělovýchovných zařízení, rozvojové plány krajů, které budou zahrnovat i dlouhodobý výhled rozvoje sportu, množství a kvalita dobrovolných kádrů včetně jejich podpory. Dovolte, abych se tady přimluvil za zvýšení počtu hodin tělovýchovy na základních a středních školách.

A když už jsem v České televizi, dovolím si zmínit obsah mediální sféry v centru i v regionech. Aby se více působilo na změnu hodnotové orientace občanů v prospěch masového sportu. Zdá se mi, a teď všechna čest ČT4 a NOVA sport a jiným stanicím, ať už jde o Eurosport a další, že i tyto stanice a u veřejnoprávní televize bych to považoval za úplně potřebné a důležité, aby se věnovaly i tomu sportu, který není jen o bílých dresech nebo o nadšeních, když vyhrajeme někde na olympiádě. Myslím si, že dobré jméno amatérského sportu by vytvářelo mnohem lepší povědomí o tom, že sport pro všechny je něco, co v České republice bereme za své.

Jiří Paroubek, předseda ČSSD

Vážení televizní diváci, vážení hosté zde ve studiu, dámy a pánové. Děkuji za možnost vystoupit, byť touhle netradiční formou, na této konferenci, která je svým záběrem témat a rozmanitostí pořadajících organizací i účastníků nejvýznamnější svého druhu za poslední léta. Je trošku symbolické, že jsme se sešli diskutovat o sportu zde, na Kavčích Horách. Fakt, že historicky nejstarší zpravodajským pořadem vysílaným televizí veřejné služby jsou od roku 1956 Branky, body, vteřiny, je jen dílčím dokladem toho, jakou roli hraje sport v životě moderní

české společnosti. Sport je fenomén, který skrývá obrovský socializační potenciál. Hraje významnou roli v každodenním životě společnosti. Vnímání sportu se nesmí zužovat pouze na významná sportovní klání a profesionální soutěže. Jde přece o víc. Sport je u nás mnohdy jediným základem spolkového života mnoha obcí. Sportováním se vytvářejí pevné sítě vazeb a vztahů mezi lidmi různého společenského postavení, vzdělání, či osobní zkušenosti a bohatství. Sport je ale také o aktivním naplňování volného času. Každodenní pracovní život moderní společnosti nás bohužel vede k pasivnímu životnímu stylu. Vzrůstající náklady na sociální zabezpečení, zdravotní péči a léčbu novodobých zdravotních potíží, které jsou produktem neaktivního životního stylu, čím dál více zatěžují zdravotnické systémy vyspělých zemí. Aktivní naplňování volného času u všech skupin obyvatel se tak stává společensky i ekonomicky žádoucí. Sport, aktivní způsob života vůbec, by se měl stát v moderní společnosti zcela běžnou součástí života jednotlivce. Sport je důležitý, aby kompenzoval pasivitu moderního způsobu každodenního pracovního života. Sport má ale další přesah. Je řečí, je způsobem komunikace, kterou mluví všichni lidé, bez ohledu na jejich etnikum, vyznání, vzdělání, společenské či ekonomické postavení. Velká sportovní setkání často proti sobě svedou odvčící nepřátelé a demonstrují tak, že zápolit se dá i bez násilí, krve a ztrát za dodržování pravidel fair

play. Sport dnes a denně inspiruje. Existuje celá řada materiálů, dokumentů a studií zabývajících se rozvojem a podporou sportu. Na mezinárodní úrovni je to například Evropská charta sportu pro všechny, Mezinárodní charta tělesné výchovy a sportu, Evropská charta sportu, Evropský manifest o mladých lidech a sportu, Světový manifest tělesné výchovy 2000, nebo třeba Bílá kniha o sportu. V Čechách vznikla v poslední době například ministerská koncepce státní podpory sportu v České republice anebo Analýza financování sportu v České republice. Dokumentů, které kladou důraz na vytváření

vhodného prostředí a podmínek pro realizaci sportu a tělovýchovy je dost. Nyní je třeba konat. Sociální demokracie chce řešit problémy, které se zejména v otázce financování sportu v posledních letech stupňovaly. Jako jediní jsme představili jasný a srozumitelný materiál, který obsahuje konkrétní opatření a kroky, jež pomohou vyvést český sport ze současné složité situace. Základním sociálnědemokratickým východiskem je vize společnosti do roku 2025, kde má každý občan od nejmenších dětí po seniory, bez ohledu na ekonomické možnosti, aktivně naplňovat svůj volný čas také sportovními aktivitami. Sportování má zásadní dopad na lidské zdraví. Ale nejen to. Sport rozvíjí sociální dovednost jedince v rámci společnosti. Sportující společnost je silná společnost. Proto sociální demokracie chápe podporu sportu v České republice jako nástroj pro zvýšení kvality života všech občanů a jejich zdraví. Ze svých setkání s učiteli ve školách a trenéry v nejrůznějších sportovních oddílech vím, že je potřeba vrátit děti k jakémukoliv pohybu. Proto sociální demokracie bude podporovat zdravé pohybové aktivity dětí a mládeže. Budeme iniciovat tvorbu rozšířených školních vzdělávacích programů v oblasti tělesné výchovy. Především je pak potřeba zkvalitnit tělesný a pohybový rozvoj dětí na prvním stupni základního vzdělávání. Většina oborových učitelů tělesné výchovy, kteří děti přebírají v šesté třídě, se potýká s naprosto nedostatečnou pohybovou zdatností a dovedností dětí. Přitom základní motorické dovednosti se rozvíjejí zejména v nižším věku, kdy se i buduje obecný postoj dětí k pohybu a hodnotově vnímání férového zápolení. Proto chceme cíleně finančně podpořit školy, tak, aby druhostupňoví učitelé tělocvikáři vedli tělesnou výchovu na prvním stupni. To se na mnohých školách dnes děje. Učitelé tělocviku to ale dělají ze své dobré vůle a bez jakékoliv možnosti na finanční ohodnocení. Ruku v ruce s tím zřídíme grantovou podporu učitelů, trenérů a cvičitelů pro vedení školních sportovních kroužků.

Je třeba také finančně podpořit kurzovou výuku na školách. Z finančních důvodů se lyžařských kurzů účastní méně než polovina žáků. Chceme také podpořit meziškolní sportovní soutěže a olympiády. V oblasti mimoškolního sportování je nutné zřídit instrumenty grantové podpory nevykonnostních, nesoutěžních součástí sportovních klubů a oddílů. Podpoříme rozvoj koníčkových forem sportování dětí při současných klubech a oddílech. Musíme být schopni nasměrovat finance přímo těm, kteří s dětmi skutečně pracují a vytvářejí jim náplň volného času.

V posledních letech se v nových školách, ze státních či obecních prostředků, vybudovala moderní sportovní zařízení a hřiště. Často jsou ale uzavřená a zejí prázdnotou. Teď je třeba je naplnit dětmi a jejich učiteli a trenéry. Přístup ke sportování nesmí mít jen děti zámožných rodičů, kteří si mohou dovolit vysoké členské oddílové

příspěvky. Sport pro všechny musí znamenat, že všechny děti budou mít možnost se ve volném čase ve svém nejbližším okolí sportovně realizovat. Pro ty děti, které se touží sportu věnovat intenzivněji, je třeba rozšířit nabídku sportovních tříd v rámci škol. Týmové a drahé sporty, jako například hokej, nejsou ideálními pro všechny. Musí existovat nabídka i jiných zaměření. Plavání, basketbal, fotbal, gymnastika, volejbal a jiné. Pouze v momentě, kdy budeme mít širokou základnu sportujících dětí s kladným vztahem k pohybu, a férovému zápolení, máme naději, že v některých z nich se probudí talent. Talent, který je spolu s jejich pílí a smysluplnou pomocí fungujícího systému podpory vrcholového sportu přivede k nejvyšším sportovním metám. K mezinárodnímu úspěchu a slávě.

Nelze spoléhat na to, že mezinárodní úspěchy našich reprezentantů budou přicházet stále, s železnou pravidelností. Že s každou zimou sníh přinese medailové žně v běžeckých stopách či na svazích hor, a že v létě nám výkony na zelených trávnících či v atletických sektorech budou pravidelně dělat radost. Mnohé z velkých úspěchů naší národní reprezentace, jako například olympijské medaile Martiny Sáblíkové nebo Šárky Záhrobské, nejsou výsledky dobře fungujícího systému, ale tvrdé dřiny jednotlivců a jejich týmů mnohdy systému navzdory. Je třeba se vrátit k systému sportovních center mládeže, základních sportovních středisek a přípravy sportovních talentů, na sportovních gymnáziích. Nelze aplikovat systém zcela tak, jak fungoval v minulosti. Bude nutné jej modifikovat na dnešní moderní dobu a fungování demokratické občanské společnosti. Je třeba se ale vrátit k tomu dobrému, co se v minulosti osvědčilo, přinášelo úspěchy. V oblasti národní reprezentace je třeba sjednotit podmínky přípravy vrcholových sportovců a talentované sportovní mládeže v rámci sportovních svazů a rezortních center. Pro zájemce o pořádání velkých mezinárodních sportovních akcí musí být stanovena jasná obecná pravidla veřejné podpory pro organizování mezinárodních soutěží a mistrovství v České republice. Přejeme si, aby se čeští fanoušci mohli těšit co nejvíce vrcholnými svátky sportu na našem území. Nepřipustíme už ale žádný další Liberec. Doufám, že například pořadatelé letošního mistrovství světa v basketbalu žen v Brně ukáží, že umíme uspořádat velké světové akce. Vrcholový sport a národní reprezentace potřebuje také kvalitní zázemí v podobě zdatných trenérů a metodiků, sportovních funkcionářů a manažerů. Ale i sportovního lékařství a souvisejících oborů, jako například biomedicíny, biochemie či fyzioterapie. Je nezbytné grantovou formou přinutit sportovní fakulty a katedry vysokých škol k aktualizaci a modernizaci jejich vědecko-metodického přístupu ke sportu. Prakticky všechna sportovní odvětví se dynamicky vyvíjejí. Sportovní svazy, vrcholoví sportovci, ale

i talentovaná mládež potřebují relevantní servis a teoreticko-metodické zázemí, které bude stavět na těch nejnovějších dostupných poznacích a postupech. Nade všemi plány a ambicemi se nicméně tyčí problém základní. O peníze jde až v první řadě, jak se říká. Český sport je hluboce podfinancován. Přísun veřejných peněz neodpovídá významu sportu a roli, kterou mu stát sám přiznává. Je nutné vytvořit nový systém veřejného financování sportu. Sociální demokracie ve svém programu jasně uvádí potenciální zdroje. Zlepšit a stabilizovat finanční situaci českého sportu. Za prvé, budeme novelizovat loterijní zákon. Chceme zavést povinnost všech loterií a her, to jest včetně kasin, videoautomatů a podobně odvádět přesně stanovený objem prostředků ve prospěch sportovních organizací. Ruku v ruce s tím zpřísníme dohled nad tím, kam loterijní společnosti peníze odvádějí. Máme spočítáno, že námi navržená úprava loterijního zákona přinese sportu každoročně až 1,5 miliardy korun. Jako druhý zdroj financování sportu předložíme novelu zákona o dani z příjmu právnických osob. Chceme, aby společnosti s mimořádnou tržní silou, a tržní dominancí, musely povinně ze svého daňového základu odvádět jedno procento na podporu kultury, sportu a pohybových aktivit společnosti. Tento spravedlivý a solidární odvod ze zisku firem na zlepšení kvality života všech občanů by mohl do sportu i kultury přinést nějaké dvě až tři miliardy korun ročně, možná i víc. Sociální demokracie nechce podpořit sport pouze v rovině finanční. Chceme jej posílit také institucionálně. Sport podřízený ministerstvu školství je otluokáním. Do jeho kapitoly sportu si ministři v minulosti sahali pro peníze dle libosti jako do bezedné studny. Budeme usilovat o změnu kompetentního zákona tak, aby se oblast sportu vyčlenila do samostatného orgánu státní správy pro sport s vlastní rozpočtovou subkapitolou a přímé gesci předsedy vlády České republiky.

Ekonomika sportu v České republice

panelová diskuze

moderátor: Otakar Černý

panelisté: J. Kocourek, J. Kejval, M. Bičík,
R. Kumpošt, M. Černošek, J. Kubata,
M. Kraus

Otakar Černý

Vítám Jana Kocourka, náměstka ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, Jiřího Kejvala, místopředsedu Českého olympijského výboru, Milana Bičíka, poslance PČR, Romana Kumpošta, předsedu dozorčí rady Svazu českých lyžařů a sportovního experta KDU-ČSL, Miroslava Černoška, majitele Agentury Česká sportovní, Jana Kubatu, primátora Ústí nad Labem, Michala Krause, sportovního experta ČSSD. Analýza Ministerstva školství i Evropské unie potvrdila, že český sport je podfinancován. Co s tím?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Určitě je potřeba, abychom vytvořili a nastavili systém vícezdrojového financování, na kterém by se měl podílet jak stát, tak veřejná správa, regiony. Je možné zvažovat další zdroje. Včera tady padla nabídka generálního ředitele České televize pana Janečka o výnosech z televizní reklamy, dále je možné nebo správné uvažovat o výnosech z loterií, ze sázkových her, z hazardu. Možnosti jsou i v dalších veřejnoprávních institucích, stejně jako je zdravotní systém v České republice. Samozřejmě by bylo dobré započítávat výnosy a podporu z komerčních zdrojů.

Otakar Černý

Pane Kejvale, vy jste jeden z autorů nové koncepce.

Jiří Kejval, místopředseda Českého olympijského výboru

Problém financování sportu počíná rokem 1990. Včera se tady shodou okolností zmínil pan Kalousek, že se v roce 1990 rozhodlo, že sport bude financovat z 50 % stát a z 50 % loterijní společnosti. Pan Kalousek zapomněl zmínit, že tehdy se loterií a hazardem zabývaly asi čtyři subjekty a bylo vydáno několik desítek licencí.

Dnes je vydáno několik tisíc licencí. Sportovní prostředí provozuje sázkové hry, sázková společnost nějakým způsobem funguje, nicméně negeneruje dostatek peněz a po rozhodnutí výstavby vysočanské haly je už vůbec do sportu nedává. Peníze ve sportu chybí a není to otázka ani Sazky a není to otázka ani posledních několika let, ale je to dlouhodobá záležitost. V rámci koncepce jsme hledali varianty a možnosti, jak získat peníze mimo státní rozpočet. Jsem rád, že pan generální ředitel přišel se svým návrhem, protože to je jedna z možností, o které jsme také uvažovali. Ovšem samozřejmě nezáleží na sportovcích, ale na politikách, jestli toto připustí nebo ne.

Otakar Černý

Pane Bičíku, vy jste už vyslechl názor vašeho předsedy, můžete k tomu ještě něco dodat?

Milan Bičík, poslanec PS PČR

Ve zmíněném materiálu, o kterém se už nějaký čas diskutuje jak mezi sportovní veřejností, tak i na půdě poslanecké sněmovny, je celá řada cest, jak financovat sport v naší zemi v následujícím období. Osobně už dlouhou dobu prosazují, aby se obecně zvýšila celková podpora státu, která směřuje do sportu prostřednictvím kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Nemám na mysli programy označené římskými číslicemi jedna až tři, to je otázka sportovní reprezentace, ale zejména tu část, která se týká tak zvaných veřejně prospěšných programů, čili programy čtyři až osm. Do jaké míry by se měla zvýšit podpora státu je vyjádřeno v příslušném podkladovém materiálu i v dalších oblastech. Musím potvrdit slova našeho předsedy Vojty Filipa, který hovořil o podpoře myšlenky, která zde včera zazněla ze strany vedení České televize. Možná bude potřeba zamyslet se ještě nad některými dalšími úkoly, tady mám na mysli i svým

způsobem ochranu diváků ve veřejnoprávním médiu.

Chtěl bych podtrhnout, že se nejedná pouze o jeden zákon. Pokud budeme hovořit o podílu krajů a obcí, dostaneme se na otázky legislativy, která bude řešena zvlášť, a která se bude týkat třeba pravomocí a povinností územních samosprávných celků. Možná bude potřeba sáhnout i do zákona o rozpočtovém určení daní.

Otakar Černý

Pánové Kumpošte, Černošku, Kubato a Krausi, co tomu říkáte vy? Lidé, kteří jsou zatím trochu mimo politiku. Pane Černošku, vy jste úplně mimo politiku.

Miroslav Černošek, majitel agentury Česká sportovní

To jsem. Vráťím se k tomu, co říkal pan generální ředitel České televize Jiří Janeček. Světový model financování sportovních projektů je dán jednoznačně celosvětově, třicet procent příjem z vysílacích práv, třicet procent příjem ze vstupného, třicet procent od sponzorů, deset procent merchandising. V Česku to funguje naprosto anomálně, v podstatě devadesát procent peněz přináší reklamní partneři, sponzoři, ať je nazveme jakkoliv a deset procent je ten zbytek. Domnívám se, že Česká televize je jediná, která drží sport nad vodou.

Když zpětně analyzujeme výsledky v takové firmě jako Česká sportovní, tak její podíl na zaměstnanosti, podíl na daňových odvodech, podíl na vložených penězích do reklamy, do objednávkových služeb, pohostinství a podobně, je nemalý. To znamená, že český sport je velice důležitou součástí české ekonomiky a stát by měl část peněz do toho pustit, ať už cestou legislativních nebo daňových změn.

Jan Kubata, primátor Ústí nad Labem

Jsem primátor osmého největšího města v republice, kde už osm let platí koncepce sportu a podpory sportu v rámci města. Výsledek toho územně správního celku ukazuje, že po osmi letech z dvaceti procent dětí nebo mládeže registrovaných v našich oddílech se stalo to procento o sto procent vyšší. To znamená čtyřicet čtyři procent dětí je dnes v organizovaném sportu. Jak to tady sleduji, myslím si, že je příliš vlků a to je zájcová smrt. Místopředseda Nečas včera hovořil o navýšení podpory sportu v rádech set milionů, pan Kalousek o miliardy, pan Cyril Svoboda o pěti a půl miliardách, hovořilo se o novele loterijního zákona. Dneska je přijetí zákona, který umožní vznik samostatné rozpočtové kapitoly pro sport, průchozí politickým spektrem fakticky okamžitě. To je prostě základ pro sport a není potřeba teď diskutovat, jestli tam má být osm set, miliarda, miliarda a půl navíc, protože to musí být ten druhý krok. A sportovní prostředí přece potřebuje dělat krok za krokem, jestli chceme něčeho dosáhnout.

Výdaje na jednoho člověka v České republice na sportovní činnost je přibližně 10 eur, průměr v Evropě je padesát. Všeobecně je známo, že zneužívání sociálních dávek a sociálního systému je fakticky zpronevření až čtyř miliard korun ze státního rozpočtu. A my máme 168 miliard státního dluhu a musíme šetřit. Máme celý systém daňových výjimek. Já jsem nepřítel daňových výjimek, byl bych velmi rád, kdyby se všechny daňové výjimky zrušily. Nezapomínejme na velmi výraznou roli samosprávy městské, obecní i krajské. Jsem přesvědčen, že starostové budou rádi diskutovat a budou sportovnímu prostředí nápomocni.

Michal Kraus, sportovní expert ČSSD

Dovolím si pokračovat, a myslím si, že nemohu než souhlasit s panem primátorem. Sportovní

prostředí je určitý systém, do kterého, na jedné straně, peníze chceme nalévat, na druhé straně by z něj měly vytékat směrem, který chceme, aby byl efektivní, splnil cíle, které od něj očekáváme. Jedna věc, z hlediska financování, je skutečně otázka rozpočtové kapitoly, nebo chcete-li fondu rozvoje sportu, kde budou zcela zřejmě a jasně definovány příjmy a výdaje. Druhá věc je dořešení otázky údržby a opravy sportovních zařízení, protože se domnívám, že pokud by sportovní prostředí bylo tak zvané odběrem, právě od údržby a oprav, a to může být jednoznačně záležitost právě municipality, bude mít při stejných prostředcích podstatně více prostředků na tréninkový proces, výchovu a na přípravu reprezentantů. Třetí věc je otázka určité restrukturalizace výdajů přímo v samotném státním rozpočtu. Protože pokud definujeme sport jako společenský fenomén, který v sobě kromě samotného výchovného procesu také obsahuje určitou část prevence, pak je otázka, zda ty nejručnější samostatně definované výdaje na protidrogovou a zdravotní politiku, kriminální a sociální prevenci, bychom neměli soustředit do jednoho zdroje, a potom je rozdělovat. Myslím si, že tím se nejen ušetří, ale také získá spousta zdrojů, které nejsou vždy vynakládány efektivně. Pak je tady oblast cestovního ruchu, která může vytvářet nebo spoluvytváří zařízení pro sport a tělovýchovu a také příležitosti.

Kromě dalších zdrojů je tady samotné sportovní prostředí, které je podle všech analýz jednoznačně čistým plátcem do státního rozpočtu, čili jinými slovy, my tady hovoříme o tom, že sport nemá dostatek prostředků, a na druhé straně instituce, které působí v rámci sportu, ať už to jsou různé firmy, společnosti, vytvářejí zisk, který v prostředí daní jde do státního rozpočtu, ale zpátky se nevrací. Pokud by se tyto finanční toky urovnaly, pak mám za to, že sport bude mít více peněz. A samozřejmě potřebuje potom dosáhnout toho, aby s růstem HDP, s růstem příjmů do státního rozpočtu stejně tak rostly i příjmy pro sport. Podle mého by mohl být dejme tomu 0,4 % vůči HDP, což je například částka, kterou má Slovensko nebo celá řada států Evropské unie. V našich podmínkách by to znamenalo roční přínos pro sport cirká dvanáct miliard a to jsou peníze, které by určitě celý problém vyřešily.

Otakar Černý

Pane Kumpošte, je to takhle jednoduché?

Roman Kumpošt, předseda dozorčí rady Svazu českých lyžařů a sportovní expert KDU-ČSL

Já doplním jenom v krátkosti, protože ta majorita věcí už tady byla řečena. Zastavím se, co se týká

potencionálních možných příjmů pro sport, pouze u dvou záležitostí. V první řadě to je loterie. Ve většině evropských zemí stojí financování sportu na příjmech z loterií. V druhé řadě připomínám úvodní projev předsedy Českého olympijského výboru a výrok, který padl na fóru v Davosu v roce 2009, že jeden dolar investovaný do zdravotnictví přinese čtyři dolary úspor. Například v Německu probíhá diskuze, jakým způsobem by se zdravotní pojišťovny měly podílet na spolufinancování sportu jako takového, protože

to vede k zdravému vývoji jedince ve společnosti. Chci také připomenout, že financování sportu v České republice, financování reprezentace a následně financování mládežnického sportu, vycházelo z určité koncepce v roce 1990. To znamená ještě za fungování federálního sportu. Poté, co se federace rozpadla, část kompetencí převzaly jednotlivé instituce a od té doby se prakticky nic nestalo. Pokud budeme žádat po politické sféře doplnění financování sportu, je potřeba sjednotit řízení sportu do instituce, nebo do struktury, která bude jednodušší, přehlednější a kde budou toky financí jasně vidět.

Otakar Černý

Většinu sportovišť u nás vlastní kluby. Nebylo by dobré, kdyby je vlastnily obce?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Majitelům sportovišť nikdo nebrání, aby sami za sebe učinili dohodu s obcí, a to buď o převodu, nebo dohodu o využití a podpoře ze strany obce či kraje. Ještě bych zmínil jednu věc, která je i v té koncepci. Je potřeba vymezit infrastrukturu, která je využívána pro sportovní reprezentaci, k ní by se měla hlásit státní centrální podpora, potom regionální sportovní infrastrukturu, která je právě předmětem dohody jednotlivých sportovních

organizací, klubů a jednot se zástupci regionální správy.

Otakar Černý

Pane Černošku, jak to vidíte vy?

Miroslav Černošek, majitel agentury Česká sportovní

Je to otázka početních hádanek. Mám pocit, že tak jak to funguje konkrétně v Prostějově nebo na tenisové Spartě je optimální. Nechtěl bych sportoviště zpětně dávat obci. Domnívám se, že to je otázka schopnosti daného subjektu postarat se o sportoviště. My sportoviště spojujeme s komerčními aktivitami a tak jsme schopni peníze vygenerovat.

Otakar Černý

Pane Kejvale, jaký je obecný názor olympijského výboru na daný problém?

Jiří Kejval, místopředseda Českého olympijského výboru

Asi po deseti, patnácti letech se podařilo zpět do rukou sportovců získat nemovitosti a sportoviště. Teď je potřeba mít nějaké prostředky na to, abychom byli schopni tyto majetky, které jsou v řádech desítek miliard korun, spravovat. Je potřeba udělat základní analýzu, kolik máme sportovišť, jestli jsou potřeba nová sportoviště, nebo jestli se mají opravovat ta stávající, eventuálně, za co se mají opravovat. Jak říkal pan Černošek, asi lze těžko přijít k soukromému vlastníkovi nebo do nějakého klubu, který našel způsob, jak financovat vlastní sportoviště a chtít jej zestátnit nebo dát do obecního či městského majetku. Měli bychom mluvit o sportovištích, která si nejsou schopná zajistit dostatek prostředků a nemají kde brát na svoji údržbu. Ta si zaslouží pozornost obcí, měst a státu.

Jan Kubata, primátor Ústí nad Labem

Velmi mě trápí, že neexistuje čistý titul dotačních prostředků z Evropské unie, které by sportovní prostředí mohlo použít. Něco se dá realizovat přes regionální operační programy ve spolupráci se samosprávou v rámci rozvoje cestovního ruchu či zachování kulturního dědictví a podobně. Za další, neexistuje celorepubliková analýza, jaká – kolik – kde máme sportoviště. Potřeba sportovišť se mění podle lokality. V Novém Městě na Moravě je

zakořeněno běžecké lyžování, ale například tenis už tolik ne, takže i v tomto směru bychom měli vést diskuse. A nesmírně důležitá je samozřejmě role samospráv a krajských samospráv.

Otakar Černý

Jak to děláte ve vaší obci Ústí nad Labem?

Jan Kubata, primátor Ústí nad Labem

My jsme v mnoha ohledech výjimeční. Jako město vlastníme zásadní sportoviště. Investovali jsme do jejich výbavy a rekonstrukce, od fotbalového stadionu přes zimní stadion, tělocvičny a další umělé trávy, stovky milionů korun. Měli bychom si také uvědomit další problém obcí. Když investujete miliardu, odvedete kompletně celé DPH do státního rozpočtu. Zpátky dostanete pouze v rámci rozpočtového odčinění daní podílovou část, která vám náleží. A za ten rok bychom za dvě stě milionů postavili nové sportoviště. My samozřejmě platíme veškerý provoz, hodina stojí čtyři a půl tisíce korun, to prostě nemůžete přenést jen na oddíly a Jirka Šlégr mi to potvrdí. Prostě to musí platit město, jinak děti nebudou moci bruslit, protože už samotné vybavení je drahé. Takže my jsme provozovateli sportovišť, máme to sjednocené do jedné příspěvkové organizace, ale rádi povedeme diskuzi o tom, jak dělat investice do sportovní infrastruktury.

Otakar Černý

Je nutné stavět další hokejové haly, další sportoviště, když už ty, které máme, mnohdy nevyužíváme?

Michal Kraus, sportovní expert ČSSD

Možná je sportovišť na počet hodně, ale určitě

ne v té struktuře, kterou bychom potřebovali. Za prvé neexistuje sumář stávajících sportovních zařízení. Za druhé, dneska ještě nemá třeba třicet procent malotřídních vesnických škol vůbec žádná sportovní zařízení, takže tělesná výchova tam prakticky neprobíhá, nebo naprosto nedostatečným způsobem. Za další. Mám pocit, že v České republice, zejména v posledním období, chybí řada sportovních zařízení, ve kterých bychom mohli pořádat velké mezinárodní soutěže a mohli vychovávat a trénovat skutečně vrcholnou reprezentaci. Takže se ptáme, zda-li je dostatečná a kvalitní struktura sportovních zařízení. Abychom si na otázku odpověděli, potřebujeme provést jakousi pasportizaci. Za druhé je otázkou, zda všechna města nebo všechny obce v republice mají takový vztah ke sportu, jako například Ústí nad Labem. Mohu uvést příklad, nebudu jmenovat město, kde je celý stadion v majetku města, město je třicetiprocentním vlastníkem konkrétního sportovního oddílu a do správy stadionu nedává ani korunu. Myslím, že jde o velkou zodpovědnost v jednotlivých městech, obcích, zastupitelstvech, samozřejmě také krajích, pokud ta zařízení budou obhospodařovat, pokud se budou starat o údržbu dle potřeby a v souladu se sportovním klubem. Čili když to shrnu, mám za to, že tady by zcela jednoznačně bylo potřeba vytvořit jednotnou metodiku, systém a na jeho základě posléze rozhodnout, jestli některá zařízení nepotřebujeme, zda do nich musíme investovat anebo naopak. Ale bez systémového přístupu to určitě nebude efektivní a účelné.

Otakar Černý

Zatím to vypadá, že jsme odhalili několik cest, kde nám utíkají peníze. Kdo udělá pořádek, aby neunikaly?

Jiří Kejval, místopředseda Českého olympijského výboru

Pravděpodobně to nebudou ani sportovci ani

sportovní prostředí. My se minimálně pokusíme dát určité impulzy, aby pořádek udělali politici. Ještě krátce zareaguji na slova Michala Krause o rozdílnosti vztahu zástupců města ke sportu. Primátor města Ústí nad Labem sportu fandí a to přináší výsledky. Určitě by se našlo i spoustu primátorů, které sport nikterak neoslovuje, a předpokládám, že podle toho to vypadá. Když jsme dělali analýzu financování, zjišťovali jsme také, kolik dávají jednotlivé kraje na sport. Šokovalo mě, že některé kraje dávají třeba v řádech milionů korun ročně, například jeden kraj osm milionů korun a jiné kraje, s téměř identickým celkovým rozpočtem, dávaly sto padesát milionů korun na sport. Chápu, že máme demokracii a tak dále, na druhou stranu by měl být nějaký řád a příspěvky krajů by se neměly takovým dramatickým způsobem lišit.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Chtěl bych pana kolegu Kejvala trochu opravit. Nemyslím si, že stát má být ten všemocný a má sport řídit, jsou vymezeny kompetence mezi státní a veřejnou správou a stejně tak mezi sportovním prostředím. Přehodím to na sportovní organizace, aby se primárně podílely na pasportizaci uvnitř svých organizací, vím, že mnoho z vás ji má, aby se to dalo do jednoho celku, a potom státní a veřejná správa samozřejmě musí být připravena podílet se na vytvoření podmínek nebo financování. Ale priority v rámci sportovní infrastruktury by si měly vyčlenit jednotlivé sportovní organizace u sebe, protože oni mají své zástupce v jednotlivých regionech, nikoliv centrální správa.

Otakar Černý

Kudy peníze unikají? Například na mistrovství světa v Liberci. To byla akce podporovaná státem, která do dneška není zaplacená. Jak se tohle mohlo stát?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

To je právě o té spolupráci mezi sportovním prostředím, tady je to konkrétně mezi sportovním svazem a státem a vládou České republiky. V roce 2004 podpořila vláda tuto akci ještě bez finančního plnění, v roce 2005 bylo nastaveno financování v nějaké výši. Bohužel ta akce byla mnohem dražší. Dražší byla díky tomu, že v té chvíli nebyly nastaveny jasné parametry celkového rozměru akce, že nebyla jasně dohodnuta pravidla mezi státní správou, veřejnou správou a pořadatelem, tedy sportovním svazem. Jak se tomu vyhnout je naprosto jednoduché. Zavést

pravidla, zavést přesné parametry pro tyto akce, musí se udělat studie proveditelnosti, a to jak v oblasti ekonomické, tak v oblasti sportovního přínosu. Pokud zavedeme spolufinancování pořadatele, žadatele ve výši padesáti procent, tak se můžeme vyhnout nepříjemným záležitostem v oblasti navyšování. Protože primárně bude čerpat zdroje a dofinancování případného navýšení si musí sehnat sám, nikoliv stát. Samozřejmě pokud poskytne finanční garanci pouze do nějaké výše, není potom povinen toto navýšení dofinancovávat. První zásadou by mělo být, že pokud není kompetentní orgán se vším seznámen při podání žádosti, nebude poskytovat jakoukoliv finanční podporu. To se netýká mistrovství světa v Liberci, protože tam formální souhlas vlády byl, ale u některých jiných akcí o tom vláda nebo kompetentní orgán není ani informován, a potom je požadováno finanční plnění ze strany státního rozpočtu.

Otakar Černý

Pane náměstkú, to nás nelekejte. Taková anarchie, to nás nelekejte. To je velmi nepříjemné ...

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Sportovní svaz si u své mezinárodní federace může požádat o konání jakékoliv akce, to právo mu nechci brát a nemíním, ale potom si musí rozmyslet, jestli bude žádat stát nebo kohokoliv dalšího o podporu z veřejných zdrojů. Nemluvím o stamilionových akcích, ale jsou tu i akce menšího rozměru, u některých se to děje, u některých se to neděje. Teď nechci říkat, že významné sportovní akce nejsou důležité pro Českou republiku, určitě jsou a máme tady i v nižších věkových kategoriích a v menších sportech velmi úspěšné akce, které dobře prezentují Českou republiku v zahraničí.

Otakar Černý

Přiznám se, že jsem k této otázce čekal bouřlivou diskusi od vás i tady od nás. Nejde o to peskovat

Liberec, to se musí řešit jiným způsobem, ale jde o to, udělat z tohoto případu obecný příklad, jak se to dělat nemá.

Jiří Kejval, místopředseda Českého olympijského výboru

Jenom krátce ze zkušenosti. Za prvé, nejedná se jen o Liberec. Mistrovství světa v hokeji – nevím, jestli vláda projednávala mistrovství před tím, než hokejový svaz podal návrh. My jsme ale byli postaveni do situace, že bude mistrovství světa a že se nemá kde hrát. Takže to je druhý případ. Většina svazů pořádá různá mistrovství světa a každá mezinárodní organizace vyžaduje, když dáváte přihlášku, aby tam bylo napsáno „state authority“, což by teoreticky mělo znamenat, že Ministerstvo vnitra nebo Ministerstvo školství a mládeže nám na přihlášku dá razítko. Nicméně, uvedu případ z praxe. Na obecním úřadě v Račicích vám rádi dají razítko a ve Švýcarsku, když vidí státní znak, tak už nezkontrolují, jestli patří ministerstvu, anebo jestli patří místnímu úřadu a problém je vyřešen. To by mělo být ve své podstatě trestné. Protože to může přinést České republice a českému sportu, jak na těchto případech vidíme, velké trable do budoucna. Předpokládám, že se Mirek Černošek zapojí do diskuse, protože ten má s pořádáním velkých sportovních soutěží, ale s pozitivním výsledkem, velké zkušenosti,

Miroslav Černošek, majitel agentury Česká sportovní

Tak určitě jsem schopen rozkrýt financování Zlaté tretry, neřeknu to přesně na procenta, ale je tam nějaká grantová podpora státu, která je v rozsahu asi deseti procent rozpočtu, pak je tam podpora kraje a města Ostravy, ale dominantní je podpora reklamních partnerů. Zopakuji to, co jsem opakovaně říkal v některých rozhovorech. Snažím se zabránit realizaci projektů, které jsou předurčeny ke vzniku finančních starostí. Takže já jako majitel agentury Česká sportovní nebo společnosti TK plus musím mít skoro stoprocentní jistotu, že jsem schopen dofinancovat. Je ale asi jednodušší uchopit projekt Zlatá tretra než mistrovství světa v lyžování, které je závislé na počasí a na dalších aspektech. Dočetl jsem se v Euru, že město Montreal zaplatilo dluhy za olympijské hry v Montrealu z roku 1976 teprve před dvěma lety. Takže v tomto směru není Liberec něco zásadně anomálního. Je to otázka přístupu toho, kdo dělá marketing. Mám teď možnost s agenturou Česká sportovní dělat marketing pro mistrovství světa v basketu. Spolupracujeme s panem doktorem Janstou a mám pocit, že rozpočet je uchopen natolik pevně, že nemůže nastat situace, že budou dluhy vůči ať už privátním nebo státním subjektům.

Otakar Černý

Máme tady dva zástupce Liberce, pana Krause a pana Kumpošta, čili pánové, jak mohlo dojít k takovému předražení?

Roman Kumpošt, předseda dozorčí rady Svazu lyžařů ČR a sportovní expert KDU-ČSL

Nejdřív budu reagovat na pana náměstka. Já si osobně nemyslím, že stát by měl řídit sport. Myslím si, že stát by měl vytvářet legislativní rámec řízení sportu a sport by si měl řídit sportovní prostředí sám. A pokud tomu tak bude, nebude se stávat, že sportovní projekty uletí někam, kde budou naprosto nekontrolovatelné. A myslím si, že státní rámec není vytvořen ani v tento okamžik. Víte někdo z vás, kolik je v současnosti přihláшено mistrovství v jakémkoliv sportu? Mistrovství světa nebo mistrovství Evropy nebo mistrovství světa juniorů v České republice? V následujících pěti letech? Ví to ministerstvo školství?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Neví. O tom jsem mluvil. A určitě jsem neřekl, že stát chce řídit český sport.

Michal Kraus, sportovní expert ČSSD

U takových soutěží, ve kterých je nezbytná podpora nebo povolení nebo garance státu, je skutečně potřeba vypracovat metodiku. Jakým způsobem nebo za jakých podmínek stát udělí garanci, za jakých podmínek udělí stát licenci, za jakých podmínek se stát bude podílet na spolufinancování, případně do jaké výše a tak dál. Aby bylo zcela zřejmé, co pořadatel musí předložit státnímu orgánu. Toto pochopitelně neexistuje. Určitý časový výhled schvalování velkých světových soutěží existuje, vždy se

schvaluje s velkým časovým předstihem. Pokud by v té metodice byla jakási „ohlašovací povinnost“, pak samozřejmě není problém, aby vláda a ministerstvo vědělo, že ten který rok, nebo dokonce v tom kterém rozpočtovém období bude jakýsi požadavek na pořádání některých soutěží. Což se týká nejenom samotné garance, nejenom samotných financí, ale třeba i v případě příspěvků na vybudování určitých sportovních zařízení. To jsou všechno věci, které, když budou mít systém, pravidla, pak skutečně nemůže dojít k tomu, k čemu došlo v Liberci. S Romanem Kumpoštem jsme oba dva byli u mistrovství světa v Liberci v první etapě, kdy bylo všechno v pořádku. Poté nastaly určité personální změny, a pak tam nastal ten nekontrolovatelný tok peněz, který potom způsobil, že ve své podstatě, mistrovství bez kontroly stálo víc, než se očekávalo. Samozřejmě těch příčin je celá řada. Trošku nám z debaty vypadlo město Liberec, které bylo jedním ze spoluorganizátorů. Myslím, že je v té metodice nezbytné definovat, kde se soutěž pořádá, jakým způsobem bude přistupovat municipalita.

Otakar Černý

Pane poslanče Langře, vy jste byl u toho, když Liberec vznikal, jaké mohou být záruky, aby se podobná situace neopakovala?

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Bytostně se hlásím k tezi, že stát nemá a nesmí řídit sport. Stát má vytvářet podmínky, a to v balíčku – to jsou legislativní podmínky, finanční podmínky a další. Podle mne nemůže existovat případ, když někdo chce zdroje ze státního rozpočtu, aby k tomu neměl kulaté razítko ministra financí. To ale neznamená, že ke všemu, co chce kdo organizovat, najednou vytvoříme byrokratický aparát a nějaká obsáhlá schémata a formuláře. Ten, kdo nechce veřejné finance, ať si svoje akce koná a shání si pro ně podporu, ten, kdo chce sáhnout pro jednu jedinou korunu ze státního rozpočtu, z našich daní, potom musí

mít garanci strážce státní pokladny. Ať prosím toto nastavíme jako systém, ale jednoduchý. Ať se zase navzájem v dobré míře neurazítujeme k smrti.

Otakar Černý

To je rozumné, ale kdy a kdo to nastaví?

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Já se hlásím do druhého panelu, a protože to souvisí nepochybně s legislativou, novým zákonem o sportu, kde mimo jiné i tato pravidla by měla být alespoň naznačena.

Otakar Černý

Pan Ječmínek měl připomínku.

Roman Ječmínek, prezident Autoklubu České republiky

No on mi většinu pan místopředseda Langr vzal z úst, ale mě při té příležitosti napadá jiná otázka. Kdo bude posuzovat žádosti o státní podporu?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Pokud se bavíme o kapitole státní podpory sportu, tak k tomu musíme vytvořit personální zázemí. Teď nemluvím jen o úřednících, ale o spolupráci státní správy se sportovním prostředím. Sportovní prostředí by se mělo podílet na nastavování parametrů a na kontrolní činnosti takové instituce.

Otakar Černý

Uděláme salto mortale do dalšího tématu. Čím se řídí rozdělování financí pro podporu sportu?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Celkem je podporováno sto šestnáct sportů. Relevantně je to osmdesát, protože těch zbylých třicet šest v souhrnu čerpá jeden milion korun. Selektuje se i mezi těmi osmdesáti, jsou tam tři žebříčkové kategorie, kdy se ta podpora láme. Pokud se nám podaří navýšit finanční objemy z různých zdrojů, tak je předmětem další diskuse, jak ty finanční prostředky budou využity.

Jiří Kejval, místopředseda Českého olympijského výboru

Můžeme se podívat do zahraničí, jak to funguje a nemusíme chodit daleko. Můžeme se podívat do Rakouska, kde podporují jeden jediný sport, a to je lyžování. Všimněte si, že na letních olympijských hrách nebo u jakýchkoliv dalších sportů na rakouské závodníky a sportovce téměř nenarazíte a v zimě patří mezi nejúspěšnější sportovce zimních olympijských her. Rakousko je trošku taková anomálie, ale můžeme se podívat dál. Německo preferuje dvanáct sportů. Anglie nedávno udělala zásadní řez, protože se připravují na olympijské hry, které se budou konat v Anglii v roce 2012 a rozhodli se, že budou podporovat pět sportů, které povedou k dokonalosti a pokusí se získat co nejvíce medailí.

Rovnostářský princip podpory osmdesáti sportů, je také možný. Ale samozřejmě čím menší stát, tím by měla být větší preference. Peníze by měly být více směřovány jen do několika sportů, pokud v nich chceme být opravdu vynikající. Pak je to otázka výběru vlastních sportů. Nemám rád, když se porcuje zajíc, který běhá ještě po poli.

V současné době jsme v situaci, kdy nemáme nikdo nic, a tak si myslím, že by nebylo vůbec vhodné, abychom se mezi sebou dohadovali, který sport je významnější, protože každý si o tom svém sportu myslí, že je ten nejdůležitější a nejlepší. A tak to má být.

Milan Bičík, poslanec PS PČR

Trošku vím o tom, jak materiál Koncepce státní podpory sportu vznikl a vím, že právě jedním z problémů, které nastaly v průběhu jednání, byla otázka preference jednotlivých sportů, a že vyvolala diskusi, zejména v těch menších svazech, které se cítily ohroženy. Materiální zázemí a podpora státu není vůbec nevýznamná a hraje velkou roli v kvalitě přípravy a ovlivňuje i výsledky. Vzadu máme tabulku, která hovoří o tom, které sportovní odvětví získalo kolik medailí. Jsou tam čísla, která se pohybují řádově v desítkách a nikdo z nás, řekněme běžných konzumentů sportovních výsledků, o tom prakticky neví. Jsou tam sporty, u kterých je uvedeno jednociferné číslo, a přitom to jsou sporty, kterými v době, kdy se o ty medaile bojovalo, žila celá republika. Čili pro mě je nejpříjemnější, že by každý sport měl svoje místo na slunci, každý sport bychom měli podporovat podle možností, které jsou a neměli bychom asi svazovat a rozhodovat o tom, zda tento nebo onen sport dostane v tomto okamžiku nebo zítra větší nebo menší podporu pouze na sportovní výsledek. Měli bychom se také dívat na to, a já jsem kantor, jaký sport, jaké účinky, jaké výsledky přináší pro ty, kteří se jím zabývají. Mám na mysli děcka od těch nejmenších, až třeba po ty, kteří už dávno nesportují, ale tím sportem žijí, protože, když slyší jeho název, tak si ho spojí s řadou krásných i méně krásných vzpomínek. Časem si člověk rád vzpomene třeba i na tu porážku, protože byla spojena s osobními prožitky, s jeho činností a podobně.

Zdeněk Ertl, Sdružení sportovních svazů České republiky

Zastupuji tady Sdružení sportovních svazů. Včera zde říkal předseda Aeroklubu České republiky Vlasta Dvořák, kolik medailí přinese Aeroklubu. Aeroklub je historický svaz, má velkou historii, úspěchy těchto sportovců jsou ve světě známé a dneska, což možná málokdo ví, je Česká republika největším světovým výrobcem ultralehkých letadel. Díky našim motoristickým sportům, které máme společné s Autoklubem České republiky, se ve světě proslavily motorky, proslavila se auta. Jestli se rozhodne, že některé sporty nepotřebujeme a nebudou mít podporu, tak možná vymizí. Běžely zde grafy o názorech veřejnosti k této problematice a tam je jasně vidět, že veřejnost je pro podporu všech sportů. Je

jasné, že je to otázka peněz. Ale buď stát peníze na podporu sportu najde, jak zde deklarovali téměř všichni politici, nebo se musíme připravit na to, že některé sporty ve vrcholové úrovni se u nás provozovat nebudou. Státní podpora sportu jde přes tři rezortní centra, možná by bylo dobré podívat se, jestli se peníze, které by byly využity efektivně, neztrácejí tam. Potřebuje takto malý stát tři rezortní centra? Potřebuje nebo nepotřebuje? Možná že by bylo lepší, kdybychom měli jedno a možná by se nestávalo to, co vidíme teď, že se ta centra o nejlepší sportovce přetahují.

František Dvořák, místopředseda Českého olympijského výboru pro sport

Dámy a pánové, domnívám se, že tady směšujeme dvě věci. Především, jestli se bavíme o státní sportovní reprezentaci, tak diferenciaci, která tady byla i včera naznačena, je zcela na místě, a když to řeknu jaksi hodně zjednodušeně, stát by si měl říct, které sporty ho nejvíce proslavují a plní profity, které od sportu očekává. A pak je tady druhý pohled. Každý sport plní nějakou funkci, a jestliže malý sport, nebo neolympijský sport, oslovuje drtivou většinu mládeže ve městě, tak ať je na základě principů, na kterých se dohodneme dotován, právě proto, že vykonává tuto funkci. Pokud však budeme směšovat všechno dohromady, tak se těžko domluvíme, jestli diferenciaci je spravedlivá nebo nespravedlivá.

Otakar Černý

Poslední téma, které musím otevřít – Sport pro všechny.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Pokud je ze státního rozpočtu a z veřejných zdrojů sport podfinancován, tak se to samozřejmě projevuje i na Sportu pro všechny. Vzhledem k tomu, jak Sport pro všechny dobře funguje, vidím právě tady prostor pro to, abychom vymezili podporu ze státu i podporu z regionů, ať už se týká infrastruktury, ale i podpory v jednotlivých regionech. Tady je právě prostor pro vymezení kompetencí, aby se podpora jasně vymezila a navýšila.

Otakar Černý

A proč už není vymezená a navýšená?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Protože na to nejsou v tuto chvíli finanční zdroje.

Otakar Černý

Ale proč není vymezená?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Protože v současné chvíli nikdo nevymezil kompetence mezi státní správou a veřejnou správou.

Sport a legislativa v České republice

panelová diskuze

moderátor: Otakar Černý

panelisté: J. Kocourek, I. Langer, P. Hulinský,
J. Štoviček, Z. Ertl, J. Chlumský,
J. Stráský

Otakar Černý

Začíná druhá panelová diskuse, která má třaskavý název Sport a legislativa v České republice. Vítám stálého hosta Jana Kocourka, náměstka ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, Ivana Langera místopředsedu Občanské demokratické strany, Petra Hulinského, čestného předsedu Českého paralympijského výboru, Jana Štovička, člena mezinárodního odvolacího soudu FIA, Zdeňka Ertla, předsedu Sdružení sportovních svazů České republiky, Jana Chlumského, vedoucího exekutivy antidopingového výboru České republiky a Jana Stráského, předsedu Klubu českých turistů. Pánové, v České republice existuje zákon o sportu. Je dobrý?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Není v současné době dostačující. My to zmiňujeme v rámci Koncepce státní podpory sportu, chceme, abychom všichni společně došli k tezi, že tento zákon by měl primárně obsahovat státní rozpočtovou kapitolu anebo systém finančního zajištění sportovního prostředí, sportovní činnosti v České republice. Můžeme samozřejmě i o tom systému diskutovat, každopádně tohle by v něm primárně mělo být obsaženo tak, aby sportovní činnost v České republice si byla jista stabilitou. Samozřejmě, že musí zmiňovat i další záležitosti a to by mělo být předmětem politické dohody v období po volbách.

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Myslím, že ten zákon odpovídá době svého vzniku, lidská společnost i toto odvětví se vyvíjí, a tudíž si žádá změny. Jsem sportovec, právník a současně i liberál, který nemá moc rád normy veřejného práva, protože v sobě obsahují regulace a regulace jsou pro život lidí spíše problémem než pomocí. Takže nejsem ani příznivcem speciálních norem, protože v okamžiku, kdy vytvoříte jednu speciální normu pro někoho, vytváříte tím precedens pro druhého. Jsem připraven říci svůj názor, jaké změny by měl nový zákon obsahovat.

Petr Hulinský, čestný předseda Českého paralympijského výboru a místopředseda Českého svazu TAEKWON-DO WTF

Co se týká zákona číslo 115 z roku 2001, který vznikl za vlády sociální demokracie, tak je potřeba říct, že to je zákon velmi užitečný, protože definuje sport jako veřejně prospěšnou činnost. Mnohokrát se v praxi osvědčil, například při náhradách při vyvlastnění podle paragrafu 7. Nicméně uplynulo osm let a zcela schází závazná právní norma, která by upravovala právě způsob financování sportu, působnost a úkoly jednotlivých orgánů státní správy. Měly by tam být zakomponovány předpisy Evropské unie.

Jan Šťovíček, člen mezinárodního odvolacího soudu FIA

Vy se ptáte, pane Černý, na zákon o sportu, ale to není tak úplně vyčerpávající, protože to není samozřejmě otázka jenom jednoho zákona, ale celé legislativy. A já si myslím, že problém je v tom, že legislativa je hodně roztráštěná. Máme celou řadu podzákoných norem, máme vyhlášky, nejrůznější koncepce, nařízení. Některá jsou stará, některá překonaná, některé normy už neodpovídají moderní době, takže je potřeba nová legislativní úprava, která by především, jak doporučuje i Evropská unie, dala rámec sportu.

Zdeněk Ertl, předseda Sdružení sportovních svazů České republiky

Ten zákon opravdu už neodpovídá dnešním podmínkám, mimo jiné by měl být sladěn s Evropskou unií. To se ale týká všech právních norem, protože například péči o zdraví sportovců řídí vyhláška z roku 1981. V zákoně je jmenován náš předchůdce SVAZARM, jsou tam jmenovány i organizace, které už dávno neexistují, například

Socialistický svaz mládeže. To odpovídá tomu, že této problematice pozornost prostě věnována nebyla. Zákon je obecný a navíc je v určitých částech zmatečný.

Jan Chlumský, vedoucí exekutivy antidopingového výboru ČR

Antidoping zákon o sportu řeší jen částečně. Laboratoř dopingové kontroly je tímto zákonem svěřena do gesce ministerstva zdravotnictví a ministerstvo zdravotnictví se o laboratoř moc nestará. Laboratoř je dlouhodobě podfinancovaná, pracují tam na koleně na 'předpotopních' přístrojích a tak dále. Co se týče dalšího antidopingového programu. V podstatě na základě úkolů, vyplývajících pro stát z podpisu světové antidopingové úmluvy a antidopingové konvence Rady Evropy, byl Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy zřízen antidopingový výbor jako příspěvková organizace, která řeší antidoping na území České republiky.

Jan Stráský, předseda Klubu českých turistů

Já si ušetřím argumenty a důvody, proč jsou tyto zákony zastaralé nebo jaké jsou v nich chyby. Spíš se pokusím říci, co si myslím, že by mělo, a teď je to jedno, v kterém z těch zákonů o sportu, být. Za prvé nejde jenom o sport, jde o určité pohybové aktivity, které mají různou formu uspořádání. Tady se velmi důrazně řeklo, že jsou tyto aktivity důležité, že je třeba je podporovat a tak dále; pak se řeklo, že to je právně složité a nakonec se řeklo, že na to nejsou peníze. Takže já si myslím, že bychom měli vyjít nejprve z toho obecného – usilovat o to, aby se tato společnost pohybovala. To je ve veřejném zájmu, to v zákoně máme, ale jde o to, jak to dál naplnit. Myslím si, že sport je tak důležitý, že by měl mít svou kapitolu ve státním rozpočtu. Není možné, abychom se z jakéhokoliv důvodu, protože je krize, protože máme špatný zákon, protože se nemůžeme domluvit, třeba i jen tři, čtyři roky nestarali o mladé.

Musíme zajistit kontinuitu sportu, protože jinak to skončí mezerou až v olympijském úsilí. Stát nás nutí svými rozhodnutími, v dobré či méně dobré víře, k různým výdajům, které zcela mění základní bilanci, kterou každý vidíme ve svém klubu, ve svém oboru, ve svém sektoru. Je třeba nastavit podmínky pro udržení dobrovolné práce ve sportu. To dnes už zdaleka není samozřejmost. Ono se říká dobrovolná práce, ale každý za to něco malinko chce a na druhé straně mu z té dobrovolné práce vyplývají velká nebezpečí. Myslím tím vedoucí naší mládeže, organizátory různých akcí, cvičitele, trenéry. V těchto oblastech by se měl projevit státní zájem ne nějakou neadresnou hromadou peněz, ale konkrétním řešením. Stát by měl také hledat, jak podpořit sport v oblasti pojištění. Na závěr řeknu jeden příklad, který je ilustrací obecného problému. Když jsme usilovali na Boubíně o rozhlednu, která je určitě důležitou infrastrukturou pro turistiku, cestovní ruch, podporou sportu a tak dále, stála nás rozhledna jeden milion šest set tisíc korun. Prosazení této rozhledny, které trvalo osm let, stálo třikrát víc.

Otakar Černý

Když dovolíte, byl tady také kritizován zákon o policii. Pane místopředsedo.

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Jsem přesvědčen, že čas ukázal správnost toho rozhodnutí, které říká, že provozovatel, respektive vlastník odpovídá za, nejenom zábavu a sportovní vyžití, ale také za bezpečnost ve svém sportovním areálu, zatímco policie, kterou si platíme všichni ze svých daní, odpovídá za dodržování veřejného pořádku na veřejných prostranstvích. Ukázalo se, že je potřeba zákon zpřesnit, ale fakt je, že koncept je správný. Zpátky k legislativě. Myslím, že je to potřeba vnímat jako balíček, kde zákon o sportu je možná středobod, ale o tom, jak se rozvíjí sport a jaké má legislativní podmínky, rozhoduje také obrovské množství dalších právních norem. A ty buď mohou sport dusit, nebo přispívat k jeho rozvoji. Pokud hovoříme o samotném zákonu o sportu a težích pro nový, nepochybně jako klíčovou tezi vidím v zachování definice sportu jako veřejně prospěšné činnosti. Proč. Máme celou řadu činností a věcí, které jsou chráněny ve veřejném zájmu, a velmi často, budu hovořit o outdoorových sportech, dochází ke střetu zájmů. A myslím si, že máme být schopni, pokud jsme přesvědčeni, že sportovní činnost je činnost vykonávaná ve veřejném zájmu, postavit do stejné právní síly ochranu přírody a sportovní činnost. Klíčovým bodem zákona o sportu je veřejně prospěšná

činnost. Současně by měl obsahovat jasnou definici cílů, definici oblastí podpory a roli jednotlivých subjektů, které se v oblasti sportu pohybují. Druhý klíč, který by tam měl být obsažen, je definice struktury financování a není žádné tajemství, a ti z vás, kteří jste měli možnost se s námi potkat minulý týden na Žofíně, víte, že jsme přesvědčeni o tom, že buď samostatná rozpočtová kapitola, nebo – a tady dávám nebo, protože toto je diskusní fórum, takže neberme některé věci jako dogmata, nebo máme-li státní fond na podporu kinematografie, státní fond na podporu kultury a pokud jsme přesvědčeni, že tento institut funguje v těchto oblastech, potom alternativou samostatné rozpočtové kapitoly může být i tato forma. Chceme sjednotit finanční toky a dostat je pod větší kontrolu, než to je teď.

Mezi další právní normy, které ovlivňují rozvoj sportu v tom pozitivním i negativním slova smyslu, respektive mají potenciál ovlivňovat, je nepochybně loterijní zákon. Musím říct, že to, co teď schválila poslanecká sněmovna, je z mého pohledu takový paskvil, který rozvoji sportu nepomůže ani trochu, že to nejprospěšnější, co by zákonodárci mohli udělat, je shodit toto ze stolu a podívat se na loterii z gruntu, jak říkáme my, Hanáci. Cíl přece má být jasný. Kdo, komu, kolik, jakým způsobem, dává z hazardu a z loterií. Druhá věc je otázka daňových výhod a motivace pro rozvoj sportu v oblasti daňové. Pan kolega Stráský zmínil dobrovolnickou činnost. Jestli mohou mít odboráři daňové výhody, proč je nemají dobrovolníci, kteří se věnují o své volné chvíli sportu? Je to správná cesta zahltit daňový zákon spoustou výjimek? Anebo říct, buď všichni, anebo nikdo? To si myslím, že je správný přístup. Protože když nikdo, uspoří stát peníze a může je potom dát někomu jinému. Nebo půjdeme cestou selektivních výjimek. Pokud jde o firmy, myslím si, že je to obdobné. Nechci, abychom zdaňovali ty, kteří vytvářejí nějaké hodnoty. Dejme prostor tomu, kdo vytvoří hodnoty, ať má možnost volby, komu jakou odpočitatelnou položkou, v jaké výši, na co bude přispívat.

Sport musí být na stejné právní úrovni, respektive stejné právní síle jako jiné veřejné zájmy. Poslední poznámka. Když už mluvíme o samostatné kapitole, nebo státním fondu na podporu a rozvoj sportu, mluvíme také o instituci, která by se tomu měla věnovat. My jsme se pokoušeli ještě před pádem vlády sjednotit přinejmenším dvě rezortní sportovní centra, vnitro a MŠMT. Myslím si, že cesta, ať už řekneme instituce, agentury, bez jakéhokoliv nároku na další administrativu, je cestou správnou. Jeden z úkolů, který by tam měl být, je hlídání toho všeho, co se vyprodukuje v zákonodárném sboru. Protože každý jeden nově přijatý zákon v sobě obsahuje riziko, že sportovní prostředí spíše, než pomůže rozvinout, zadusí.

Petr Hulinský, čestný předseda Českého paralympijského výboru, místopředseda Českého svazu TAEKWON-DO WTF

Zřízení samostatného orgánu státní správy s odpovědností za sport v přímé odpovědnosti předsedy vlády, to považuji za důležité. Tím bychom měli vlastní rozpočtovou kapitolu ve sportu, vlastní kolonku, ze které by nám nemohlo ministerstvo školství ubrat peníze, kdy by ho to napadlo, a bylo by zcela zřejmé, co patří sportu.

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Jsem velmi rád, že tady Jan Stráský zmínil jednu z důležitých charakteristik sportu, a to je aktivita. Když jsem hovořil o dalších právních normách, které mohou buď rozvinout nebo udusit sportovní prostředí, nepominutelný prvek prospěšnosti je v podobě zdravého životního stylu, benefitu pro celou společnost. Velmi pečlivě zvažujeme jednu variantu, která znamená bonifikace prevence zdravého životního stylu, který s sebou nese nižší spotřebu zdravotního pojištění a nákladů, které jsou spojeny se zdravotní péčí. Jinými slovy, i zde je prostor pro to, jak motivovat lidi k aktivnímu životu. Teď nemluvíme o reprezentantech, ale o sportu pro všechny, díky bonifikaci ze strany zdravotních pojišťoven, vůči těm, kteří takovéto aktivity provádějí a takovouto činnost vyvíjejí.

Otakar Černý

Loterie, loterijní zákon. V čem to je paskvil a v čem to je hrozné?

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Podle mě je nepochybné, že běžné výherní automaty, respektive videoterminály se musí dostat do stejného režimu, to jest ona míra

regulace a spolurozhodování samospráv. Současné také je nade vše pochybnost, že veškeré tyto firmy by se měly svým výnosem, jasně definovaným, podílet na financování sportu. A teď je mi jedno, jestli to má jít cestou přímého výnosu do samostatné rozpočtové kapitoly, přímého výnosu do Státního fondu na podporu sportu, nebo zda to má jít cestou jednotlivých samospráv, ať již místních nebo územních. Co ale musí být jasné – kdo, komu, na co, kolik dává, aby to nebylo jen vyhlášení peněz do úrovně samospráv, které jsou klíčovým partnerem pro rozvoj sportu zejména v oblasti veřejných sportovišť. Ale aby bylo jasné, že tento výnos, nebo část toho výnosu končí právě v této oblasti. Udělali bychom tisíckrát lépe, kdybychom určili stejný právní režim pro tyhle věci, jasně definovaný odvod na tuto činnost a řekli, kudy má jít, jestli cestou přímého příjmu do rozpočtové kapitoly, nebo do rozpočtu obcí, ale potom s garancí, že skončí ve sportu.

Zdeněk Ertl, předseda Sdružení sportovních svazů České republiky

Sportovní prostředí potřebuje stabilní právní předpisy, jak už zde bylo řečeno. Pan doktor Langer to řekl velmi dobře, nejenom zákon o sportu, ale další právní předpisy, jednoznačné a stabilní. V současnosti se může vládat do této oblasti kterýkoliv zákon a celý sport zastavit nebo zlikvidovat. Čili, stabilní právní prostředí a stabilní finanční prostředí. Bylo zde řečeno, že v devadesátých letech tady byla jedna největší loterijní společnost a bylo dohodnuto, že výnosy z této společnosti půjdou na podporu sportu a budou tvořit jeden z pilířů financování. Stát povolil od té doby fungování stovkám nebo tisícům loterijních společností, čili tuto oblast rozšířil. Pro sportovní prostředí je důležité, aby se každých čtrnáct dní neprojednával nový zákon o loteriích nebo o hazardu. Pro sportovní prostředí je důležité, abychom nebyli štítem loterijního prostředí nebo loterijního průmyslu. Zákony by měly být stabilní a měly by dát stabilní formu financování sportu.

Otakar Černý

Všichni hovoříte o jedné silné sázkové společnosti, tou je samozřejmě Sazka. Je neustálým terčem kritiky, že přes ni už nejde tolik peněz do sportu. Proč to tak je, pánové?

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Nepovažuji se za experta na problém Sazka, akciová společnost. Ale musím se vrátit zpátky k tomu, co jsem řekl na úvod, že podle mého hlubokého přesvědčení stát nemá řídit sport, stát má vytvářet podmínky. I tato společnost má své vlastníky, svoji vlastnickou strukturu a každý jsme ve svobodné zemi odpovědní za svá jednání. Ať už jako fyzické osoby, nebo právnické osoby. A já věřím, že společně se změnami, které proběhly u majoritního vlastníka, to znamená ČSTV, dojde i ke změně přístupu k tomuto problému, protože má obrovské dopady. Ale primární odpovědnost vždycky neseme sami za sebe, ať už jsme lidé, nebo obchodní společnosti. Takže tam je potřeba začít.

Petr Hulinský, čestný předseda Českého paralympijského výboru a místopředseda Českého svazu TAEKWON-DO WTF

Další problém se týká výtěžku z vlastního hazardu. Zákon nestanovil přesná pravidla a povinnosti zveřejňovat subjekty, kterým je výtěžek odváděn. V praxi docházelo k celé řadě případů, které připomínaly 'malou domů', kdy veřejná kontrola byla svým způsobem znemožněna. Pamatuji, kdy bylo v Praze odváděno zhruba sedmdesát, osmdesát milionů. V současné době je to deset a vlastně všichni využili té možnosti dostat přes ministerstvo financí výjimku, protože neexistuje důvod, proč by výjimku nedostali. Peníze dali nadaci, kterou sami spravovali a tak se mohlo stát, že peníze nekončily zdaleka ve sportu. Stávalo se to a stává se to.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Já bych to chtěl zobecnit. Nemá to být debata o Sazce, ale o celém hazardním trhu a o nastavení jednotných podmínek pro všechny. Můžeme detailně diskutovat o rozhodnutí akcionářů ohledně Sazky, víme kolik, kudy, kam, finančních prostředků z výnosů Sazky jde. U ostatních to právě nevíme a nechci, abychom v dnešní době, i na základě toho, co bylo řečeno, kolik společností na trhu bylo na počátku devadesátých let, kolik jich je v roce 2010, abychom to zužovali pořád na jednu společnost. Doba se změnila i na hazardním

trhu a cílem by mělo být nastavení jednotných podmínek, co se týká odvodu, aby finanční prostředky plynuly transparentně.

Otakar Černý

Pane náměstkú, proč nebyly ty podmínky už dávno nastaveny?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Omlouvám se, budu alibista. Nejsem zástupce Ministerstva financí, kterému gesčně patří zákon o sázkových a jiných podobných hrách.

Jan Stráský, předseda Klubu českých turistů

Když se rozhodovalo o Sazce, o jejím postavení, tak se rozhodovalo o tom, že z těchto prostředků budou podporovány sportovní organizace. Ne akcionáři. Kdyby teď tady vznikl nový zlatý odbor, s novým sportem, tak už se na něj vůle tohoto zákona nevztahuje. Tento krok přece nastal v určitém procesu, kdy se přerozdělování, které dělalo MŠMT, změnilo v rozhodování akcionářů. Neříkám to ani kriticky, ani nekriticky, říkám to jenom jako výrazný posun, který od toho původního modelu, během uplynulých patnácti let nastal. A ten také komplikuje pojetí Sazky.

Roman Ječmínek, prezident Autoklubu České republiky

Sazka z roku 1990 není Sazkou z roku 2005. A říkám do roku 2005 nebo 2004, kdy se rozhodovalo o výstavbě Sazky arény. Nemluví, úmyslně, o roce 2010. V roce 1990 byla Sazka téměř stoprocentním monopolním vykonavatelem toho, čemu říkáme hazard, pomínu-li tady Československou státní loterii, Loterii

Československého červeného kříže a některé další drobné. Ale připusťme, že byla monopolní a že měla dvě licence. Pokud si vzpomínáte, měla sazkový tiket, zatrhávali jsme jedničku, dvojku nebo křížek a měla sportkový tiket s devětačtyřiceti čísly s názvy jednotlivých sportů pod nimi.

V roce 2005 tady máme čtyři sta oficiálních loterijních společností a máme přes tři tisíce licencí. Licencí rozumíme licenci na jednotlivé hry. Sazka je šestiprocentním uživatelem hazardu v České republice. Šest procent jí přísluší z onoho obrovského balíku podílu na hazardu. Mě překvapuje, že se vždycky mluví o Sazce, když se mluví o loteriích a podobných hrách. Kde je těch 94 ostatních společností a podílu na hazardu? Jsem rád, že se tady všichni politici shodli, že současná novela zákona o provozu hazardních her je paskvil. To je pro mě neuvěřitelně příjemná zpráva, protože očekávám, že nová politická garnitura v poslanecké sněmovně co nejdříve přikročí k tomu, aby se tento paskvil změnil v seriózní loterijní zákon, kde bude jasno – kdo, komu, kam bude ony peníze dávat, jak říká pan místopředseda Langer. Včetně pravomoci měst a obcí, které v současné době mohou dát souhlas, nebo nemusí, když Sazka třeba udělá novou výherku na stírací losy. Musíme si vyžádat souhlas šesti a půl tisíce obcí! Takže velice kvituji, že je současný loterijní zákon paskvil, a že se k němu po volbách vrátíme.

Tuto konferenci, vedle Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, pořádá Všesportovní kolegium. Usilujeme patnáct let, od doby vzniku Všesportovního kolegia, abychom mohli být připomínkovým centrem pro zákony, které se mohou dotknout tělovýchovy a sportu. Zatím jsme neuspěli, takže to honíme na ministerstvu školství, na dopravě a tak dále, podle toho, kdo je kdy předkladatelem různých zákonů, které se mohou dotknout sportu a tělovýchovy.

*Ivan Langer, poslanec PS PČR,
místopředseda ODS*

To je přesně ten problém – šest a půl tisíce obcí. Využijte datové schránky a máte to rychle tam i zpět, musím si přihřát svoji polívčičku. Ale ujasněme si, co považujeme za paskvil. A co je větší zlo a co je menší zlo. Já se přiznám, že za menší zlo považuji ponechání toho původního zákona, který je teď platný s rychlou novelou po volbách, než schválení toho, co vyprodukovala poslanecká sněmovna, a prosím, hlídejte si slova předsedů, respektive politiků, která zde zazněla o legislativním paskvilu.

Jan Šťovíček, člen mezinárodního odvolacího soudu FIA

Když se bavíme o legislativě, tak bychom si měli

položit otázku, jak je možné, že ten paskvil vznikl? Pokud se bude vytvářet nová sportovní legislativa, tak by se také měl v nějakém základním zákoně upravit legislativní proces, aby k vytváření dalších paskvilů už nedocházelo. Myslím, že to není otázka jenom konzultace s Všesportovním kolegiem nebo vůbec se zástupci sportovního prostředí, ale pochopitelně by měla být připomínková místa stanovena i v rámci orgánů veřejné správy. Aby nedocházelo k situacím, kdy se dostanou různé právní normy do sporu a ukáže se, že to nefunguje.

*Ivan Langer, poslanec PS PČR,
místopředseda ODS*

Jenom znovu si tedy s dovolením přihřeju tu polívčičku, abych prokázal, že e-government může být prospěšný i pro sport. Právě součástí projektů, které jsme nastartovali, je projekt e-legislativa, e-sbírka, což je přesně to, po čem voláme tady. Zprůhlednění legislativního procesu jako takového, zabránění toho, aby jednotlivé právní normy, které jsou přijímány, nebyly v kontroverzi s jinými již existujícími.

Otakar Černý

Pánové, mám tady ještě jeden impuls, který vyplynul z vaší debaty a to jsou daňové zákony, daňová afilace, určité benefity pro sport. Co tedy je nutné, abychom se přiblížili evropským zvyklostem?

*Jan Kocourek, náměstek ministryně školství,
tělovýchovy a mládeže*

Budu opět obecný. Nechtěl bych se přibližovat evropským zvyklostem, chtěl bych, aby české sportovní prostředí vytěžilo maximum v rámci české společnosti. Mnohé návrhy tady byly zmíněny. To znamená daňové zvýhodnění, ať už formou úlevy odpočitatelné položky pro fyzické

osoby, stejně tak je možné podporovat v rámci právnických osob, podnikajících, jejich zapojení do podpory českého sportu, široce pojatého českého sportu. Byla tady zmíněna soustava zdravotního pojištění. To jsou směry, které je potřeba diskutovat, pro které existují precedenty, a existují precedenty právě i v daňové soustavě České republiky. Takže tohle jsou cíle, které můžeme naplnit a na kterých je potřeba, abychom se všichni shodli.

Jan Štvoříček, člen mezinárodního odvolacího soudu FIA

Poměrně velký deficit v daňových otázkách u nás je zejména ve dvou oblastech. Úplně chybí nějaké motivační benefity, které by měly být poskytovány dobrovolníkům ve sportu. A ve srovnání s Evropskou unií nebo s evropskými zvyklostmi také není zdaleka dostatečná podpora sponzorů, dárců, kteří přispívají na sport a představují významný zdroj ve vícezdrojovém financování sportu. Určitě je celá řada možností, jakým způsobem učinit pro tyto osoby podporování sportu mnohem atraktivnější.

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Bud' si všichni přejeme, abychom se co nejdříve přiblížili k daňovému přiznání na jednu stránku, aby náš daňový systém byl jednoduchý, přehledný, bez desítek a stovek výjimek, které v okamžiku, když uděláme jednu, tak produkují řetězec dalších a každá výjimka znamená i riziko zneužití a obcházení; anebo si řekneme, že nejlepší podporou pro rozvoj sportu a aktivního života lidí jsou jednoduché a zatraceně nízké daně, které v daňovém přiznání budou obsahovat univerzální odpočitatelnou položku, která bude přesně definována, na co může být použita. Ať již to bude pro kulturní, sociální, sportovní či jiné činnosti, ale bude to jedna položka a já, jako člověk, se rozhodnu, zda ji v mezích zákona využiji na sport. Mohli bychom vypočítat desítky různých možností, jak daňově zvýhodnit toho a toho, nebo tamtoho, ale potom bude daňový zákon rozsáhlý a daňové přiznání bude mít sto stran. Já jsem vždycky pro jednoduchost, přehlednost, srozumitelnost.

Otakar Černý

Další téma. Hlavním nepřítelem sportu je doping. A já se ptám, pánové, zda je doping v nových zákonech ošetřený tak, abychom jej mohli preventivně trestat, preventivně zachytit?

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

Jak už bylo zmíněno, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zřizuje Antidopingový výbor České republiky, který je příspěvkovou organizací a působí v oblasti dopingů. V této oblasti se řídíme podle mezinárodní úmluvy o boji proti dopingům, což je záležitost, která vychází z mezinárodních složek. Česká republika se k této dohodě přihlásila a podle ní je realizována činnost v boji proti dopingům. Dále je Česká republika, prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, členem světové antidopingové agentury WADA.

Pro boj s dopingem v organizovaném sportu legislativu máme. Následné tresty ohledně protivení proti pravidlům férového boje jsou plně v kompetenci pořádatelů svazů, mezinárodních svazů, unií a dalších, které mají nastavena pravidla. Mezinárodní olympijský výbor má také svá pravidla. Co se týká látek s dopingovým účinkem mimo systém soutěží, závodů a organizovaného výkonnostního sportu, to už není záležitost Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ale přirovnal bych to k oblasti celé veřejnosti, k oblasti návykových látek či drog. Takže to už se dostáváme na jinou půdu, než je čistě sportovní.

Jan Chlumský, vedoucí exekutivy Antidopingového výboru ČR

Jak už zde zaznělo, Česká republika se řídí mezinárodními úmluvami a na ně jsou navázány sportovní normy, což je Světový antidopingový kodex. Pak jsou to normy mezinárodních sportovních federací, čili reglementy proti dopingům. Z těchto dokumentů vychází i česká směrnice pro kontrolu dopingů, kterou jsou svazy povinny se ve své činnosti řídit v případě nějakého pozitivního nálezu. Takže není to nic, co bychom si my tady v České republice na půdě Antidopingového výboru nebo ministerstva školství vymysleli,

to jsou věci, které vycházejí z mezinárodních sportovních norem, které jsou i součástí právě té světové antidopingové úmluvy. Od 1. ledna 2010 byl novelizován trestní zákoník a tam byl upraven i paragraf pro boj proti držení dopingových látek. To je velký úspěch pro potlačení dealerství, pro potlačení dopování sportovní veřejnosti ve fitcentrech, mladých sportovců, kteří jsou dopingem velice ohrožení na zdraví. Takže upozorňuji, že držení některých dopingových látek je zakázáno nyní zákonem. Čili větší množství než malé, jako je i v drogovém zákoně.

Jan Šťovíček, člen mezinárodního odvolacího soudu FIA

Souhlasím s panem náměstkem Kocourkem, že v této věci legislativa nějakým způsobem existuje, byť není úplně ucelená, ale reflektuje mezinárodní závazky České republiky z těch mezinárodních úmluv, které tady byly citovány. Máme, jak říká pan Chlumský, i novou trestně právní úpravu. Myslím si ale, že antidopingová činnost je případ svědčící o tom, že nestačí pouze legislativa, ale důležitá je také její aplikace a praktická činnost. A to se zase vracíme samozřejmě k otázce zejména financování. Několikrát zde padlo, že sport by měl mít svoji vlastní rozpočtovou kapitolu. Vlastní dopingová rozpočtová kapitola musí být institucionálně řízena, to znamená, že tady musí být nějaká instituce, která bude mít dostatečný význam, dostatečnou samostatnost, aby touto rozpočtovou kapitolou vládla a aby nějakým způsobem s ní pracovala. Sportu by slušelo, aby měl nějaký vlastní samostatný orgán, byť by se jednalo třeba o nějaký orgán v rámci úřadu vlády. Nebo nějak institucionálně zakotvený v rámci nějakého ministerstva, i když to asi není ideálním řešením.

Ivan Langer, poslanec PS PČR, místopředseda ODS

Definice práva říká, že to je minimum morálky, na níž se je většina společnosti schopna shodnout a já bych v této oblasti velmi důsledně od sebe odlišoval, co je a co není trestný čin, a to je věcí státu, od toho, co je a co není fér, a to je věcí sportu. Volám proto, abychom se bránili přespřílišnému zasahování státu do férové soutěže, férového souboje, férového klání. Stát nechť definuje to, co již považuje za činnost natolik společensky nebezpečnou, že má být penalizována instrumenty trestního zákona, ale zabraňme státu, aby se stával čím dál tím větším arbitrem v této oblasti. To je výsostná a výlučná doména a pravomoc sportovního odvětví, sportovních svazů, ať si odpovědnost, nebo pravomoc mají, ale ať také vnímají odpovědnost

za ni. A tím se vracím úplně na začátek. Stát nemá řídit sport.

Petr Hulinský, čestný předseda Českého paralympijského výboru a místopředseda Českého svazu TAEKWON-DO WTF

Když nebude stát podporovat sport, tak to bude problém nejen pro sportovní svazy, ale i pro všechny sportovce. Stát musí podporovat sport. A když se tady bavíme o doping, tak co se týká legislativy, je poměrně vyřešen v novele trestního zákona, který stanovuje některé dopingové

látky na úroveň drog, přechovávání, distribuce, trestná činnost jako u drog. V této fázi problém nevnímám. Ten vidím v laboratoři dopingové kontroly. Je potřeba si uvědomit, že jsme byli kdysi na naprosté špičce, byli jsme ti, kteří v roce 1967 byli u první fáze dopingových kontrol. Česká republika byla na čele pelotonu a dneska bojuje o přežití. Od 1. 1. 2011 musí mít laboratoř tři tisíce vzorků, musí umět v rámci dopingových kontrol detekci EPO – to jsou látky, které jsou dneska v rámci růstového hormonu hrozně složitě kontrolovány. Domnívám se, že s jejím vybavením by se mohlo stát, že ztratíme prestiž, že naše laboratoř zanikne.

Jan Kocourek, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže

V té mezinárodní úmluvě jsme se zavázali, že stát je povinen zřídit laboratoř dopingové kontroly, anebo zajistit pro české sportovce vyřízení vzorků v jiné zemi, která akreditaci má. Možné jsou obě dvě varianty, každopádně Česká republika bez laboratoře se zavázala, že zajistí tyto vzorky v jiné členské zemi, která má akreditovanou laboratoř.

Společné prohlášení účastníků konference Sport a stát

Jan Boháč, generální sekretář ČSTV

Projevem zodpovědného přístupu státu ke sportu je vytvoření důstojných podmínek a předpokladů pro fungování této svěbytné společenské oblasti v evropském kontextu. Projevem zodpovědnosti sportovního prostředí je konstruktivně spolupracovat na tvorbě sportovní politiky, dobře řídit sport a na základě vytvořených podmínek nabídnout občanům možnosti sportovního vyžití. Většina programů prezentovaných politickými stranami se shoduje na potřebě významně zkvalitnit péči o sport.

Sportovní prostředí vítá tento přístup a nabízí spolupráci. Tímto společným prohlášením účastníci konference, zástupci sportovního prostředí České republiky, reprezentovaného střešními sportovními organizacemi a představitelé politických uskupení, zastupujících zájmy občanů České republiky, za prvé deklarují společný zájem na zlepšení podmínek pro tělesné aktivity občanů a pro sport v celé jeho šíři. Za druhé prohlašují, že vahou své společenské zodpovědnosti vyvinou úsilí k přijetí systémových opatření na ochranu, podporu a financování sportu, zejména oblastí výchovy, zdraví a volného času, sportovních zařízení, talentované mládeže, státní reprezentace a dobrovolných a profesionálních trenérů a cvičitelů. Za třetí konstatují, že v součinnosti a s podporou politických stran, které mají sport ve svém programovém prohlášení, zahájí v nadcházejícím funkčním období kroky k realizaci koncepční podpory sportu v České republice. Za čtvrté souhlasí, že v procesu vytváření podmínek pro sport budou spolupracovat, postupy vzájemně konzultovat a přínosy vyhodnocovat s vědomím, že investice do sportu je dlouhodobým vkladem pro zvýšení kvality života, morálních hodnot a zdraví občanů České republiky.

Závěr

Konference Sport a stát splnila podle jejích účastníků své poslání. „Došlo k jednoznačné shodě mezi zástupci politického spektra a českých sportovních organizací jak ohledně cílů, tak i prostředků, jak jich dosáhnout,“ uvedl náměstek ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Jan Kocourek. Na konferenci se mimo jiné diskutovalo o významu sportu pro společnost a jeho vztahu s ekonomikou.

Během dvoudenního maratonu vystoupily špičky nejsilnějších politických stran, osobnosti veřejného života a sportovního prostředí. Také v publiku bylo mnoho významných osobností včetně šesti českých olympijských vítězů. Konferenci uspořádalo z iniciativy Českého olympijského výboru Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a zastřešily ji tuzemské sportovní organizace. Těmi byly Český svaz tělesné výchovy, Česká obec sokolská, Sdružení sportovních svazů, Klub českých turistů, Orel, Autoklub České republiky, Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky, Český střelecký svaz, Česká asociace Sport pro všechny a Asociace školních sportovních klubů.

„Podmínky pro sport v České republice nejsou ideální. Na tom se shodli všichni zúčastnění,“ zdůraznil generální sekretář Českého svazu tělesné výchovy Jan Boháč. „Smyslem konference bylo přesvědčit politické spektrum, že sport je pro společnost nesmírně důležitý a že jeho potenciál plně nevyužíváme,“ dodal.

Sport a mládež

Diskuse se točila okolo čtyř základních témat. „Podpora sportu dětí a mládeže je základ, protože jejím zanedbáním vznikají všechny problémy v budoucnu,“ zdůraznil starosta České obce sokolské Jaroslav Bernard. „Jakmile okamžitě nezavedeme systém podpory, hrozí riziko prodlení, protože zdravotní stav mladé populace není ideální. S dětmi je nutné začít pracovat již zhruba od tří let věku, protože když si v útlém věku neosvojí pohybové návyky, je těžké to později dohnat,“ řekl. „Dá se tak předejít negativním jevům jako je šikana ve školách, jejímž terčem jsou zejména méně pohybově nadané děti.“

Sport a státní reprezentace

„Smyslem je ukázat, co sportovní reprezentace může nabídnout státu a společnosti,“ podotkl šéf Českého olympijského výboru Milan Jirásek

s tím, že o nutnosti podpory reprezentace nebylo na konferenci pochyb. „Je to reklama státu, vytváří to jeho dobrou image, vliv to může mít na ekonomiku a v neposlední řadě jsou hrdinové-reprezentanti skvělým příkladem pro mládež,“ vypočítal Jirásek. Co se týče státní podpory reprezentace, vidí Jirásek jablko sváru především v diferenciaci financování. „Pokud nebude dostatek financí na podporu všech sportů, bude na státu, aby si určil, co chce podporovat,“ prohlásil Jirásek s tím, že klíč k rozdělování financí bude muset po volbách najít nová vláda.

Sport a finance

Finanční situace sportu se zároveň musí rapidně zlepšit, míní prezident Autoklubu České republiky Roman Ječmínek. „Český sport je silně podfinancovaný. Není to vinou současné krize, tento stav trvá již posledních dvacet let,“ domnívá se. Konference podle jeho názoru našla shodu, jak financování vyřešit. „Sport a tělovýchova musí mít samostatnou kapitolu ve státním rozpočtu. A také je nutné přijmout kvalitní novelu loterijního zákona,“ vyzdvihl dva body, které by měly stav financí v českém sportu ozdravit. „Musí se jednat o dlouholetou záležitost. Buď půjde o určité procento z hrubého domácího produktu, nebo o přesně danou sumu z rozpočtu,“ naznačil s tím, že pokud by se oproti současnému stavu zvýšila podpora sportu o dvě miliardy korun, bylo by to pro sportovní organizace uspokojivé.

Sport a legislativa

S financemi úzce souvisí také právní normy. „Legislativní prostředí je v českém sportu momentálně velmi roztráštěné,“ poukázal předseda Sdružení sportovních svazů České republiky Zdeněk Ertl na zhruba tři desítky různých právních norem, které v současné době upravují pozici sportu ve společnosti. „Sport je věcí nadstranickou, proto je nutné vytvořit adekvátní podmínky pro jeho rozvoj. V první řadě padl příslib, že vznikne nový zákon o sportu, který současnou legislativu sjednotí,“ podotkl s tím, že zákon bude připomínkován přímo na půdě sportovních organizací, aby později nedocházelo k problémům.

Konferenci vysílala Česká televize. „Doufám proto, že sliby politiků budou naplněny, když proběhly v živém televizním vysílání,“ uzavřel Jaroslav Němec, prezident Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky.

Sport pro zdraví, aktivní život a reprezentaci státu

Sportovní hnutí Evropě i v České republice má dalekosáhlejší vliv, než jakékoliv jiné společenské hnutí. Sport jako společenský a ekonomický jev význačným způsobem přispívá k rozvoji společnosti a tělesné aktivity mají rozhodující pozitivní dopad na zdraví a výchovu populace. Aby sport naplňoval své sociálně společenské funkce, musí mít vytvořeny základní podmínky, mezi které patří zejména:

- Politická podpora a právní rámec pro provozování sportu, sportovních zařízení, výchovu a činnost odborníků.
- Ochrana integrity sportu, jeho autonomie a podpora činnosti neziskových sportovních organizací.
- Zajištění financování sportu a jeho dostupnosti pro nejširší vrstvy občanů všech věkových skupin.
- Začlenění sportu a tělesných aktivit do všech stupňů výchovných a vzdělávacích programů.

Sport v České republice, jakkoliv má tradici a historické i současné úspěchy, není dostatečně podporován a jeho rozpoznatelný potenciál není plně využíván. Studie poukazují na nedostatečné ekonomické zabezpečení sportu v ČR (MŠMT 2009 a Evropské unie 2010). Statistiky ukazují snižování zájmu mládeže o sport, zhoršení tělesné zdatnosti dětí a úbytek dobrovolníků ve sportu (Eurobarometr 2010).

Projevem zodpovědného přístupu státu ke sportu je vytvoření v evropském kontextu důstojných podmínek a předpokladů pro

fungování této svébytné společenské oblasti. Projevem zodpovědnosti sportovního prostředí je konstruktivně spolupracovat na tvorbě sportovní politiky, dobře řídit sport a na základě vytvořených podmínek nabídnout občanům možnosti sportovního vyžití. Většina programů prezentovaných politickými stranami se shoduje na potřebě významně zkvalitnit péči o sport. Sportovní prostředí vítá tento přístup a nabízí spolupráci.

Tímto společným prohlášením účastníci konference, zástupci sportovního prostředí ČR, reprezentovaného střešními sportovními organizacemi a představitelé politických uskupení, zastupujících zájmy občanů ČR

1. **deklarují** společný zájem na zlepšení podmínek pro tělesné aktivity občanů a pro sport v celé jeho šíři,
2. **prohlašují**, že vahou své společenské zodpovědnosti vyvinou úsilí k přijetí systémových opatření na ochranu, podporu a financování sportu, zejména oblastí:
 - výchovy, zdraví a volného času
 - sportovních zařízení
 - talentované mládeže
 - státní reprezentace
 - dobrovolných a profesionálních trenérů a cvičitelů,
3. **konstatují**, že v součinnosti a s podporou politických stran, které mají sport ve svém programovém prohlášení, zahájí v nadcházejícím funkčním období kroky k realizaci koncepční podpory sportu v ČR,
4. **souhlasí**, že v procesu vytváření podmínek pro sport budou spolupracovat, postupy vzájemně konzultovat a přínosy vyhodnocovat s vědomím, že investice do sportu je dlouhodobým vkladem pro zvýšení kvality života, morálních hodnot a zdraví občanů České republiky.

V Praze, dne 5. května 2010

EXKLUZIVNÍ INTERNETOVÝ PRŮZKUM SPOLEČNOSTI SANEP

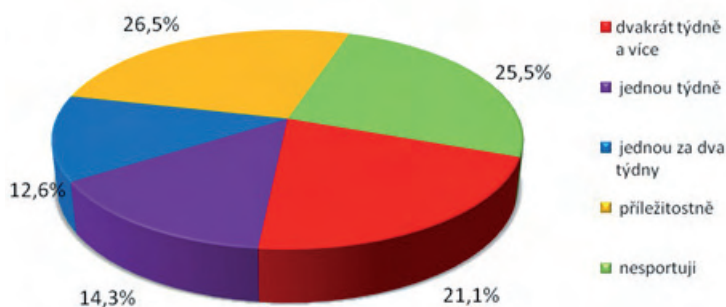
Sport v České republice

Exkluzivní internetový průzkum společnosti SANEP byl ve dnech 20. - 30. dubna 2010 proveden na reprezentativním vzorku 14,307 dotázaných ve věkové kategorii 18-69 let. Celkově se průzkumu společnosti SANEP zúčastnilo v rámci panelu 145

tisíc registrovaných uživatelů 29,832 dotázaných. Reprezentativní vzorek byl vybrán metodou kvótního výběru. Statistická chyba u uvedené skupiny obyvatel se pohybuje kolem +/- 1,5 procentního bodu.

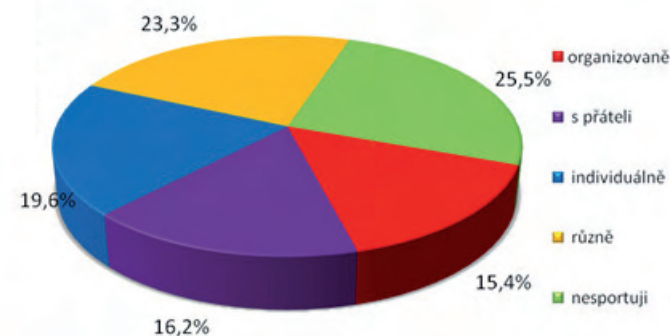
Jak často se věnujete sportu nebo provozujete pohybové aktivity?

2 x týdně a více	21.1%
1 x týdně	14.3%
1 x za dva týdny	12.6%
příležitostně	26.5%
nesportuji	25.5%

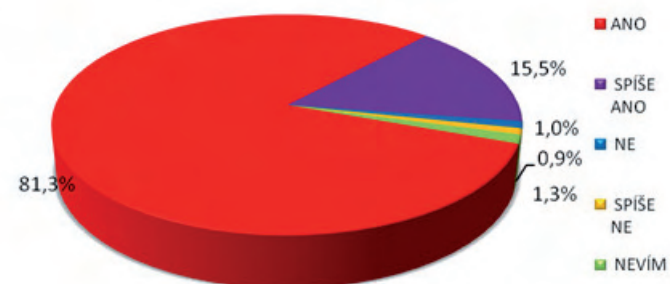
Jakou formou se věnujete sportu a sportovním aktivitám?

organizovaně (člen sportovní organizace)	15.4%
s přáteli	16.2%
individuálně	19.6%
různě	23.3%
nesportuji	25.5%

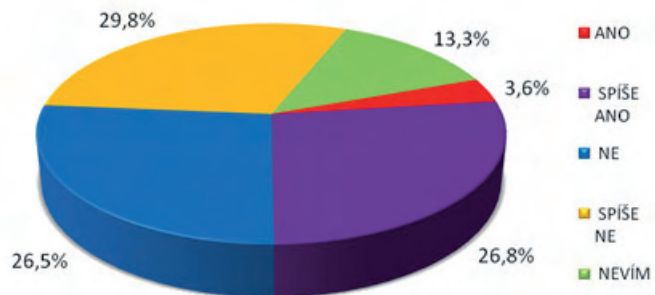
Domníváte se, že je sport důležitý pro zdravý vývoj dětí a mládeže?

ANO	81.3%
SPÍŠE ANO	15.5%
NE	1.0%
SPÍŠE NE	0.9%
NEVÍM	1.3%

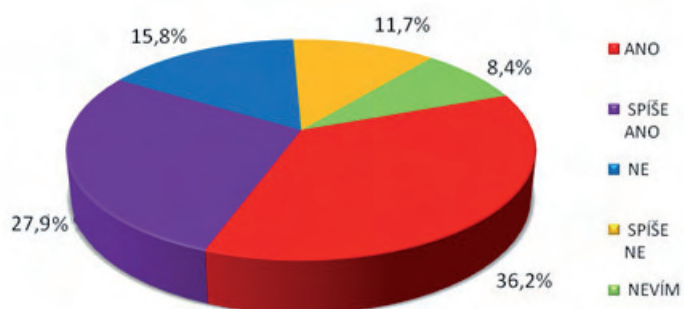
Jsou podle Vašeho názoru tělesné aktivity dětí a mládeže zajišťovány na školách dostatečně kvalitně?

ANO	3.6%
SPÍŠE ANO	26.8%
NE	26.5%
SPÍŠE NE	29.8%
NEVÍM	13.3%

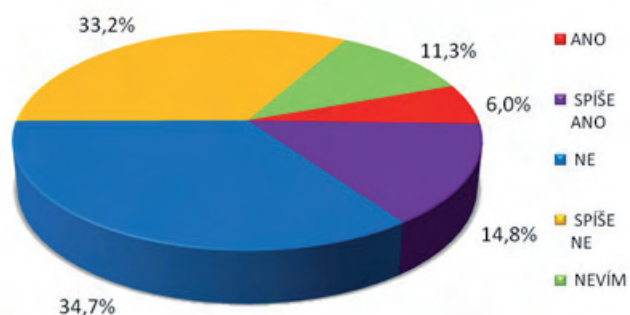
Jste pro navýšení počtu hodin tělesné výchovy na základních a středních školách (nyní 2 hod. týdně)?

ANO	36.2%
SPÍŠE ANO	27.9%
NE	15.8%
SPÍŠE NE	11.7%
NEVÍM	8.4%

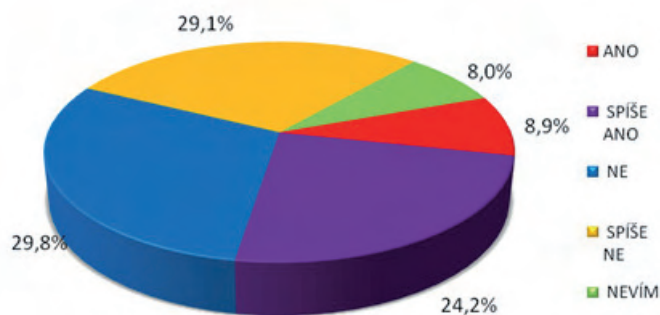
Podporuje podle Vašeho názoru stát pohybové aktivity dětí a mládeže dostatečně?

ANO	6%
SPÍŠE ANO	14.8%
NE	34.7%
SPÍŠE NE	33.2%
NEVÍM	11.3%

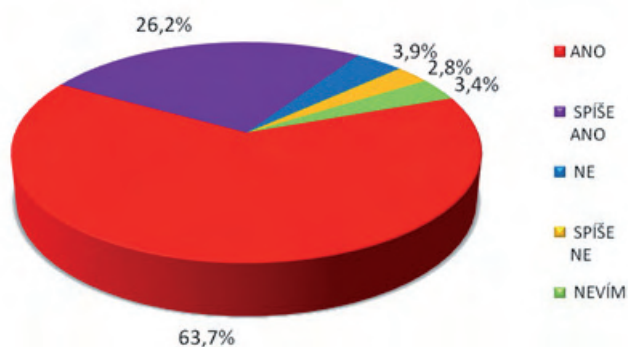
Je podle Vašeho názoru obecně dostatek kvalitních a veřejně přístupných sportovních zařízení pro děti a mládež?

ANO	8.9%
SPÍŠE ANO	24.2%
NE	29.8%
SPÍŠE NE	29.1%
NEVÍM	8%

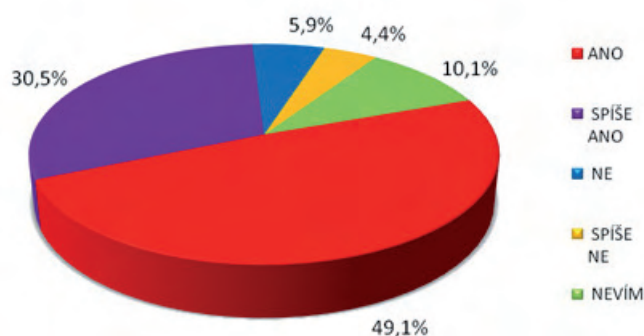
Domníváte se, že je sport vhodnou formou prevence proti nežádoucím sociálním jevům?

ANO	63.7%
SPÍŠE ANO	26.2%
NE	3.9%
SPÍŠE NE	2.8%
NEVÍM	3.4%

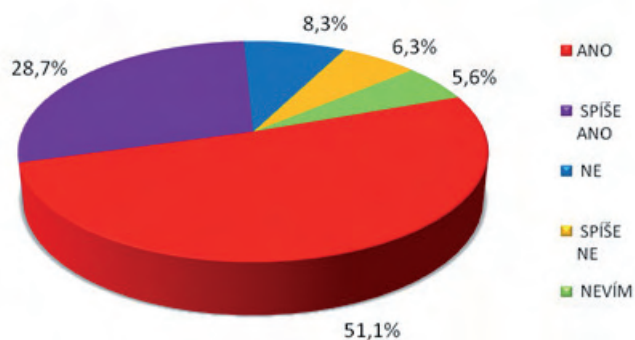
Měl by podle Vašeho názoru stát vytvořit lepší podmínky pro zajištění dostatku cvičitelů a trenérů (i dobrovolných)?

ANO	49.1%
SPÍŠE ANO	30.5%
NE	5.9%
SPÍŠE NE	4.4%
NEVÍM	10.1%

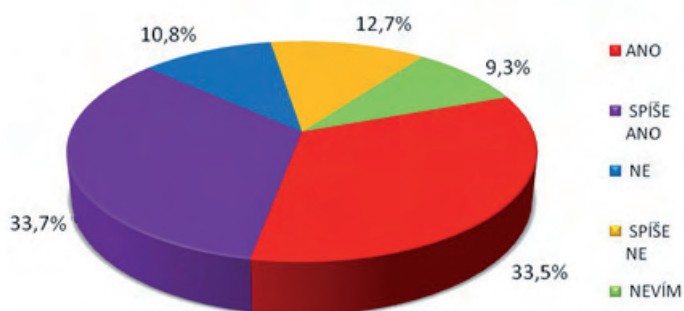
Domníváte se, že sport může sloužit jako vhodný prostředek k propagaci státu?

ANO	51.1%
SPÍŠE ANO	28.7%
NE	8.3%
SPÍŠE NE	6.3%
NEVÍM	5.6%

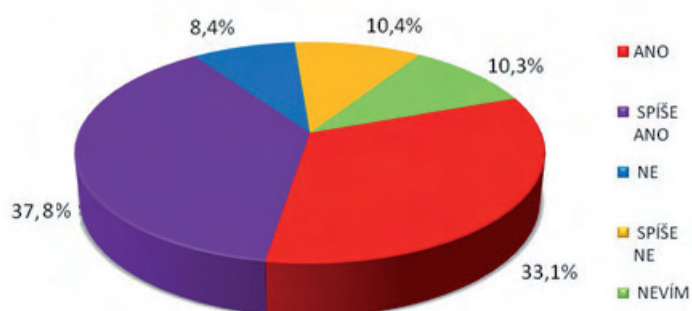
Považujete státní finanční prostředky vynaložené na financování sportovní reprezentace za rozumnou investici na propagaci ČR?

ANO	33.5%
SPÍŠE ANO	33.7%
NE	10.8%
SPÍŠE NE	12.7%
NEVÍM	9.3%

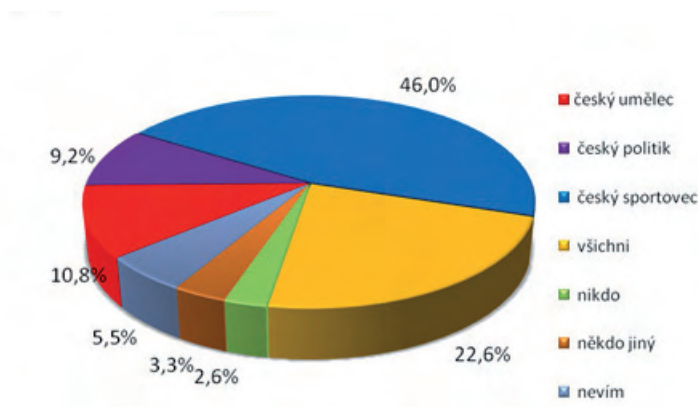
Myslíte si, že jsou výsledky naší domácí sportovní vrcholové reprezentace odpovídající velikosti a celosvětového významu naší země?

ANO	33.1%
SPÍŠE ANO	37.8%
NE	8.4%
SPÍŠE NE	10.4%
NEVÍM	10.3%

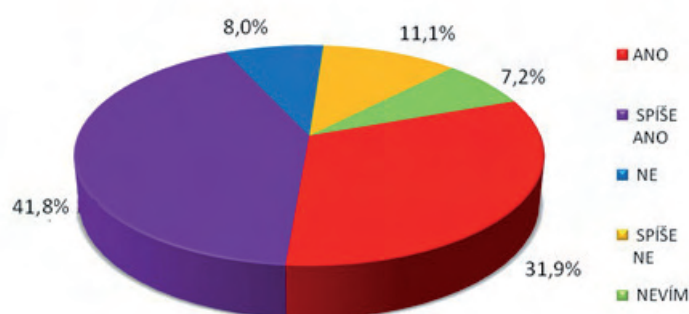
Která významná osobnost z uvedených možností podle Vašeho názoru v zahraničí vytváří nejvýraznější povědomí o ČR?

český umělec	10.8%
český politik	9.2%
český sportovec	46.0%
všichni	22.6%
nikdo	2.6%
někdo jiný	3.3%
nevím	5.5%

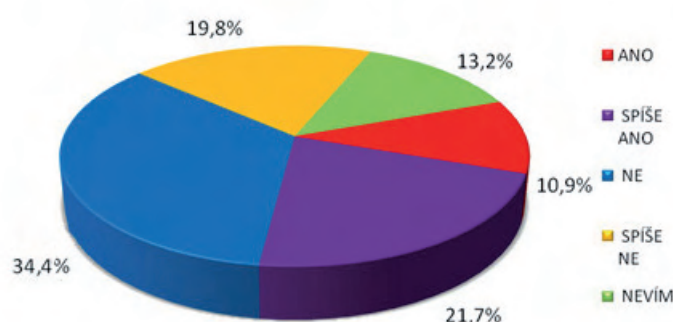
Jsou podle Vašeho názoru představitelé naší sportovní reprezentace významným vzorem pro mládež?

ANO	31.9%
SPÍŠE ANO	41.8%
NE	8.0%
SPÍŠE NE	11.1%
NEVÍM	7.2%

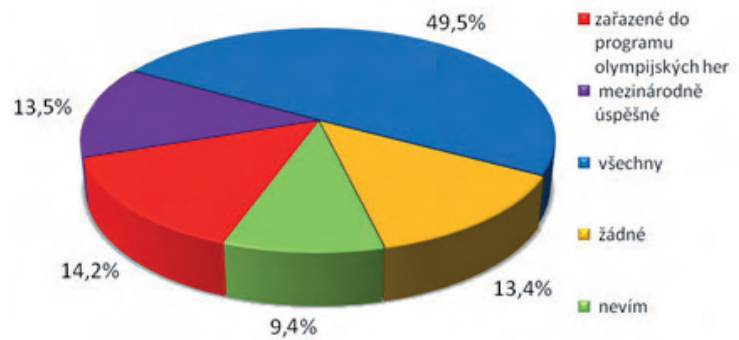
Domníváte se, že by měl být vytvořen pro vrcholové sportovce po skončení jejich sportovní kariéry státní program pro jejich pracovní a ekonomické zajištění?

ANO	10.9%
SPÍŠE ANO	21.7%
NE	34.4%
SPÍŠE NE	19.8%
NEVÍM	13.2%

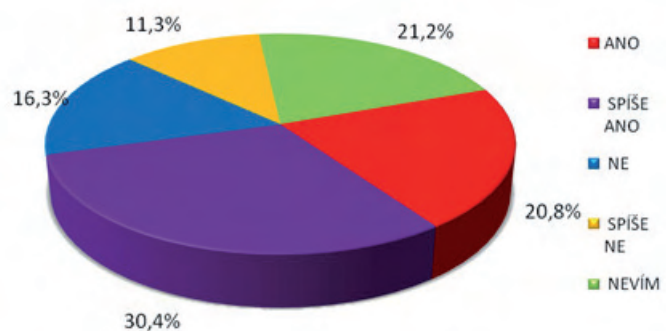
Které z uvedených kategorií sportu by měl podle Vašeho názoru stát přednostně finančně a organizačně podporovat?

zařazené do programu olympijských her	14.2%
mezinárodně úspěšné	13.5%
všechny	49.5%
žádné	13.4%
nevím	9.4%

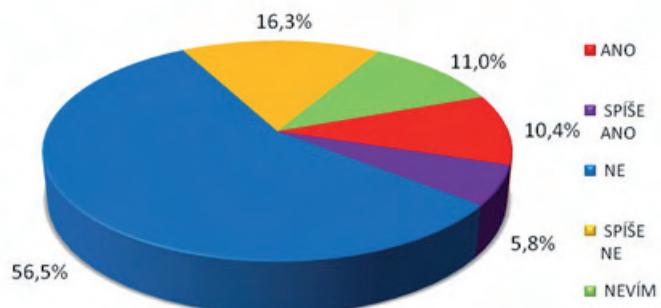
Měla by být podle Vašeho názoru sportovní reprezentace financovaná státem zajišťována centrálně?

ANO	20.8%
SPÍŠE ANO	30.4%
NE	16.3%
SPÍŠE NE	11.3%
NEVÍM	21.2%

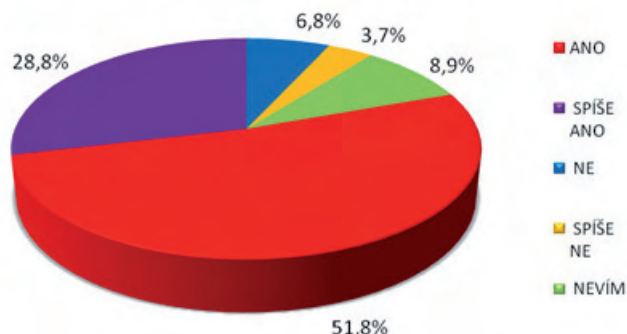
Domníváte se, že je v pořádku, že ČR je v Evropě třetí od konce (před Maltou a Bulharskem) z hlediska celkové výše státní podpory sportu?

ANO	10.4%
SPÍŠE ANO	5.8%
NE	56.5%
SPÍŠE NE	16.3%
NEVÍM	11.0%

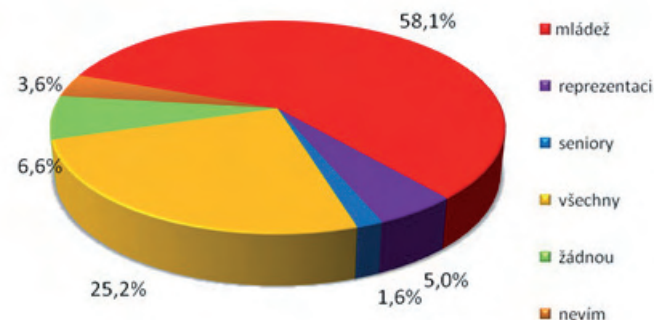
Měly by být podle Vašeho názoru finanční prostředky pro sport transparentně vyčleněny ve státním rozpočtu?

ANO	51.8%
SPÍŠE ANO	28.8%
NE	6.8%
SPÍŠE NE	3.7%
NEVÍM	8.9%

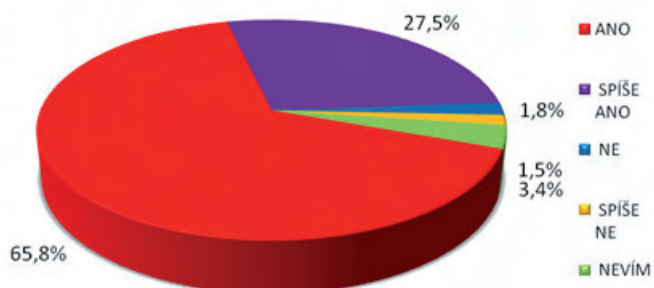
Kterou z uvedených oblastí by měl podle Vašeho názoru stát v rámci finanční priority upřednostnit?

mládež	58%
reprezentaci	5%
seniory	1.6%
všechny	25.2%
žádnou	6.6%
nevím	3.6%

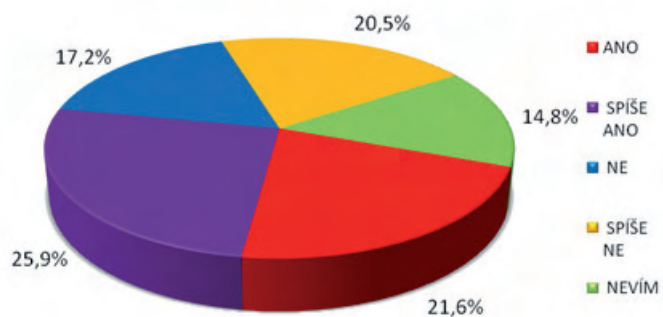
Měly by podle Vašeho názoru města, obce a kraje pečovat o provoz a údržbu místních sportovních zařízení?

ANO	65.8%
SPÍŠE ANO	27.5%
NE	1.8%
SPÍŠE NE	1.5%
NEVÍM	3.4%

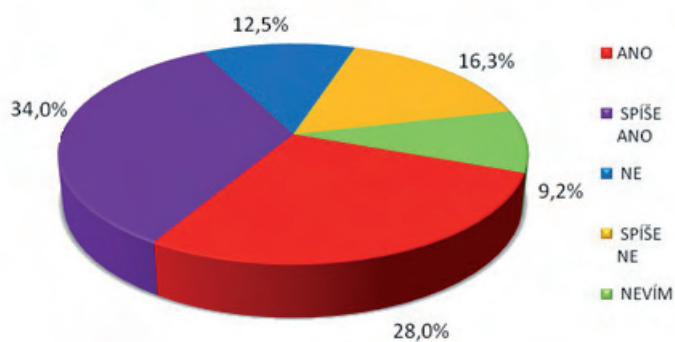
Představuje podle Vašeho názoru sport a sportovní trh významné ekonomické odvětví pro stát a státní kasu?

ANO	21.6%
SPÍŠE ANO	25.9%
NE	17.2%
SPÍŠE NE	20.5%
NEVÍM	14.8%

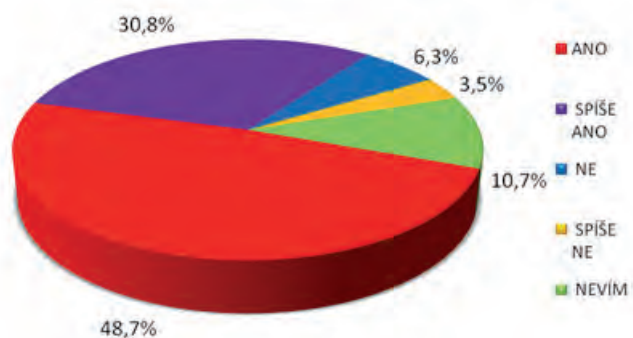
Pomáhají podle Vašeho názoru vrcholné sportovní akce pořádané v ČR domácí ekonomické situaci a propagaci státu?

ANO	28%
SPÍŠE ANO	34%
NE	12.5%
SPÍŠE NE	16.3%
NEVÍM	9.2%

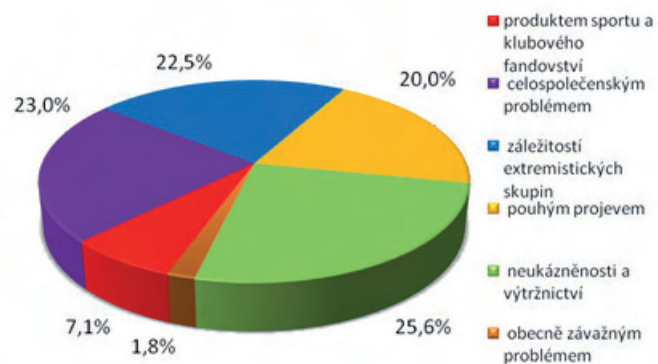
Měl by podle Vašeho názoru být přijatý zákon, který by legislativně zřetelně definoval podmínky a pravidla státní podpory sportu a sportovnímu prostředí?

ANO	48.7%
SPÍŠE ANO	30.8%
NE	6.3%
SPÍŠE NE	3.5%
NEVÍM	10.7%

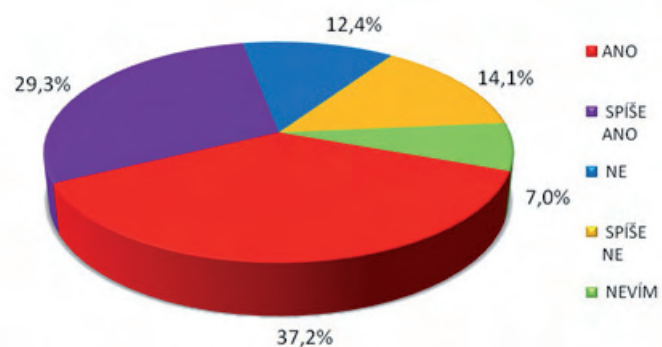
Násilí na stadionech je podle Vašeho názoru především:

produktům sportu a klubového fandovství	7.1%
celospolečenským problémem	23%
záležitostí extremistických skupin	22.5%
pouhým projevem neukázněnosti a výtržnictví	20%
obecně závažným problémem	25.6%
nevím	1.8%

Mělo by být podle Vašeho názoru závažné porušení dopingových pravidel trestným činem?

ANO	37.2%
SPIŠE ANO	29.3%
NE	12.4%
SPIŠE NE	14.1%
NEVÍM	7%

Více na www.sanep.cz

Sanep je exklusivním partnerem Vysoké školy ekonomické v Praze, Fakulty mezinárodních vztahů a výzkumného záměru Governace v kontextu globalizované společnosti ekonomiky.

ANALÝZA FINANCOVÁNÍ SPORTU V ČESKÉ REPUBLICCE

76	1. ÚVOD
76	1.1 Cíl studie
76	1.2 Verze studie
76	1.3 Použité zdroje a kvalita dat
76	1.4 Autorský tým
78	2. VÝZNAM SPORTU VE SPOLEČNOSTI
78	2.1 Sociální integrace, rovné příležitosti
78	2.2 Upevňování zdraví a kvalita života
78	2.3 Rekreace, obnova sil
78	2.4 Hospodářský rozměr sportu
78	2.5 Aktivní občanství
79	2.6 Výchova a vzdělání
79	2.7 Prožitek a seberealizace
79	2.8 Zdatnost
79	2.9 Sportovní výkony
79	2.10 Státní reprezentace, vlastenectví
79	2.11 Mezinárodní kontakty a podpora míru
80	2.12 Použitá literatura a zdroje dat
81	3. STÁTNÍ VÝDAJE DO OBLASTI SPORTU 1989 - 2008
81	3.1 Výsledky – grafické vyjádření
81	3.1.1 <i>Graf výdajů státního rozpočtu včetně odvodů loterijních společností do oblasti sportu</i>
82	3.1.2 <i>Graf vývoje zastřešujících výdajů do sportu přepočtených na úroveň roku 2008</i>
83	3.2 Výsledky – komentář
83	3.3 Použitá literatura a zdroje dat
84	3.4 Použitá metodologie a doplňující komentáře
84	3.4.1 <i>Výdaje do oblasti sportu z úrovně státu, tj. přímé výdaje vlády</i>
84	3.4.2 <i>Výdaje do oblasti sportu na úrovni regionů (tj. krajů)</i>
84	3.4.3 <i>Výdaje do oblasti sportu na úrovni obcí včetně měst</i>
84	3.4.4 <i>Výdaje do oblasti sportu z loterijních činností</i>
85	4. FINANCOVÁNÍ SPORTU V ZEMÍCH EVROPSKÉ UNIE
85	4.1 Výsledky – grafické vyjádření
85	4.1.1 <i>Země Evropské unie – porovnání veřejných výdajů na sport na jednoho obyvatele</i>
85	4.1.2 <i>Země Evropské unie – porovnání veřejných výdajů na sport vůči HDP</i>
87	4.3 Použitá literatura a zdroje dat
87	4.4 Použitá metodologie a doplňující komentáře
87	4.4.1 <i>Studie francouzského předsednictví jako hlavní zdroj dat</i>
87	4.4.2 <i>Úpravy dat a dopočítání chybějících dat v oblasti veřejných výdajů</i>
87	4.4.3 <i>Výdaje na úrovni regionální a obcí („Local authorities“)</i>
88	4.4.4 <i>Otázka podchycení výdajů do sportu ze stran monopolních sázkových společností</i>
88	4.4.5 <i>Vládní výdaje v porovnání se sportovní úspěšností na OH</i>
88	4.4.6 <i>Studie EU-Sport office a ENGSO</i>

89 5. PŘÍNOS SPORTOVNÍHO PROSTŘEDÍ PRO STÁTNÍ ROZPOČET

- 89 5.1.1 *Struktura financování sportu podle francouzské studie „Study of public and private financing of sport in Europe (2008)“*
- 90 5.1.2 *Výsledný pozitivní efekt sportu pro státní rozpočet*
- 91 5.2 *Výsledky – komentář*
- 91 5.3 *Použitá literatura a zdroje dat*
- 92 5.4 *Použitá metodologie a doplňující komentáře*
- 92 5.4.1 *Metoda opírající se o údaje ve francouzské studii „Study of public and private financing of sport in Europe (2008)“*
- 92 5.4.2 *Metoda opírající se o údaje v Bílé knize o sportu (2007)*
- 93 5.4.3 *Studie Ladislava Malého „Sport a ekonomika státu“*
- 93 5.4.4 *Závěr*

Materiál vypracován ve spolupráci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Českého olympijského výboru.

1. ÚVOD

1.1 Cíl studie

Cílem studie je odpovědět co možná nejpřesněji na následující otázky:

- jaký je společenský přínos sportu a jakou má roli ve společnosti,
- jaký objem veřejných prostředků se ročně vynaloží na podporu sportu a jak se tato podpora mění v čase,
- srovnání veřejných výdajů na sport v kontextu Evropské unie,
- zda je sport čistým příjemcem nebo plátcem do státního rozpočtu.

Soustředíme se proto ve studii na co nejpřesnější zdokumentování stávajícího stavu a podchycení trendů a závislostí. Není záměrem navrhovat východiska pro potenciálně identifikované příležitosti ke zlepšení.

1.2 Verze studie

Tato studie má dvě základní verze - shrnující a detailní.

Shrnující – na omezeném počtu 22 stran poskytuje závěry všech hlavních kapitol s udáním základních použitých zdrojů. Shrnující verze rovněž obsahuje hlavní výstupní výpočty. Tato studie je určena pro komunikaci se zástupci vládních a sportovních institucí a rovněž pro komunikaci s médií.

Detailní – tato verze obsahuje plná znění zásadních použitých zdrojů a rovněž dílčí výpočty. Tato verze je primárně určena pro autorské kolektivy navazujících studií. Verze je samozřejmě přístupná všem, které zajímá hlubší úroveň detailu.

1.3 Použité zdroje a kvalita dat

Snahou autorského týmu bylo používat data z dostupných zdrojů (v těchto případech jsou použité zdroje vždy uvedeny). V omezené míře musel autorský kolektiv přistoupit i k vlastnímu sběru primárních dat.

Vzhledem k tomu, že sběru dat o financování sportu se v České republice ani v žádné jiné zemi EU nikdo konzistentně a dlouhodobě nevěnoval, nebyla pro studii k dispozici data v časově i teritoriálně homogenní formě. Tento stav si vynutil řadu zjednodušení a zejména práci s agregovanými údaji. Přesto použitá metodika konzultovaná se státní správou zajišťuje, že výsledky studie jsou na národní úrovni vypovídající a lze s nimi pro účely deklarované v úvodu studie pracovat.

V průběhu dvaceti let, které studie popisuje, došlo k řadě zásadních změn. Změna politického systému, vznik nového státu, změna odvodů loterijních společností, nové státoprávní uspořádání, změna vlastníků sportovních zařízení a další. Dále je nesnadné porovnávat způsoby a objemy financování v jednotlivých státech Evropské unie. Země se od sebe zásadně liší velikostí, státoprávním uspořádáním, objemem HDP, ale i historickou pozicí sportu v dané zemi. Z tohoto důvodu je potřeba státy porovnávat pouze ve „velkých“ číslech. Při větší podrobnosti jsou čísla mnohdy neporovnatelná a to z následujících důvodů:

- ekonomická data ze sportovní oblasti jsou obtížně dostupná a často ani neexistují ve srovnatelně definovaných ukazatelích, neboť sport není samostatným statisticky sledovaným oborem. To platí jak pro Českou republiku, tak i pro většinu ostatních států EU. Za výjimku lze považovat pouze Francii a Rakousko, které mají velmi podrobně propracované financování sportu, jak na úrovni státu, tak i regionů a samospráv,
- v případě, že data existují, je často otázkou, zda se jedná o prostředky vydané výhradně na sport. Toto platí především u víceúčelových hal anebo výdajů, které primárně zlepšují infrastrukturu v dané lokalitě. V těchto případech lze hodnotit výdaje spíše jako smíšené, podporující kulturu, dopravní infrastrukturu a volnočasové aktivity,
- z důvodu porovnání nákladů v čase byly eliminovány nesystémové náklady, pocházející především z příloh státního rozpočtu.

Cílem autorského týmu tedy bylo postupovat co nejtransparentněji, tj. přesně popsat použité zdroje, jasně pojmenovat zjednodušení, ke kterým došlo a jevy, od kterých bylo vědomě abstrahováno. Autoři se rovněž snažili kvantifikovat nebo alespoň komentovat možné odchylky způsobené nutným zjednodušením. Řečeno sportovní terminologií, autorský tým hrál fair play a tam, kde se octli na hranici regulí, tak o tom jasně informuje.

1.4 Autorský tým

Tým byl sestaven tak, aby byli zastoupeni představitelé hlavních sportovních sfér:

- Státní správa
- Akademická sféra
- Vrcholový sport
- Sport výkonnostní a sport pro děti a mládež

Autorský tým	Organizace	Funkce
Kocourek Jan	MŠMT	Náměstek ministra MŠMT
Vosyka Miroslav	MŠMT	Ředitel oboru sportu MŠMT
Kejval Jiří	ČOV	Místopředseda pro ekonomiku a marketing
Dovalil Josef	ČOV / FTVS UK	Místopředseda pro olympismus, pedagog
Kynos Jiří	ČOV	Ekonomický ředitel
Hora Daniel	ČOV	Externí poradce
Novotný Jiří	VŠE	Vysokoškolský pedagog
Boháč Jan	ČSTV	Generální sekretář ČSTV
Jon Miloš	Krajský úřad Královéhradeckého kraje	Člen výboru pro sport a volnočasové aktivity

Oponentní tým	Organizace	Funkce
Zajíček Zdeněk	Český svaz basketbalu	Předseda
Tomajko Dušan	Universita Palackého v Olomouci	Děkan fakulty tělesné kultury
Janota Eduard	Ministerstvo financí	Náměstek ministra MF

2. VÝZNAM SPORTU VE SPOLEČNOSTI

Sport je lidská činnost založená na základních společenských, výchovných a kulturních hodnotách. Sport tyto hodnoty bez ohledu na pohlaví, rasu, věk, zdravotní postižení, náboženství a víru, sexuální orientaci a společenské či ekonomické zázemí u jednotlivců i ve společnosti jako celku posiluje.

Sport představuje v současnosti společenský a ekonomický jev narůstajícího významu, jež význačným způsobem přispívá k rozvoji společnosti. V zemích EU se sportem v různých formách zabývá vysoké procento populace. V průměru 20% je organizováno v klubech, velká část sportuje neorganizovaně. Tuto skutečnost odráží v posleních 10 letech aktivní přístup rozhodujících evropských institucí.

2.1 Sociální integrace, rovné příležitosti

Sport je oblastí lidské činnosti, která se všeobecně těší velkému zájmu lidí a která má zároveň obrovský potenciál je sdružovat a oslovovat, a to bez ohledu na věk či společenský původ. Významným způsobem tak posiluje hospodářskou a společenskou soudržnost, pomáhá vytvářet integrovanější společnost včetně dosažení rovného postavení mužů a žen. Důležité je to zvláště u mladých lidí, lidí zdravotně postižených a lidí pocházejících ze znevýhodněných poměrů. Sport vytváří pocit soudržnosti a spoluúčasti – může být tedy důležitým nástrojem integrace přistěhovalců a vyloučených skupin společnosti.

2.2 Upevňování zdraví a kvalita života

Existuje řada důkazů, že nedostatek tělesné aktivity zvyšuje výskyt nadváhy, obezity a četných chronických onemocnění (kardiovaskulární choroby a diabetes), které snižují kvalitu života, ohrožují život jednotlivců a zatěžují státní rozpočet, zejména rozpočet zdravotnictví. Sport jako nástroj prevence a zdraví upevňující tělesné aktivity má dalekosáhlejší vliv než jakékoli jiné společenské hnutí. Sport lidi přitahuje a je pozitivně vnímán. V této souvislosti lze citovat údaj z panelu ekonomického fóra v Davosu v únoru 2009 (Sport: Untapped Asset) „Každý dolar investovaný do sportu ušetří čtyři dolary ve zdravotnictví.“ Potvrzuje se tak zjištění dřívější rakouské studie Sport und Gesundheit.

2.3 Rekreační, obnova sil

Sport v tomto smyslu představuje individuálně

i společensky prospěšnou činnost. Tělesný pohyb patří k základním faktorům aktivního odpočinku, který účinně kompenzuje pracovní vypětí a častou jednostrannost současného života, poznamenaného navíc nedostatkem pohybu.

I když primárně se jedná o zotavení po práci a udržování tělesné a duševní kondice prostřednictvím sportu, lze to považovat za vhodnou součást využívání volného času a doplněk životního stylu a v důsledku toho o kultivaci tvořivých sil člověka.

2.4 Hospodářský rozměr sportu

Sport představuje také dynamické a rychle rostoucí hospodářské odvětví. Může sloužit jako nástroj pro místní a regionální rozvoj, obnovu měst a pro rozvoj vesnic. Naznačují to dosavadní studie a analýzy vnitrostátních rozpočtů, získků z velkých sportovních akcí a nákladů způsobených tělesnou nečinností, včetně stárnutí obyvatelstva.

Sport je s ekonomikou propojen mnoha přímými i nepřímými vztahy. Ty působí obousměrně tak, že ekonomika vytváří pro rozvoj sportu příznivé podmínky a sport napomáhá rozvoji národní ekonomiky. Patří sem:

- organizace sportovních akcí,
- výstavba sportovních objektů a zařízení,
- výroba zařízení pro sportovní objekty, výroba náradí a náčiní,
- obchod se sportovním zbožím,
- služby (např. fitcentra, posilovny, organizované „školy“ a kurzy pro děti, mládež i dospělé),
- doprava sportovců a diváků,
- cestovní ruch – sportovní turistika,
- modernizace infrastruktury ve spojitosti se sportem,
- mediální sféra.

Podle Bílé knihy o sportu generuje sportovní prostředí v zemích EU až 3.7% HDP a zaměstnává až 5.4% pracovní síly.

2.5 Aktivní občanství

Účast v týmu, zásady fair play, dodržování pravidel hry, respekt vůči ostatním, solidarita a disciplína, jakož i pořádání amatérských sportů v rámci neziskových klubů, to vše posiluje aktivní občanství. Dobrovolnická práce ve sportovních organizacích skýtá mnoho příležitostí k neformálnímu vzdělávání. Sport rovněž nabízí mladým lidem atraktivní možnosti zapojení se do společnosti a může je pomoci odvést od delikvence. Společenské uplatnění ve sportu se

projevuje veřejnou aktivitou (soutěže, trénink, slavnosti a další formy), která tvoří součást národních kultur. Sport patří také k aktivitám se značným potenciálem podpory mezikulturního dialogu.

2.6 Výchova a vzdělání

Sport sehrává roli ve formální i neformální výchově a ve vzdělávání, tím napomáhá k posílení lidského kapitálu. Hodnoty, které sport zprostředkovává, přispívají k rozvoji vědomostí, dovedností, motivace, utváření osobnosti, odolnosti, formování charakteru, odpovědnosti, sebehodnocení, smyslu pro povinnost, vztahu k ostatním, houževnatosti, cílevědomosti, sebeovládání, připravenosti k osobnímu nasazení, překonávání překážek. Příznivě ovlivňuje fyzický i mentální rozvoj dětí. Pomáhá učit se jistým pravidlům a respektovat rovné příležitosti, podporuje rozvoj schopnosti soustředění, schopnosti učit se a buduje sebedůvěru. V souhrnu se jedná o prvky socializace a morálky, tj. ovlivňování chování lidí ve vztahu k lidskému společenství.

2.7 Prožitek a seberealizace

Člověk musí obstarávat své životní potřeby, musí regenerovat své síly, ale může a postupně i musí ve volném čase (který do značné míry také určuje úroveň člověka) prožitkově obohacovat svůj svět. Tomu může sloužit i sport jako spontánní přitažlivá emocionálně nasycená činnost. Trénink i soutěžení přináší uspokojení z pohybu, spolupráce, sociálního kontaktu, ze zdařilých pokusů o překonání překážek, z vítězství, popularity a společenského postavení. Sport je přitažlivý i divácky, ale divácký zážitek nemůže být a není zdaleka tak silný a nosný jako aktivní činnost. Sport je jednou z oblastí umožňující seberealizaci člověka podle jeho dispozic, přitom svět prožitků zde není pouze „konzumován“, ale i „produkován“.

2.8 Zdatnost

Sport je nejen zdrojem prožitků, ale jako pohybová aktivita ve svých důsledcích také prostředkem tělesného rozvoje člověka, sport má význam jako aktivní činitel zvyšování zdatnosti a výkonnosti. Výsledkem působení sportu je kromě jiného tělesný rozvoj, tedy aspekt, který je v moderním světě zanedbáván. Jeho ekonomický význam, ve smyslu pracovním a zdravotně preventivním, je zřejmý.

2.9 Sportovní výkony

Ke sportu patří také zvláštní uznání mimořádných výkonů. Vysoká sportovní úroveň přesvědčuje z kulturního hlediska nejen sama sebou, ale chrání současně před provinční malostí. Proto také vysoké výkony ve sportu – stejně jako v hudbě, tanci, baletu nebo malířství – svým způsobem smysluplné a inspirativní, jsou výrazem dosahování aktuálních hranic lidských možností. Ve srovnání s jinými oblastmi života se tak děje výslovně pod kontrolou pevně stanovených pravidel. Ve sportu není dovoleno všechno, co by bylo možné, v rámci pravidel nemá ovšem sport hranic. A v tom je právě jeho zvláštní půvab, někdy i jeho nezměrnost, avšak zároveň i jeho autenticita. Pro diváky jsou výkony ve sportu dramatickým zážitkem, mají propagační význam zejména pro děti a mládež. Ve vystupování sportovců je současně skryt velký potenciál ovlivnění (pozitivní za předpokladu, že se prezentují nejen výsledky soutěží, ale i chováním a atmosférou nevybočující z uznávaných společenských norem).

2.10 Státní reprezentace, vlastenectví

Velké mezinárodní sportovní soutěže se stávají světovými, kontinentálními či regionálními společenskými událostmi. Sportovci jsou považováni za vyslance – reprezentanty svých zemí a jejich výkony dostávají vědomě či nevědomě další rozměr – součástí zahraniční prezentace sportu, kultury a úrovně té které země. Současně směrem dovnitř bývají zdrojem národní hrdosti a vlastenectví.

2.11 Mezinárodní kontakty a podpora míru

Sportovní soutěže a kontakty na všech úrovních sportu mají potenciální váhu pro porozumění mezi jednotlivými národy a kulturami. Olympijské hnutí spojuje rozvoj sportu s cílem podpořit mír prostřednictvím sportu a olympijských ideálů, podpořit přátelství a porozumění ve světě a zvláště vyzdvihnout starou řeckou tradici olympijského příměří. Sport může hrát roli v souvislosti s různými aspekty zahraničních vztahů jako položka v programech zahraniční pomoci a jako součást dialogu mezi part–nerskými zeměmi a v rámci veřejné diplomacie.

2.12 Použitá literatura a zdroje dat

Následující tabulka prezentuje použité zdroje dat a rovněž jména osob zodpovědných za získání dat.

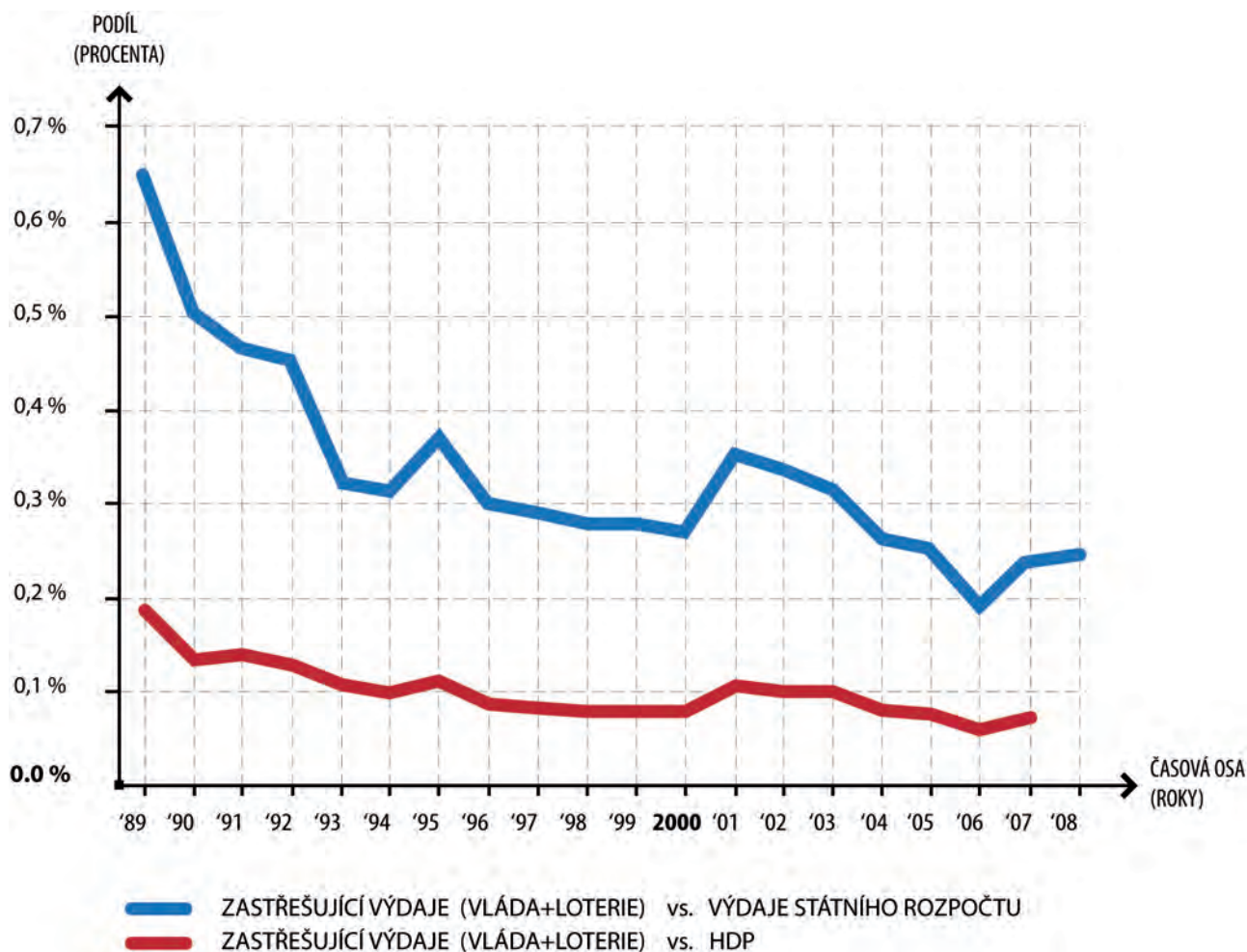
Data a témata	Zdroj	Odpovědný za zpracování zdroje
Význam sportu	Doc. Dovalil – vlastní publikační činnost	Dovalil Josef
Význam sportu	Bílá kniha o sportu (2007, Komise Evropské Unie)	Dovalil Josef
Financování sportu	Sport Financing Survey (2007, EU-Sport Office)	Boháč Jan
Význam sportu	Deklarace z Nice (2000, Komise Evropské Unie)	Boháč Jan
Základní dokument EU	Lisabonská smlouva (2008, Komise Evropské Unie)	Boháč Jan
Odhad ušetřených prostředků za zdravotnictví díky sportu	Ekonomické fórum Davos – Sport: An untapped Asset /*	Kejval Jiří
Sport a zdraví	Sport und Gesundheit (2000, BSO + Bundes-ministeriums für soziale Sicherheit und Generationen + Universität Wien)	Boháč Jan
Význam sportu	EU Physical Activity Guidelines (2008, Komise Evropské Unie)	Boháč Jan
Hospodářský rozměr sportu	Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k Bílé knize o sportu (2008, Evropská komise)	Kejval Jiří
Odhad HDP generovaného sportem	Bílá kniha o sportu (2007, Komise Evropské Unie)	Kejval Jiří
Odhad zaměstnanosti generované sportem	Bílá kniha o sportu (2007, Komise Evropské Unie)	Kejval Jiří

* <http://www.euractiv.com/en/sports/davos-underlines-economic-value-sport/article-179279>

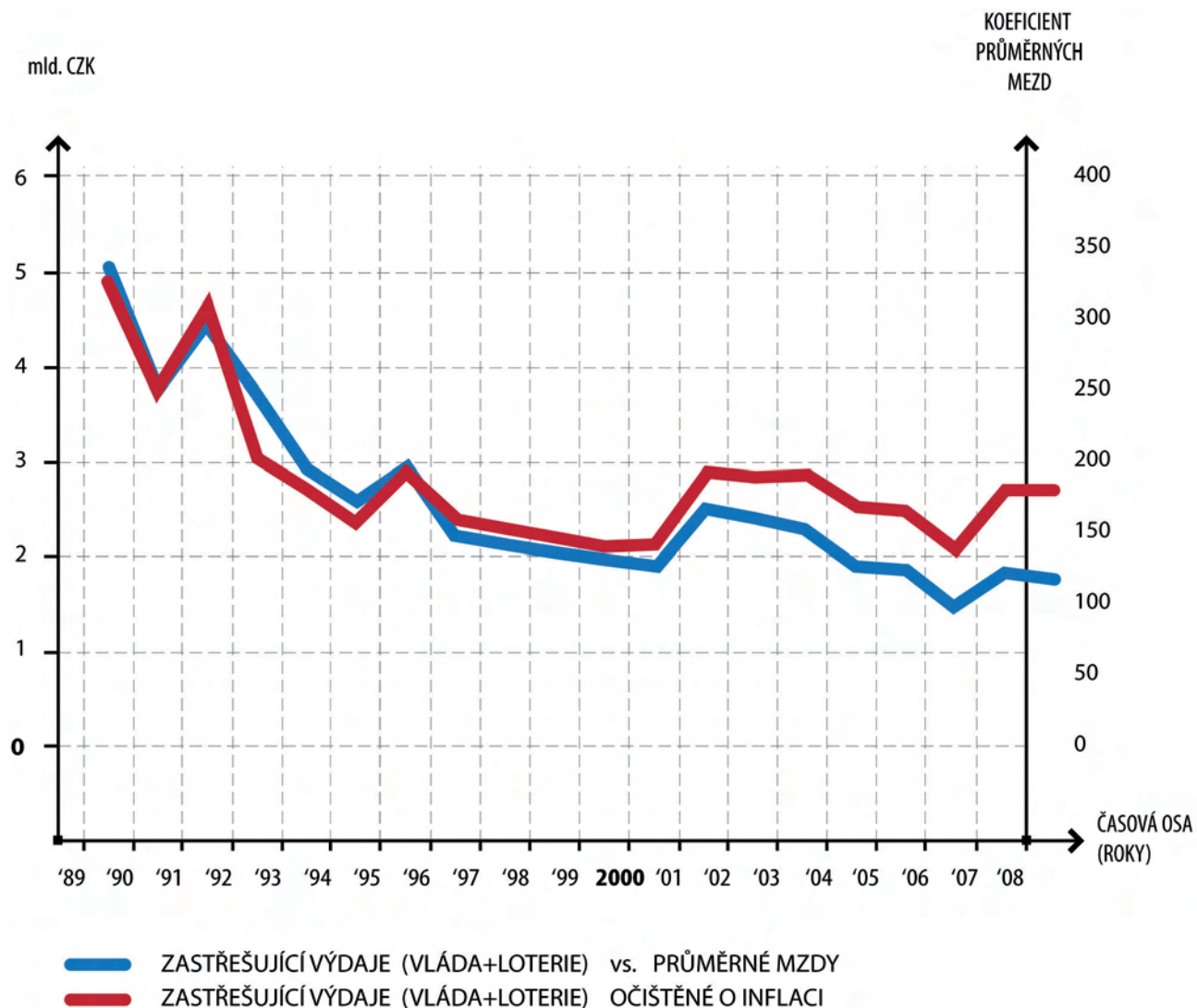
3. STÁTNI VÝDAJE DO OBLASTI SPORTU 1989 - 2008

3.1 Výsledky – grafické vyjádření

3.1.1 Graf výdajů státního rozpočtu včetně odvodů loterijních společností do oblasti sportu

3.1.2 Graf vývoje zastřešujících výdajů do sportu přepočtených na úroveň roku 2008

3.2 Výsledky – komentář

Hlavní snahou autorského týmu bylo zpracování časové řady státních výdajů do oblasti sportu v letech 1989 až 2008. Pro porovnání údajů, které byly snímány v různém politickém prostředí, v různých státech, v různých vlastnických a státoprávních podmínkách, se snažil tým eliminovat tyto vlivy. Základní vodítko přitom vždy zůstává: evidovat jen ty prostředky, které jdou přímo do sportovního prostředí. Z výsledků je patrné, že v období před rokem 1990 byl sport preferovaným odvětvím. Po roce 1989 pak následoval prudký pokles financí směřujících do sportu. Dna dosáhl v letech 1997-1998, kdy výdaje na sport činily méně než polovinu procentuelních výdajů ze státního rozpočtu v porovnání s rokem 1989. Poté začalo docházet k navyšování zdrojů, které vyvrcholilo v roce 2001. Poté především z důvodu rychlého hospodářského růstu, který nebyl adekvátně promítnut ve výdajích na sport, začalo docházet k trvalému poklesu. Tento trend byl umocněn rozhodnutím sportovního prostředí o financování víceúčelové arény v Praze. Tyto faktory nadále ovlivňovaly objem financí tak, že podíl peněz sportovního prostředí se v současné době dostal na rekordně nízké hodnoty k poměru objemu státního rozpočtu. Podobný trend je možné pozorovat i v případě, že se finance vztáhnou k parametru HDP eventuálně k průměrným mzdám v ČR v jednotlivých letech.

3.3 Použitá literatura a zdroje dat

Následující tabulka prezentuje použité zdroje dat a rovněž jména osob zodpovědných za získání dat

Data a Témata	Zdroj	Odpovědný za zpracování zdroje
Výdaje státního rozpočtu na sport 1993-2008	Především oficiální zdroje Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy	Vosyka Miroslav
Výdaje státního rozpočtu na sport 1989-1992	Investigace zejména co se týká přímých výdajů ministerstev mimo toky ČSTV / loterijní společnost (obrana, vnitro, školství)	Kynos Jiří
Výdaje loterijní společnosti	Oficiální údaje loterijní společnosti	Kejval Jiří
Výdaje regionů (krajů) a obcí	Vlastní sběr dat/Sběr dat na Královéhradeckém kraji za r. 2008	Jon Miloš
Čelkové výdaje státního rozpočtu 1989-2008	Oficiální údaje ČSÚ	Kejval Jiří
Údaje o roční inflaci a průměrných mzdách	Oficiální údaje ČSÚ	Kejval Jiří

3.4 Použitá metodologie a doplňující komentáře

3.4.1 Výdaje do oblasti sportu z úrovně státu, tj. přímé výdaje vlády

Zde se autorský tým rozhodl přihlížet pouze k systémovým a plánovaným položkám a tedy nepřihlížet k mimořádným a nesystémovým (příloha SR) výdajům, se kterými nelze pracovat v delší časové řadě.

3.4.2 Výdaje do oblasti sportu na úrovni regionů (tj. krajů)

Údaje o zdrojích na úrovni regionů nebyly autorským týmem zařazeny do celkové analýzy z důvodu změny státoprávního uspořádání v letech 1993, 2002. Relevantní údaje pro financování sportu na úrovni regionů je možné evidovat až od změny VÚSC v roce 2002.

Pozn. autorského týmu: na základě shromážděného vzorku dat a následné analýze lze odhadovat, že výdaje z regionálních rozpočtů na sport se pohybují mezi 10% až 25% plánovaných vládních výdajů na sport.

3.4.3 Výdaje do oblasti sportu na úrovni obcí (včetně měst)

Autorský tým shromáždil data o financování sportu městy a obcemi na základě vlastní analýzy, kterou prováděl ve statistickém šetření na vzorku třiceti měst a obcí v České republice. Tyto údaje jsou platné pro rok 2008. Historická data byla však dopočítána pouze trendovou statistickou metodou (proporce vůči sumě celkových státních rozpočtových výdajů na sport). Autorský tým se poté rozhodl nezahrnovat zdroje z městských a obecních rozpočtů do časové analýzy. Započtení těchto výdajů by nijak věcně nepřispělo k analýze celkového trendu.

3.4.4 Výdaje do oblasti sportu z loterijních činností

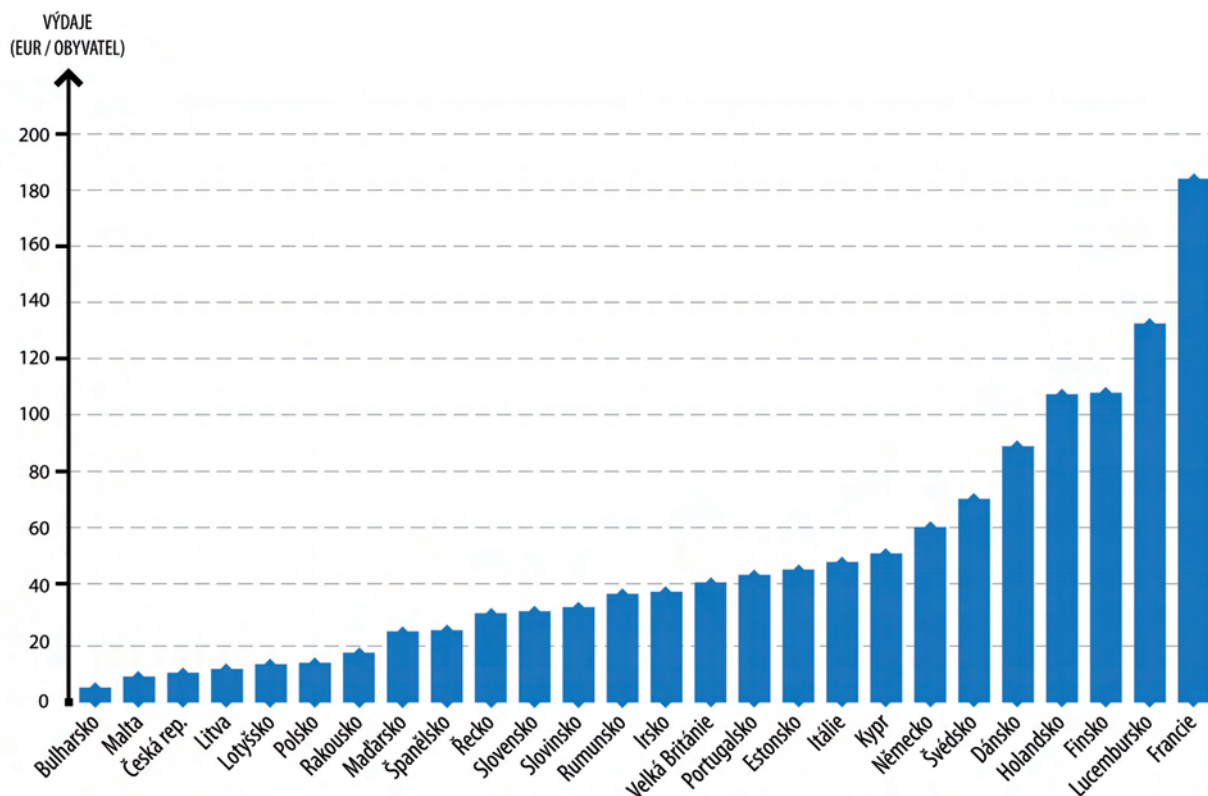
Loterijní činnosti ve své původní podobě z roku 1989 výrazně změnilly svoji tvář. A to jak z hlediska vlastnických vztahů, tak z hlediska velikosti trhu a struktury.

Do analýzy nebyly zahrnuty odvody od roku 2004 spojené s úhradou nákladů souvisejících s výstavbou víceúčelové arény v Praze.

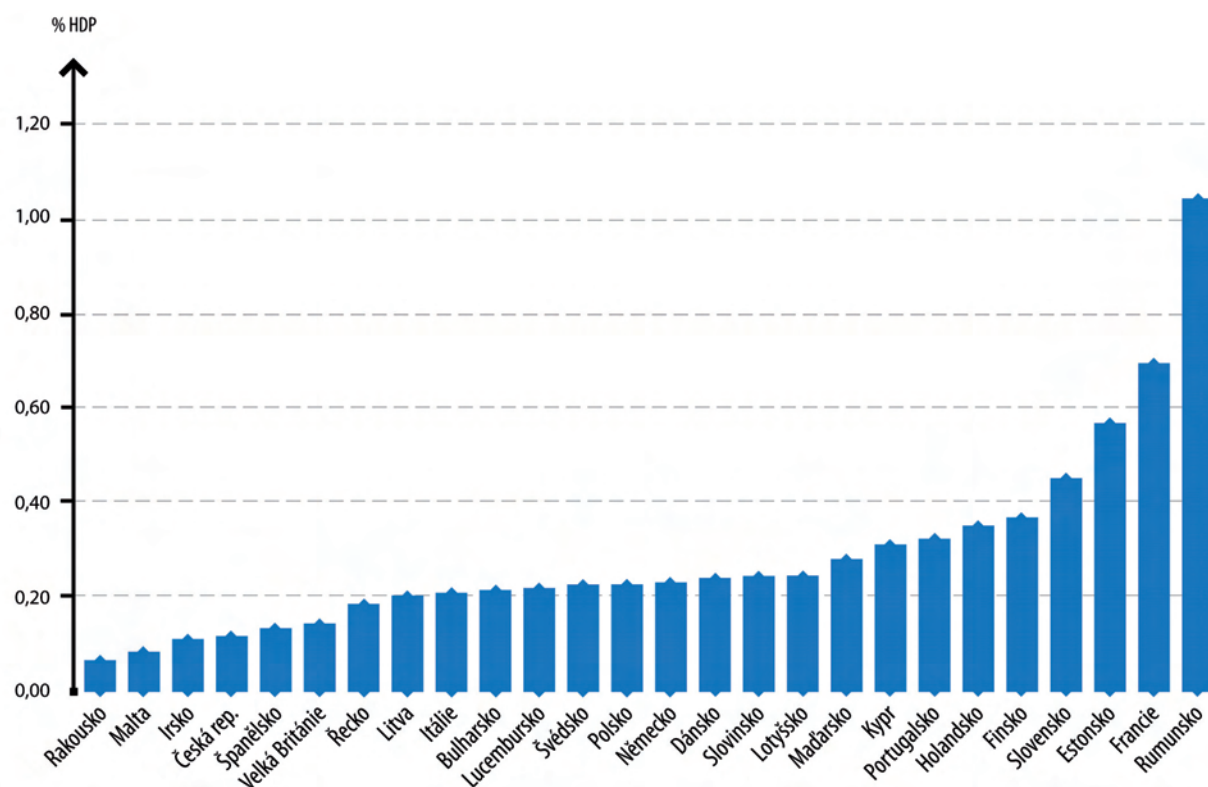
4. FINANCOVÁNÍ SPORTU V ZEMÍCH EVROPSKÉ UNIE

4.1 Výsledky – grafické vyjádření

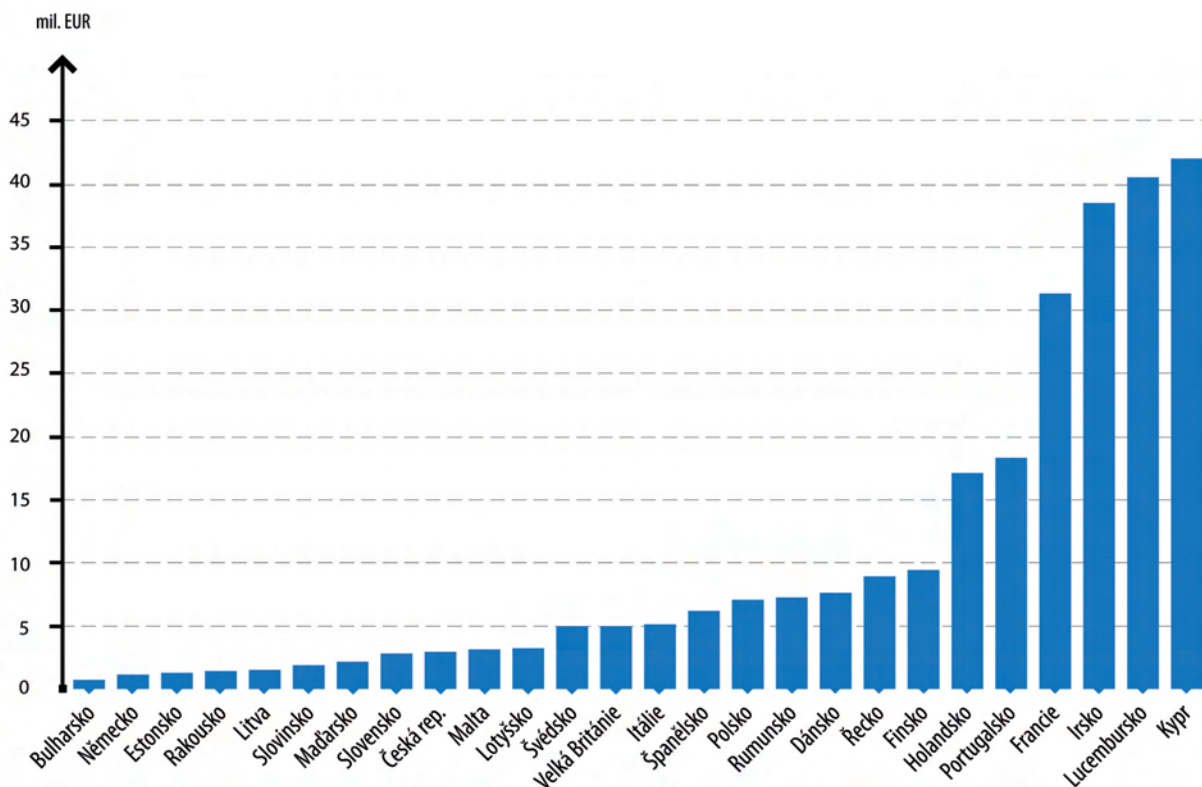
4.1.1 Země Evropské unie – porovnání veřejných výdajů na sport na jednoho obyvatele

4.1.2 Země Evropské unie – porovnání veřejných výdajů na sport vůči HDP

4.1.3 Země Evropské unie – porovnání vládních výdajů na sport s úspěšností na OH

4.2 Výsledky – komentář

Porovnání financování sportu v České republice a ve státech EU je jedním z klíčových bodů této analýzy. Autorský tým vycházel z dostupných dat, které byly převzaty ze studie francouzského předsednictví. Chybějící data byla převzata z materiálů národních organizací eventuálně mezinárodních organizací zabývajících se problematikou financování sportu. Údaje, které nebyly dostupné, byly dopočítány extrapolací metodou. Autorský tým se rozhodl porovnávat státy Evropské unie podle veřejných výdajů na sport na jednoho obyvatele. V tomto srovnání skončila Česká republika v rámci EU s třetími nejnižšími veřejnými výdaji. Porovnání dominuje Francie s výrazně nejvyššími výdaji. Srovnatelné státy, jak z hlediska síly ekonomiky, tak z pohledu počtu obyvatel, se pohybují zhruba v polovině srovnání. V grafu porovnání veřejných výdajů na sport vs. procento HDP dané země je Česká republika s 0,11% HDP na čtvrtém místě od konce. Zajímavé jsou oba konce grafu, kdy nejnižší procento HDP z celé EU zaujímá Rakousko (0,06%), naopak nejvyšší podíl má Rumunsko (1,05%). Státy srovnatelné velikostí a ekonomikou se rozprostírají v celé škále grafu. Zajímavý je i další graf, který komentuje vládní výdaje na

sport s porovnáním se sportovní úspěšností země na olympijských hrách. Jako základ pro úspěšnost vzal tým v úvahu zisk medailí za poslední čtyři olympijské hry, dvoje zimní a dvě letní. V tomto srovnání vychází Česká republika v pořadí devátá. Nejeftektivnější systém reprezentuje Bulharsko a Německo. Graf uzavírá Kypr, Lucembursko a Irsko, kterým se nepodařilo za uplynulé čtyři OH získat ani jednu medaili.

4.3 Použitá literatura a zdroje dat

Následující tabulka prezentuje použité zdroje dat a rovněž jména osob zodpovědných za získání dat.

Data a témata	Zdroj	Odpovědný za zpracování zdroje
Porovnání výdajů do oblastí sportu zemí Evropské unie	Study of public and private financing of sport in Europe (2008) Studie vytvořená u příležitosti francouzského předsednictví EU	Kejval Jiří
Výdaje regionů (krajů) a obcí v České republice	Vlastní sběr dat	Jon Miloš
Olympijské výsledky OH 2002 - 2008	Mezinárodní olympijský výbor (www.olympic.org)	Kejval Jiří

4.4 Použitá metodologie a doplňující komentáře

4.4.1 Studie francouzského předsednictví jako hlavní zdroj dat

Data umožňující transparentní a věrohodné porovnání výdajů na sport mezi zeměmi Evropské unie v podstatě neexistují. Autorský tým ji identifikoval jako nejvhodnější studii, která si dala za cíl porovnání ekonomických aspektů sportu mezi zeměmi Evropské unie. Jedná se o „Study of public and private financing of sport in Europe“ (Studie o veřejném a soukromém financování sportu v Evropě).

Tato studie byla organizována a vyhodnocena francouzským týmem v průběhu francouzského předsednictví.

Studie byla dokončena v roce 2008 a pracuje s daty za rok 2005.

Tato studie byla použita jako zásadní nástroj pro porovnání Česka s ostatními evropskými zeměmi.

Jako vstup do této analýzy byly použity údaje týkající se veřejného financování (ať již údaje primárně poskytnuté respondenty nebo údaje dopočítané – viz následující odstavec).

4.4.2 Úpravy dat a dopočítání chybějících dat v oblasti veřejných výdajů

Studie vznikla jako vyhodnocení odpovědí vládních zaměstnanců na rozsáhlý dotazník (20 stran). Je zřejmé, že vyplněné dotazníky došly v různé kvalitě a zejména v různé kompletnosti. Kvalitu posuzovat lze těžko, kompletnost na druhou stranu je jasně viditelná a studie se o ní jasně zmiňuje. Třináct zemí doručilo dotazník jako kompletně vyplněný. U zbývajících zemí Evropské unie byly údaje vypočteny na základě proporcí a závislosti identifikovaných údajů dílčí analýzou

obdržených kompletních odpovědí. V oblasti veřejných výdajů se vždy jednalo o dopočet výdajů na úrovni tzv. local authorities neboli regionů, což konkrétně platilo pro Španělsko, Itálii, Řecko, Irsko, Lotyšsko, Rakousko a rovněž Českou republiku. Pro porovnání byla použita „francouzská“ metodika, která je odlišná od metodiky výpočtu veřejných výdajů v kapitole 3. v České republice. V oblasti soukromých výdajů byly dopočítávány výdaje firem a domácností. Belgie byla celkově z porovnání vyjmuta, neboť poskytla data pouze za vlámskou část.

4.4.3 Výdaje na úrovni regionální a obcí („Local authorities“)

Autorský tým se rozhodl dopočítat údaj o výdajích na úrovni regionů a obcí a doplnit toto ke všem zemím, které tento údaj ve svých dotaznících neuvedly. Metodika použitá ve francouzské studii je odlišná od metodiky, kterou byly počítány veřejné výdaje v kapitole 3. Tým se rozhodl pro dopočet využít francouzskou metodiku, při které došlo v případě České republiky, k odlišným veřejným výdajům než je uvedeno v kapitole 3. tohoto materiálu. Naopak jsme tímto získali porovnatelné údaje v rámci EU studie.

Údaj byl dopočítán na základě výsledovaného poměru 11,9 / 24,3 (vycházející z francouzské studie) mezi vládními výdaji a výdaji na úrovni regionů a obcí u zemí, které oba údaje poskytly v odevzdaném dotazníku.

Dopočítaný údaj byl dále ještě upraven poměrně podle počtu obyvatel a síly ekonomiky (HDP) dopočítávané země oproti průměrnému HDP a průměrnému počtu obyvatel 13 zemí, jež odevzdaly dotazník v plném znění.

Takto byl tedy dopočítávaný údaj vztažen k třem různým veličinám (k vládním výdajům, k počtu obyvatel, k HDP) což umožnilo autorskému týmu eliminovat potenciální nepřesnosti na minimum.

4.4.4 Otázka podchycení výdajů do sportu ze stran monopolních sázkových společností

Není zcela zřejmé, jak studie s těmito výdaji pracuje. Z formulací datového dotazníku se lze domnívat, že respondenti tento údaj spíše nedodali. V každém případě žádný z poskytnutých údajů za Českou republiku neobsahuje toky z loterijských společností.

4.4.5 Vládní výdaje v porovnání se sportovní úspěšností na OH

Zde autorský tým porovnal výši vládních výdajů s medailemi, které jednotlivé členské země EU získaly na posledních 2 letních a 2 zimních olympijských hrách. Mezi hodnotou medailí nebyl rozdíl – tj. jedná se o prostou sumu zlatých, stříbrných a bronzových medailí za v Pekingu 2008, Turíně 2006, Aténách 2004 a Salt Lake City 2002.

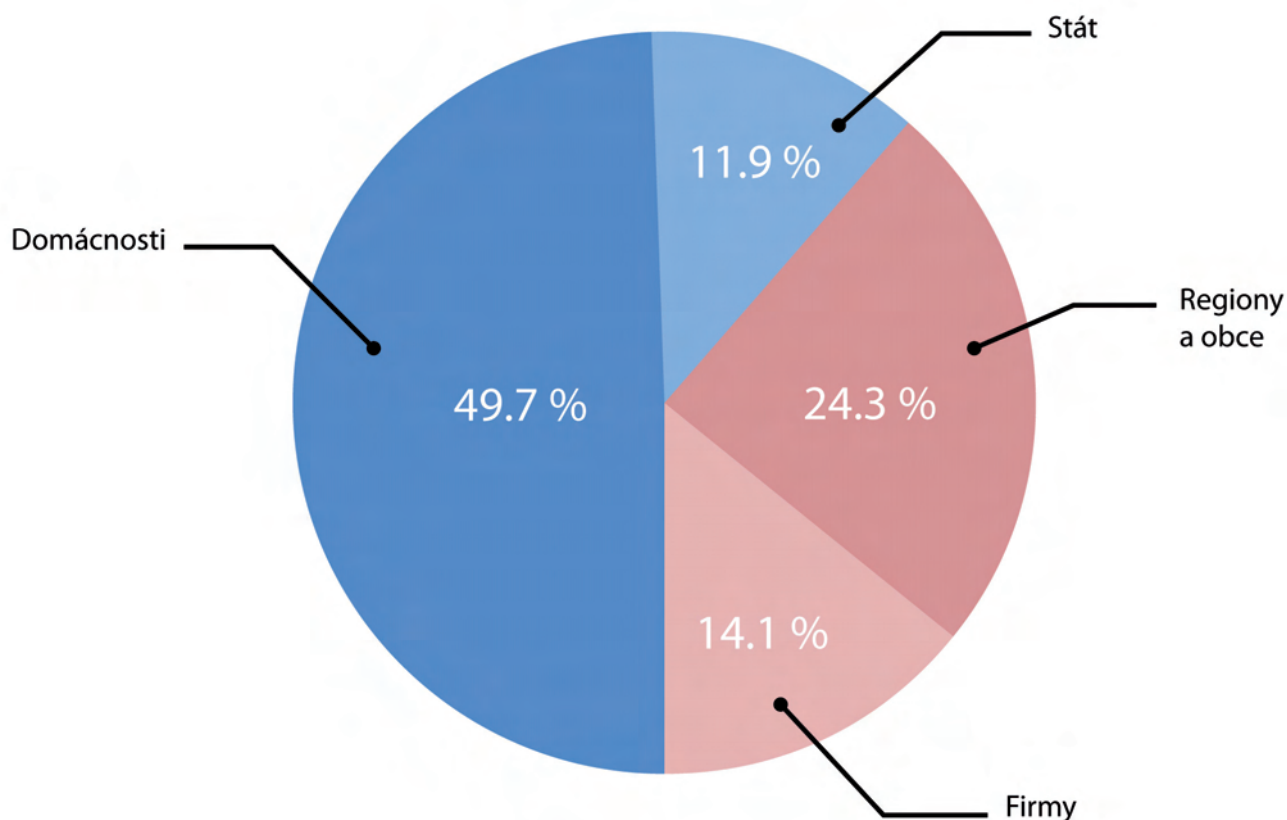
4.4.6 Studie EU-Sport office a ENGSO

Tato studie byla vzata do úvahy pouze jako doplňkový konzultační materiál. Byla vypracována pracovištěm EU-Sport office, který byl od roku 2008 přejmenován na EOC EU-Sport office (EOC = Evropský olympijský výbor) Je však zřejmé, že francouzský tým (zaštiťovaný francouzským předsednictvím EU) dokázal získat kvalitnější a lépe definované datové vstupy než tým nevládní organizace ENGSO.

5. PŘÍNOS SPORTOVNÍHO PROSTŘEDÍ PRO STÁTNÍ ROZPOČET

5.1 Výsledky – grafické vyjádření

5.1.1 Struktura financování sportu podle francouzské studie „Study of public and private financing of sport in Europe (2008)“

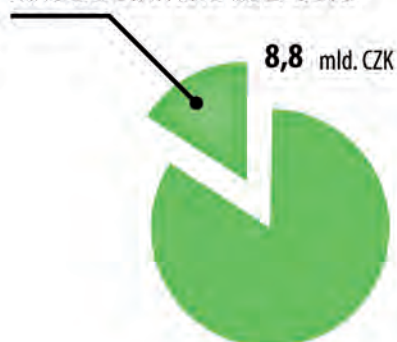

5.1.2 Výsledný pozitivní efekt sportu pro státní rozpočet

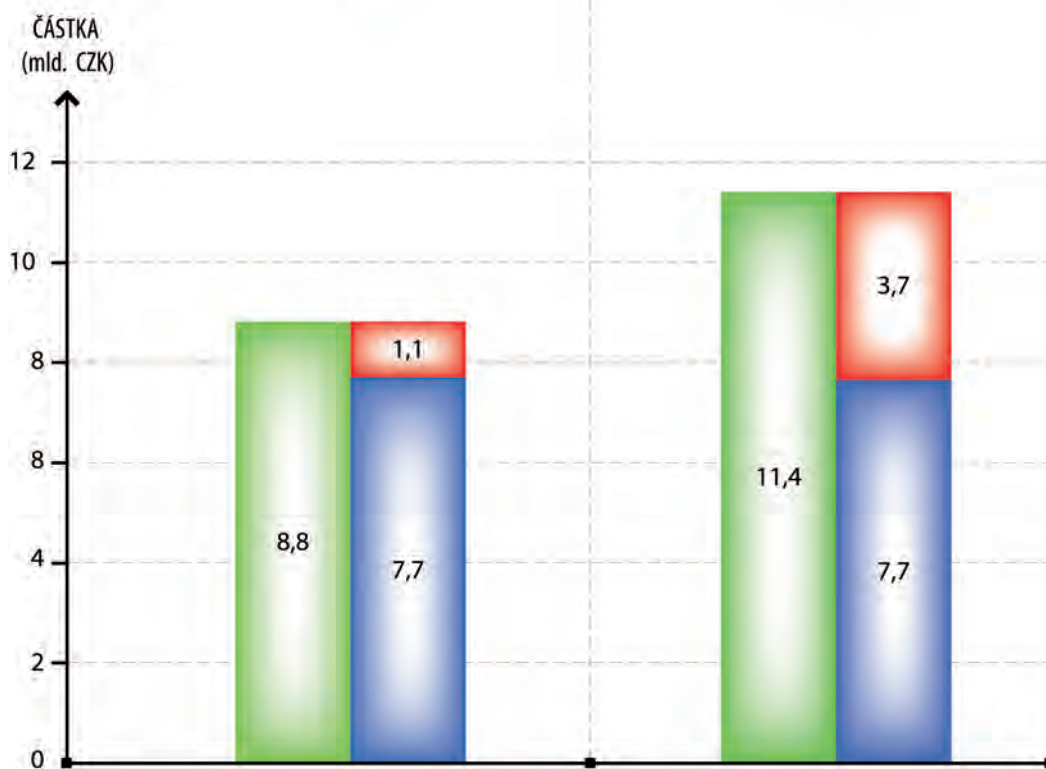
**KALKULACE OPÍRAJÍCÍ SE O ÚDAJE
ZE STUDIE FRANCOUZKÉHO
PŘEDSEDNICTVÍ
VELIKOST SPORTOVNÍHO
TRHU V ČR 46,3 mld. CZK**

**KALKULACE OPÍRAJÍCÍ SE O ÚDAJE
Z BÍLÉ KNIHY SPORTU
A EKONOMICKÉHO FÓRA DAVOS
VELIKOST SPORTOVNÍHO
TRHU V ČR 60 mld. CZK**

PŘÍJEM ZE SPORTOVNÍHO
TRHU DO STÁTNÍHO ROZPOČTU

PŘÍJEM ZE SPORTOVNÍHO
TRHU DO STÁTNÍHO ROZPOČTU

- ODHADOVANÝ PŘÍNOS SPORTU PRO STÁTNÍ ROZPOČET (MLD CZK)
- CELKOVÉ VEŘEJNÉ VÝDAJE STÁTU NA SPORT (VLÁDA, REGIONY, OBCE, LOTERIE) ZA ROK 2008
- ČISTÝ PŘÍJEM DO STÁTNÍHO ROZPOČTU ZE SPORTOVNÍHO PROSTŘEDÍ

5.2 Výsledky – komentář

Na začátku této kapitoly si kladl autorský tým otázku, zda je sport čistým příjemcem anebo plátcem pro státní rozpočet. K tomu bylo zapotřebí stanovit objem sportovního trhu. K tomuto autorský tým vycházel z dvou zásadních materiálů – francouzské studie, která vypočetla, že průměrný výdaj na obyvatele a rok na sport je 177 EUR a z evropské studie Bílá kniha o sportu, kde je objem sportovního trhu ČR propočten na 2 procenta z HDP. Na základě těchto studií se autorský tým dopracoval k velikosti sportovního trhu v roce 2008 v intervalu 46 až 60 mld. CZK. Vnímáme daň z přidané hodnoty jako klíčovou příjmovou stránku státního rozpočtu a pro tento případ budeme abstrahovat od veškerých dalších daní plynoucích ze zaměstnanosti, spotřebních daní a daní z příjmu. Za výše uvedených předpokladů se příjmy do státního rozpočtu ze sportovního prostředí pohybují v intervalu 8,8 až 11,4 mld. CZK. Oproti výdajům za státního rozpočtu na sport, které dosahují v absolutní částce pro rok 2008 7,7 mld. CZK. Z tohoto vyplývá, že sportovní prostředí je čistým plátcem do státního rozpočtu se saldem 1,1 až 3,7 mld. CZK.

Nepřímá a v této analýze nevyčíslená přidaná hodnota sportu, jako součást sdělení této kapitoly, je výše znižovaný vliv na snižování nákladů na zdravotní péči a Evropskou komisí uznaná ekonomická hodnota dlouhodobé soustavné práce dobrovolníků ve sportu, které jsou vyčíslovány v různých studiích.

5.3 Použitá literatura a zdroje dat

Následující tabulka prezentuje použité zdroje dat a rovněž jména osob zodpovědných za získání dat.

Data a témata	Zdroj	Odpovědný za zpracování zdroje
Odhad průměrného výdaje na sportovní zboží a sportovní služby na 1 obyvatele EU. Celková struktura financování sportu (podíl státu, regionu a municipalit, firem, domácností)	Celková struktura financování sportu (podíl státu, regionu a municipalit, firem, domácností) Study of public and private financing of sport in Europe (2008) Studie vytvořená v průběhu francouzského předsednictví EU	Kejval Jiří
Odhad kolik % HDP je generováno sportem	Bílá kniha o sportu Komise EU (2007)	Kejval Jiří
Ekonomický rozměr sportu	Makroekonomische Effekte des Sports in Europa (2006)	Kejval Jiří
Ekonomický rozměr sportu	Ekonomické fórum Davos (2009) /*	Kejval Jiří
Efekt sportu na státní rozpočet	Ladislav Malý - Sport a ekonomika státu (Sborník příspěvků, 2006)	Kejval Jiří
Národní studie o vlivu sportu na sociální a ekonomickou sféru.	Studie Social and Economic Value of Sport in Ireland (2005, The Economic And Social Research Institute)	Boháč Jan
Význam sportu a ekonomiky	The Aarhus Declaration on Voluntary Work in Sport (2002, Komise Evropské unie)	Boháč Jan

* <http://www.euractiv.com/en/sports/davos-underlines-economic-value-sport/article-179279>

5.4 Použitá metodologie a doplňující komentáře

Problematika výpočtu celkového efektu sportovního odvětví pro oblast sportu je objektivně složitá. Výpočet je možné provést jedině na základě mnohých zjednodušení a mnohých předpokladů.

Autorský tým si vytkl za úkol použít alespoň dva různé postupy a porovnat dosažený výsledek analýzy.

Cílem analýzy rozhodně není dělat kategorické závěry – na to je daná problematika příliš komplexní. Cílem je ovšem jasně naznačit výsledný efekt a např. odstartovat následnou analýzu zaměřenou na toto téma.

5.4.1 Metoda opírající se o údaje ve francouzské studii „Study of public and private financing of sport in Europe (2008)“

Autorský tým se opřel o zásadní údaj uvedený v této studii, a to že průměrný Evropan utratí za sportovní zboží a služby 177 EUR ročně. Následující tabulka naznačuje použitou logiku výpočtu.

Studie francouzského předsednictví	Poznámka autorského týmu	Zdroje
Výdaje na osobu v ČR € 177.00	■ Tento údaj je výsledkem průměru údajů poskytnutých 13 zeměmi z EU.	■ Minister for Health, Youth and the Voluntary Sector. Study of public and private financing of sport in Europe (2008) "Such spending, which relates to the purchase of goods and services stands at 177 EUR per inhabitant on average".
Počet obyvatel ČR 10 474 600		
Výdaje obyvatel ČR na sport v EUR € 1 854 004 200.00		
CZK/EUR 25	■ Použitý kurs (kde koruna je spíše nadhodnocena) vede ke konzervativnímu výpočtu.	
Výdaje obyvatel ČR na sport v CZK 46 350 105 000 Kč		
Sazba daně z přidané hodnoty 19%	■ Sazba daně z přidané hodnoty. Opomíjí se pozitivní efekt přímých daní, což opět vede spíše ke konzervativnímu výpočtu.	
Příjem do státního rozpočtu 8 806 519 950 Kč		

5.4.2 Metoda opírající se o údaje v Bílé knize o sportu (2007)

Autorský tým se opřel o zásadní údaj uvedený v této publikaci, a to, že sportovní odvětví v širším slova smyslu vygeneruje přidanou hodnotu, která odpovídá až 3.7 % HDP. Tento údaj je primárně čerpán z rakouské studie Die makroökonomischen Effekte des Sports in Europa. Autorský tým však kalkulace založil na konzervativnějším odhadu 2 procenta HDP, který zazněl na ekonomickém fóru v Davosu.

Bílá kniha o sportu/Ekonomicke fórum Davos	Poznámka autorského týmu	Zdroje
HDP České republiky 3 000 000 000 000 Kč	■ Byl použit konzervativně laděný průměr.	
Část HDP generovaná "sportem" 2%	■ Bílá kniha o sportu cituje údaje z rakouské studie. Rakouská studie odhaduje, že hodnota GDP vygenerovaná sportem se pohybuje mezi 0.5% a 3.7%, v závislosti na definici kategorie "sport". Údaj 2% je spíše konzervativní a vede tedy ke konzervativnímu výsledku. Údaj 2% GDP generovaných sportem byl rovněž citován na ekonomickém fóru v Davosu v r. 2009.	■ Bílá kniha o sportu Komise EU (2007) .."sport v širším slova smyslu vytvořil v r. 2004 přidanou hodnotu ve výši 407 miliard EUR, která odpovídala 3.7 % HDP EU." ..."Die makroökonomischen Effekte des Sports in Europa (2006)"
Množství prostředků utracených za sport v CZK 60 000 000 000 Kč		
Sazba daně z přidané hodnoty 19%	■ Sazba daně z přidané hodnoty. Opomíjí se pozitivní efekt přímých daní, což opět vede spíše ke konzervativnímu výpočtu.	
Příjem do státního rozpočtu 11 400 000 000 Kč		

5.4.3 Studie Ladislava Malého „Sport a ekonomika státu“

Autorský tým se rovněž seznámil se studií Ladislava Malého „Sport a ekonomika státu“ publikovanou v rámci Sborníku příspěvků z konference „Postavení, organizace a financování sportu v České republice“. Tato analýza rovněž dospívá k závěru, že sport je z hlediska státních financí v pozici čistého plátce.

5.4.4 Závěr

Autorský tým se shodl na závěru, že i přes obtížnost identifikace dostupných dat se cíle studie podařilo naplnit. Jedná se právněpodobně o první celistvý pokus o zmapování velikosti sportovního trhu a jeho přínosů pro státní rozpočet. Autorský tým konstatoval, že zjištěný stav, díky použitým metodám (konzervativní přístup), odpovídá reálné situaci a nevytváří nadhodnocené závěry.

V souladu s konstatováním autorského týmu této analýzy v úvodní kapitole, i Evropská komise si je vědoma deficitu objektivních a jednotných dat pro analýzu a hodnocení ekonomické funkce sportu. V souvislosti se zařazením sportu do pojmenovaných oblastí priorit EU v Lisabonské smlouvě a tím vyvstávající potřebou sledování dat je Evropskou komisí připravována jednotná metodika statistického sledování (Statistical Definition on Sport, současný pracovní název „Vilnius Definition on Sport“). Sběr dat v rámci EU by se měl promítat v údajích EUROSTAT od roku 2012. Do této doby nelze dostupnost kvalitnějších vstupů pro srovnávací analýzy ve sportu předpokládat.

*Analýza financování sportu v České republice
shrnující verze*

*Materiál vypracovali ve spolupráci: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Český olympijský výbor,
16. dubna 2009
MŠMT, ČOV © 2009*

KONCEPCE STÁTNÍ PODPORY SPORTU V ČESKÉ REPUBLICCE

96	1. SOUČASNÝ STAV SPORTU V ČESKÉ REPUBLICCE
96	1.1. Definice pojmů
98	1.2. Legislativně právní rámec sportu a jeho realizace
98	1.3. Sport pro všechny
98	1.3.1. <i>Sportovní volnočasové aktivity občanů</i>
99	1.3.2. <i>Občanská sdružení v oblasti sportu pro všechny, organizovaný sport</i>
99	1.3.3. <i>Sport handicapovaných</i>
99	1.3.4. <i>Sportovní infrastruktura, údržba a rozvoj</i>
99	1.4. Talentovaná mládež
99	1.4.1. <i>Systém práce s talentovanou mládeží</i>
100	1.4.2. <i>Sportovní střediska (sportovní třídy)</i>
100	1.4.3. <i>Sportovní centra mládeže</i>
100	1.4.4. <i>Sportovní školy (gymnázia)</i>
100	1.5. Státní sportovní reprezentace
100	1.5.1. <i>Vztah státu a sportovních svazů</i>
100	1.5.2. <i>Diferenciace a kategorizace sportu</i>
101	1.5.3. <i>Rezortní sportovní centra</i>
101	1.5.4. <i>Sportovní zařízení pro státní sportovní reprezentaci</i>
101	1.6. Ekonomické podmínky sportu
101	1.6.1. <i>Analýza financování sportu v ČR</i>
101	1.6.2. <i>Způsob financování českého sportu</i>
101	1.7. Spolupráce a harmonizace s EU
101	1.7.1. <i>Politika Evropské unie – Bílá kniha o sportu</i>
102	1.7.2. <i>Fondy EU</i>
102	1.7.3. <i>Evropské nevládní organizace</i>
102	1.7.4. <i>Porovnání systémů organizace sportu v ČR a EU</i>
102	1.8. Vzdělání, věda a výzkum
102	1.8.1. <i>Vzdělávání sportovních odborníků a specialistů</i>
103	1.8.2. <i>Vzdělání pro aktivní sportovce</i>
103	1.8.3. <i>Sportovní a lékařský výzkum</i>
103	1.9. Tělesná výchova a školní sport, výchova ke sportu
103	1.10. Sportovní lékařství
103	1.10.1. <i>Systém zdravotní péče v ČR</i>
103	1.10.2. <i>Tělovýchovné lékařství</i>
104	1.11. Boj proti dopingů
104	1.11.1. <i>Právní rámec boje proti dopingů v ČR</i>
104	1.11.2. <i>Laboratoř dopingové kontroly</i>
104	1.12. Pořádání sportovních akcí mezinárodního významu
104	1.12.1. <i>Pořádání významných soutěží</i>
104	1.12.2. <i>Úloha státu</i>
106	2. CÍLE STÁTNÍ POLITIKY
106	2.1. Legislativně právní rámec sportu
106	2.1.1. <i>Úpravy stávajícího legislativního rámce</i>
106	2.1.2. <i>Mezirezortní aktivity na podporu sportu</i>
106	2.1.3. <i>Harmonizace s legislativou EU</i>
106	2.2. Podpora sportu pro všechny
106	2.2.1. <i>Dobrovolnictví ve sportu</i>
107	2.2.2. <i>Rozvoj tělovýchovy a sportu v krajích</i>

107	2.2.3.	<i>Sportovní infrastruktura, údržba a rozvoj</i>
107	2.2.4.	<i>Podpora sportu handicapovaných</i>
107	2.3.	<i>Výběr a péče o talentovanou mládež</i>
107	2.3.1.	<i>Sportovní talent</i>
107	2.3.2.	<i>Sportovní střediska</i>
108	2.3.3.	<i>Sportovní centra mládeže</i>
108	2.3.4.	<i>Vrcholová sportovní centra</i>
108	2.4.	<i>Státní sportovní reprezentace</i>
108	2.4.1.	<i>Centra státní sportovní reprezentace</i>
108	2.4.2.	<i>Diferenciace a kategorizace sportů</i>
108	2.4.3.	<i>Národní sportovní centra</i>
108	2.4.4.	<i>Společenské ocenění úspěšné sportovní reprezentace státu</i>
108	2.5.	<i>Financování sportu</i>
109	2.5.1.	<i>Financování z prostředků státního rozpočtu</i>
109	2.5.2.	<i>Financování z rozpočtu krajů, měst a obcí</i>
109	2.5.3.	<i>Financování z příjmu loterijských a sázkových společností</i>
109	2.5.4.	<i>Financování z vlastních zdrojů a výnosů z vlastní činnosti</i>
109	2.5.5.	<i>Financování z ostatních zdrojů</i>
110	2.5.6.	<i>Strukturální fondy EU</i>
110	2.6.	<i>Vzdělání, věda a výzkum</i>
110	2.6.1.	<i>Vzdělávání sportovních odborníků a specialistů</i>
110	2.6.2.	<i>Vzdělání pro aktivní sportovce</i>
110	2.6.3.	<i>Vědecký a technický servis pro vrcholový sport</i>
110	2.6.4.	<i>Základní a aplikovaný vědecký výzkum na oborových školách a pracovištích</i>
111	2.7.	<i>Sportovní etika a Fair play</i>
111	2.7.1.	<i>Výchova v duchu olympionismu</i>
111	2.7.2.	<i>Fair play na hřišti i v hledišti</i>
111	2.8.	<i>Zdravotní zabezpečení sportu</i>
111	2.8.1.	<i>Lékařsky kontrolovaný výkonnostní růst mládeže</i>
111	2.8.2.	<i>Lékařská péče o vrcholové sportovce</i>
111	2.8.3.	<i>Zdravotní zařízení, údržba a rozvoj</i>
112	2.9.	<i>Boj proti dopingů</i>
112	2.9.1.	<i>Antidopingový výbor ČR</i>
112	2.9.2.	<i>Laboratoř dopingové kontroly</i>
112	2.10.	<i>Pořádání sportovních akcí mezinárodního významu</i>
112	2.10.1.	<i>Koordinace pořádání významných mezinárodních sportovních akcí</i>
112	2.10.2.	<i>Studie proveditelnosti sportovního projektu</i>
112	2.10.3.	<i>Státní podpora vybraných mezinárodních sportovních akcí</i>

113 3. PRIORITY STÁTNÍ POLITIKY

1. SOUČASNÝ STAV SPORTU V ČESKÉ REPUBLICE

1.1. Definice pojmů

• Sport

Veškeré formy tělesné aktivity, které jsou provozovány příležitostně nebo organizovaně a usilují o vyjádření nebo vylepšení fyzické kondice a duševní pohody, rozvoj společenských vztahů či dosažení výsledků v soutěžích na všech úrovních.

• Sport pro všechny

Zájemový, organizovaný nebo neorganizovaný sport a pohybové aktivity občanů, rekreačního, soutěžního i nesoutěžního charakteru. Motivací a hodnotami jsou pohybové vyžití, zábava, sociální kontakt, udržení či zlepšení zdravotní i psychické kondice.

• Školní sport

Zájemové soutěžní i nesoutěžní organizované aktivity ve školních sportovních klubech, s pravidelnými soutěžími v rámci struktury základních a středních škol. Cílem není výkonnostní motivace, ale zvládnutí pohybových činností, všestrannost a vytváření vztahu ke sportu. Nejedná se o povinnou tělesnou výchovu v rámci vzdělávacího programu.

• Výkonnostní sport

Zájemová činnost soutěžního charakteru se systematickou sportovní přípravou, organizovanou ve sportovních klubech. Vychází z příslušných lokálních podmínek. Pravidelné soutěže v diferencovaných věkových a výkonnostních kategoriích řídí sportovní svazy. Sportovci provozující výkonnostní sport vytvářejí sportovní hodnoty a sami jsou jejich „spotřebiteli“ (prožitek, sociální kontakt, seberealizace, zvyšování výkonnosti).

• Vrcholový a profesionální sport

Vrcholový sport představuje nejvyšší výkonnostní úroveň sportu, organizovanou ve sportovních klubech a odborných pracovištích. Nároky na řízení vrcholového sportu přesahují možnosti dobrovolného zajištění. Pravidelné soutěže řídí sportovní svazy. Činnost vrcholových sportovců je určitým společenským závazkem. Vrcholový sport je „producent“ hodnot, jejichž „spotřebitelem“

je veřejnost. Plní funkci propagační. Působí na veřejnost v domácím prostředí (vzory) a je prostředkem reprezentace ČR. Profesionální sport je organizován zpravidla v obchodních společnostech bez státní finanční podpory (např. nejvyšší soutěže ve fotbale, ledním hokeji).

• Doping, antidoping a související pojmy

Jev, při němž dochází k porušení zásad otevřeného a poctivého soutěžení, porušení antidopingových pravidel. Antidopingová organizace je orgán, který odpovídá za přijetí pravidel pro iniciování, zavedení a dodržování jakékoliv části procesu dopingové kontroly. Dopingová kontrola označuje proces rozhodování o provedení testů, odběru vzorků a nakládání s nimi, laboratorní analýzu, nakládání s výsledky, slyšení a odvolání proti rozhodnutí činěného sportovními svazy. Laboratoř dopingové kontroly je pracoviště s akreditací Světové antidopingové agentury (WADA).

• Sportovní kluby a tělovýchovné jednoty

Právní subjekty, zpravidla občanská sdružení, založená dle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, v platném znění, za účelem zajišťování a provozování sportu a pohybových aktivit občanů. Jsou základními články sportovních svazů a střešních sportovních organizací.

• Sportovní svazy

Dobrovolná občanská sdružení fyzických a právnických osob (sportovních klubů a tělovýchovných jednot), založená dle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, v platném znění. Sportovní svazy řídí a organizují činnost v příslušném sportu na území České republiky (ČR), hájí zájmy sdružených členů a zodpovídají za státní reprezentaci ČR. Svoji činnost upravují vlastními stanovami. Zpravidla jsou členy národních střešních sportovních organizací i mezinárodních organizací v daném sportu.

• Střešní sportovní organizace

Sdružení fyzických a právnických osob s celostátní působností (sportovních svazů s celostátní působností, sportovních klubů a tělovýchovných jednot) založená dle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, v platném znění. Jejich

posláním je podporovat sport a pohybové aktivity, zastupovat a chránit práva a zájmy sdružených členů při jednáních na úrovni orgánů státní správy a dalších veřejných i soukromých institucí. Poskytují členům servis a vytváří platformu ke vzájemné spolupráci. Svoji činnost upravují vlastními stanovami.

- **Sportovní prostředí**

Střešní sportovní organizace, sportovní svazy, sportovní kluby a tělovýchovné jednoty a fyzické osoby, zabývající se sportovní činností nebo pohybovými aktivitami na všech úrovních, sportovní infrastruktura, systém soutěží a sportovní akce.

- **Sportovní infrastruktura**

Veškerá sportovní zařízení, nacházející se v daném územním celku.

- **Sportovní zařízení**

Objekt, pozemek, vodní plocha, budova nebo jejich soubor, sloužící výhradně nebo převážně pro provozování sportu a pohybových aktivit.

- **Sportovní akce**

Jednotlivá organizovaná sportovní soutěž, závod, zápas, hra nebo jiná aktivita sportovního charakteru.

- **Sport handicapovaných**

Sportovní a pohybové aktivity osob se sníženými schopnostmi (tj. zdravotně postižených). Napomáhá společenské integraci, rozvoji volných vlastností, posilování sebedůvěry, výchově k samostatnosti a soběstačnosti. Přispívá ke kompenzaci zdravotních omezení. Je prováděn organizovaně i individuálně na všech úrovních – sportu pro všechny, výkonnostní i vrcholové. Je členěn podle druhu postižení do kategorií v souladu s mezinárodními standardy. Na území ČR má vlastní organizační strukturu (kluby, svazy, střešní organizace).

- **Dobrovolník a dobrovolnictví**

Cvičitel, trenér, instruktor, asistent, rozhodčí, volený nebo dobrovolný činovník, podílející se na zajištění činnosti sportovního klubu bez nároku

na odměnu. Dobrovolnictví ve sportu je vědomá, svobodně zvolená činnost osob, které ve svém volném čase působí ve sportovním prostředí ve prospěch druhých, zpravidla v oblasti vyžadující ze zákona či z jiných předpisů odbornou kvalifikaci.

- **Talentovaná mládež**

portovně talentovaná mládež, které je věnována systematická soustavná péče a státní finanční podpora. Výběr, výchovu a zabezpečení sportovní přípravy má v odpovědnosti sportovní svaz. Péče je určena pro diferencovaný okruh sportů, převážně olympijských.

- **Sportovní střediska**

Dlouhodobý program zařazený do systému přípravy sportovně talentované mládeže se státní podporou. Program nahradil projekt „Intenzifikace sportovních tříd“, který byl finančně dotován ze státního rozpočtu od roku 2000. Cílem je podpora sportovní přípravy talentované mládeže, zpravidla ve věkové kategorii 10 až 15 let.

- **Sportovní centra mládeže**

Dlouhodobý program zařazený do systému přípravy talentované mládeže se státní podporou. Je dotován ze státního rozpočtu od roku 2000. Tvoří efektivní článek péče o talentovanou mládež dorostenecké a juniorské kategorie (zpravidla 15 -19 let).

- **Vrcholová sportovní centra**

Nově uvažovaný dlouhodobý program systému přípravy sportovců ke sportovní reprezentaci státu ve věkové kategorii 19 - 23 let, který eliminuje negativní dopad změn podmínek pro sportovní přípravu v tomto věku (dokončení střední školy, vysoká škola nebo pracovní poměr) a výkonnostní náročnost přechodu do seniorské kategorie (aspiranti do systému Rezortních sportovních center).

- **Rezortní sportovní centra**

Odborná pracoviště Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT), Ministerstva obrany (MO) a Ministerstva vnitra (MV), která vytvářejí organizační, materiální, sociální, personální, zdravotní a sportovně technické podmínky pro přípravu sportovců s nejvyšší výkonností ke sportovní reprezentaci státu.

- **Reprezentant**

Sportovec, jmenovaný či nominovaný příslušným sportovním svazem k přípravě a účasti na vrcholných evropských a světových soutěžích, organizovaných mezinárodními sportovními federacemi a Mezinárodním olympijským výborem.

- **Národní sportovní centra (Centra stání sportovní reprezentace)**

Sportovní zařízení pro přípravu ke státní sportovní reprezentaci, podporovaná ze státního rozpočtu. Kapacity poskytující ubytování, stravování, regeneraci a podmínky pro sportovní trénink na nejvyšší úrovni.

- **Duševní vlastnictví**

Jakýkoliv produkt nebo forma vyjádření, vytvořená vlastním intelektem a schopnostmi, která je nová a unikátní. Duševní vlastnictví je chráněno autorským právem a souvisejícími právy. Evropská komise jedná o formě a rozsahu zařazení sportovní činnosti.

- **Osobnostní práva sportovců**

Oprávnění fyzické osoby - sportovce nakládat v mezích právního řádu podle svého uvážení se svou osobností, resp. s jednotlivými hodnotami tvořícími osobnost fyzické osoby (zejména právo na ochranu jména a projevů osobní povahy sportovců), tvořícími celistvost její osobnosti vůči ostatním subjektům za účelem realizace a ochrany jeho zájmů.

1.2. Legislativně právní rámec sportu a jeho realizace

Stávající právní předpisy upravující sport v České republice vycházejí z usnesení vlád ČR na podporu sportu a zdravého životního stylu z let 1999, 2000 a 2003. Tato usnesení ukládají povinnosti krajům a obcím vyčleňovat prostředky na podporu sportu (např. zřizovat sportoviště). Základním právním předpisem je zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, v platném znění. Kromě předpisů upravujících otázky sportu, sportovišť, zdravotních podmínek se dotýkají oblasti sportu i další zákony z různých oblastí, např. předpisy na úseku finanční správy (různé daňové předpisy), správního práva (např. stavební zákon), předpisy upravující vznik jednotlivých organizovaných skupin sportovců (např. obchodní zákoník, živnostenský zákon, zákon o sdružování občanů). Kromě toho do oblasti sportu zasahují i zákony upravující náhradu škody na zdraví či na věcech vzniklé v souvislosti s provozováním sportu, ochranu osobnosti sportovců, zákonné licence upravující vysílání sportovních přenosů apod. Na právní rámec sportu v ČR mají vliv i předpisy EU. Ty mají závazný nebo doporučující charakter. Doporučení zdůrazňují podporu sportu, jeho veřejnou prospěšnost, ochranu zdraví občanů a pobízejí členské státy EU ke konkrétním akcím na podporu sportu (např. daňové benefity). Většina předpisů a doporučení EU není v ČR aktivně využívána a aplikována.

1.3. Sport pro všechny

1.3.1. Sportovní volnočasové aktivity občanů

Sport a pohybové aktivity se uskutečňují (i) v rámci občanských sdružení jako organizované sportovní činnosti pod odborným vedením (15-20 % populace), (ii) ve specifických zařízeních zaměřujících se na nejrůznější pohybové i pasivní činnosti ve formě služeb (2-3 % populace) a (iii) jako sportovní aktivity, kterým se věnují občané individuálně a neorganizovaně. Státní podpora sportu pro všechny se uskutečňuje v rámci dotačních programů vyhlášených MŠMT. V posledním období je tato oblast na okraji zájmu společenské a ekonomické podpory, vč. mediální pozornosti. Formy individuálních - neorganizovaných pohybových aktivit občanů přetrvávají, jsou rekreačního charakteru a mění se podle trendů (cyklistika, in-line bruslení, komerční fitness, squash, golf).

Z výsledků Státního zdravotního ústavu vyplývá, že současný životní styl je charakterizován poklesem počtu realizovaných pohybových aktivit (v posledních deseti letech pokles o 30%). Důsledkem snížení pohybových aktivit je snížení

tělesné zdatnosti, zhoršení zdravotního stavu a nárůst nadváhy a obezity (v ČR je cca 60% osob s nadváhou, z nichž je více než 25% obézních). Mezi hlavní negativní vlivy patří nedostatečné materiálně technické zabezpečení, kapacity a stav sportovních zařízení, nedostatek dobrovolných pracovníků, a snižující se zájem o pravidelnou sportovní a pohybovou činnost.

1.3.2. *Občanská sdružení v oblasti sportu pro všechny, organizovaný sport*

Občanská sdružení (Český svaz tělesné výchovy, Česká obec sokolská, Česká asociace Sport pro všechny, Sdružení sportovních svazů ČR, Klub českých turistů, Orel, Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů, Asociace školních sportovních klubů ČR, Autoklub ČR apod.) realizují organizované aktivity podle svého obsahového zaměření, pro své členy i pro zájemce z řad veřejnosti. V České republice má spolková tělovýchova tradici a je vnímána jako specifická součást národní kultury. V současné době vyvíjí soustavnou činnost více než 20 000 lokálně působících tělovýchovných jednot a sportovních klubů. Většina z nich se dále sdružuje ve výše uvedených střešních sportovních organizacích. V oblasti sportu pro všechny je zabezpečována také reprezentace na mezinárodní úrovni.

Současný útlum spolkového života ve sportu je zapříčiněn snížením aktivity dobrovolníků, jejichž práce není společensky doceněna. Podpora činnosti dobrovolníků je jednou z cest, jak tento negativní jev zastavit. Úroveň vzdělání a práce dobrovolníků je základem kvality procesu. Stát garantuje kvalitu akreditovaných vzdělávacích zařízení a udělování těchto akreditací, jinou podporu dobrovolníci nemají. Sportovní organizace limituje podhodnocení státní podpory provozu a údržby sportovních zařízení, která mají ve velkém objemu ve vlastnictví. Starost o majetek a nedostatek finančních i lidských zdrojů nedovoluje organizacím nabídnout občanům dostatečný program, který by uspokojil různorodé zájmy, zejména o nesoutěžní sport. Sportovní organizace pracují v legislativních podmínkách, které nejsou zcela harmonizované s evropským standardem.

1.3.3. *Sport handicapovaných*

Sport handicapovaných je integrální součástí sportovního prostředí ČR. Sportovní svazy, střešní sportovní organizace a sportovní akce sportu handicapovaných jsou ze strany MŠMT podporovány dotačním programem.

1.3.4. *Sportovní infrastruktura, údržba a rozvoj*

Rozvoj sportu pro všechny a realizace programových záměrů sportovních organizací je závislý na rozsahu a kvalitě vybavení sportovních zařízení. Ekonomické možnosti vlastníků a dlouhodobých provozovatelů sportovních zařízení, zejména občanských sdružení, a rozsah státní podpory na jejich modernizaci, údržbu a provoz, neodpovídají reálným ani teoretickým potřebám. Velký počet sportovních zařízení je zastaralý a je vybaven starými provozně nákladnými technologiemi. Nedostatek prostředků na provoz a údržbu vlastních sportovních zařízení se promítá do hledání cest komerčního využívání, což snižuje dostupnost pro organizovaný i neorganizovaný sport. V relativně lepší situaci jsou sportovní zařízení v majetku škol a privátních zařízení, i sportovní infrastruktura v majetku obcí. Chybí systematický celostátní přehled o počtu a kvalitě sportovních zařízení. Výstavba nových sportovních zařízení není koordinovaná, nové investice jsou často realizovány bez konzultací se sportovním prostředím a prověření skutečných potřeb.

1.4. *Talentovaná mládež*

1.4.1. *Systém práce s talentovanou mládeží*

Účelem tohoto programu je vytváření komplexních podmínek pro sportovní růst talentů od rozvoje základních pohybových schopností a dovedností až po vrcholový výkon při sportovní reprezentaci ČR. Rozhodující část přípravy talentované mládeže se uskutečňuje ve sportovních klubech a tělovýchovných jednotách za metodické, koordinační a řídicí role sportovních svazů. Každý sportovní svaz si vytvořil vlastní způsob řízení a organizační strukturu, která se člení na Sportovní střediska a Sportovní centra mládeže a podporu individuální přípravy talentů ve sportovních klubech a tělovýchovných jednotách. Vytvořené svazové projekty mají různý rozsah a kvalitu, a podléhají schválení MŠMT. V omezeném rozsahu, odpovídajícím současnému stavu rozvoje, je zařazen i sport handicapovaných. Svazové projekty vymezují kritéria pro výběr a zařazení sportovců a následný rozsah zabezpečení komplexní péče o sportovní růst talentované mládeže. Systém a metodika tréninku je realizována s ohledem na výši státní podpory, při dodržení podmínek stanovených Zásadami MŠMT k jednotlivým článkům péče o talentovanou mládež. Vlastní ekonomické zajištění péče je vícezdrojové, s podílem sportovních klubů a tělovýchovných jednot, sportovních svazů, případně orgánů samosprávy a dalších subjektů,

včetně podílu rodičů.

1.4.2. Sportovní střediska (sportovní třídy)

Program je realizovaný prostřednictvím vybraných sportovních svazů. Při uplatňované metodice je převážně využívána spolupráce sportovních svazů se zástupci základních škol a rozšířit počet hodin tělesné výchovy zabezpečovaných základní školou. Přetrvávajícími negativními vlivy jsou zejména nedostatečná základna dětí a mládeže s všestrannou přípravou (pohybově talentovaných jedinců je v obecné populaci asi 3 %), zařazování sportovců do středisek především formou náboru (nikoliv formou výběru), a dále nedostatečné vymezení pozice vedoucího trenéra z hlediska hlavního pracovního poměru a jeho mzdového zabezpečení.

1.4.3. Sportovní centra mládeže

Osvědčený program je realizován prostřednictvím vybraných sportovních svazů. Umožňuje zajištění kvalitních podmínek pro sportovní přípravu navazující na předchozí stupeň. U některých svazových projektů však neexistuje dostatečná postupová struktura a návaznost péče o talentovanou mládež, a vyhodnocování efektivity. Stávající organizační struktura neřeší sportovní přípravu specifické věkové kategorie 19 - 23 let, která je obtížným přechodem od juniorské reprezentace k seniorské. Tato není samostatně finančně kryta a řada talentů v tomto období stagnuje nebo končí.

1.4.4. Sportovní školy (gymnázia)

Sportovní gymnázia jsou zřizována příslušnými krajskými úřady a jsou zařazena do rejstříku škol MŠMT se čtyř až osmiletým oborem vzdělávání: gymnázium – sportovní příprava. Změna v zabezpečování tohoto oboru nastala účinností nového zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, v platném znění (školský zákon). Stanovení finančních prostředků ve vazbě na předpisy k zajištění jednotlivých oborů vzdělávání neposkytuje dle daných pravidel (finančně) potřebný počet hodin související se sportovní přípravou. Finanční potřeby (mzdy, ostatní neinvestiční výdaje (ONIV)) jsou řešeny v rámci vyhlášení Rozvojového programu dle školského zákona na příslušný kalendářní rok. Finanční objem poskytovaný v rámci programu je vázán na možnosti státního rozpočtu, nemá charakter mandatorních výdajů (na dotaci není právní nárok). Nejistota přináší menší zájem o tento obor vzdělávání a pokles počtu žáků. To školy kompenzují doplňováním sportovních tříd žáky bez sportovního talentu.

Negativními vlivy jsou nedostatečná postupová

struktura a návaznost péče o talentovanou mládež pokrývající spádově regionální oblasti. Některé školy jsou bez vlastního sportovního zařízení, čímž dochází ke vzniku neúměrných nákladů na pronájem. Negativním vlivem je i nedostatečná možnost ovlivňování vzniku samotného oboru vzdělávání a vymezení efektivní délky studia.

1.5. Státní sportovní reprezentace

Státní sportovní reprezentace je chápána jako nezastupitelná významná součást prezentace ČR ve světě a je výsledkem úzké spolupráce a kooperace řady státních institucí a nestátních subjektů sportovního prostředí tvořících komplexní systém. Na jeho funkčnosti závisí i úspěšnost sportovní reprezentace ČR.

1.5.1. Vztah státu a sportovních svazů

Postavení, kompetence a zodpovědnost státu a sportovních svazů jako samostatných právních subjektů, jsou vymezeny stávajícími platnými legislativně právními dokumenty, zejména zákonem č. 115/2001 Sb., o podpoře sport, v platném znění Vztahové záležitosti se orientují na propojení příslušných státních institucí a sportovních svazů včetně dalších nestátních subjektů sportovního prostředí. Sportovní svazy a další sdružení sportovního prostředí ČR řídí a podporují činnost svých základních článků a na základě členství v mezinárodních sportovních federacích a organizacích reprezentují ČR na vrcholných sportovních soutěžích. Sportovní svazy spolu s rezortními sportovními centry odpovídají za sportovní přípravu a sportovní výsledky státní sportovní reprezentace. Podmínky pro jejich činnost pomáhají vytvářet střešní sportovní organizace, odborná pracoviště, Český olympijský výbor (ČOV) a Český paralympijský výbor (ČPV). Sportovní svazy v rámci své působnosti zajišťují a organizují účast reprezentantů na mezinárodních sportovních soutěžích, včetně soutěží mládeže a juniorů. Dominantním úkolem je realizace procesu sportovní přípravy. Finanční podpora sportovních svazů a státní reprezentace, včetně sportu handicapovaných, je dlouhodobě systémově řešena programem MŠMT.

1.5.2. Diferenciace a kategorizace sportu

Rozhodujícím výstupem v oblasti sportovní reprezentace ČR jsou sportovní výsledky reprezentantů na mezinárodních soutěžích. Pro objektivní přidělení státních prostředků v příslušném kalendářním roce je vypracován systém výpočtu podle úspěšnosti výsledků.

Zohledňují se stanované faktografické údaje sportovních výsledků věkové skupiny seniorů a věkové skupiny juniorů z nejvyšších evropských a světových soutěží a Olympijských her (OH). Systém je zpracován v souladu se zásadami stanovenými MŠMT (Klíč reprezentace). V současné době je Klíč reprezentace nejobektivnějším a nejpřesnějším systémem pro přidělování státní podpory v oblasti sportu, je používán i pro podporu talentované mládeže. Systém stanovuje diferencovaný přístup k přidělování finančních prostředků pro 112 sportů. Kritériem pro stanovení pořadí (TOP) je úspěšnost sportu za tříleté období, počet členských zemí v mezinárodní federaci, příslušnost k programu OH a bodová hodnota tzv. „domácí popularity“. Na základě stanoveného pořadí se sporty přiřazují do čtyř skupin. První, neúspěšnější skupinu tvoří 12 sportů. Druhou skupinou jsou sporty v pořadí do 60. místa, a třetí skupinou jsou sporty v pořadí do 80. místa. V poslední čtvrté skupině, od 80. místa níže, je oceňováno pouze medailové umístění na mezinárodních soutěžích předešlého roku a jedná se o paušální příspěvek.

1.5.3. Rezortní sportovní centra

Rezortní sportovní centra (RSC) jsou začleněna do struktury příslušných ministerstev (MŠMT, MO a MV). Investiční a neinvestiční prostředky na jejich činnost jsou účelově vyčleňovány z rozpočtových zdrojů kapitol státního rozpočtu. Dlouhodobým problémem RSC je nárůst mandatorních výdajů na úkor zabezpečení sportovní přípravy. Systémová příprava ke státní sportovní reprezentaci v RSC je limitována absencí aktuální koncepce státní politiky podpory sportu a nežetelným vymezením kompetencí sportovních svazů odpovědných za státní reprezentaci a RSC.

1.5.4. Sportovní zařízení pro státní sportovní reprezentaci

Sportovní zařízení pro tréninkový proces státní sportovní reprezentace mají různý charakter i kvalitu. Část sportovišť je financována ze státních prostředků nebo prostředky RSC. Část sportovních zařízení je ve vlastnictví sportovních svazů a střešních sportovních organizací nebo jiných fyzických či právnických osob. Některá sportovní zařízení nenabízejí podmínky potřebné kvality. Rozsah státní podpory na obnovu a modernizaci je dlouhodobě nedostatečný. Ve snaze pokrýt rostoucí provozní náklady, zvyšují provozovatelé sportovních zařízení cenovou hladinu pronájmu, čímž se snižuje dostupnost sportovních zařízení pro většinu sportovních svazů.

1.6. Ekonomické podmínky sportu

1.6.1. Analýza financování sportu v ČR

V dubnu 2009 byla MŠMT zveřejněna „Analýza financování sportu v České republice“. Materiál se věnuje významu sportu ve společnosti, porovnání státních výdajů do oblasti sportu v letech 1989 až 2008, srovnání financování sportu v zemích EU a vlivu sportu na státní rozpočet. Analýza je veřejně dostupným materiálem a poukazuje na sestupný trend ve státní podpoře sportu, kde z původních 0,65% státního rozpočtu v roce 1989 klesla úroveň podpory na současných 0,24% státního rozpočtu. Srovnání se zeměmi EU řadí ČR mezi státy s nejmenší podporou sportu. Analýza konstatuje, že sport jako ekonomické odvětví přináší do státního rozpočtu více prostředků, než ze státního rozpočtu prostřednictvím dotací získává. Tento přebytek je vyčíslen v rozpětí 1,1 až 3,7 mld. Kč.

1.6.2. Způsob financování českého sportu

Finanční prostředky jsou členěny podle charakteru zdroje na (i.) finanční prostředky státního rozpočtu poskytované prostřednictvím MŠMT (dotační politika určená na podporu činnosti sportovního prostředí, zejména občanských sdružení, s rozpětím od 1,9 mld. Kč do 2,5 mld. Kč), (ii.) finanční prostředky státního rozpočtu, poskytované prostřednictvím rozpočtu krajů a obcí (dislokace a objem pro oblast sportu je stanoven rozhodováním jednotlivých samospráv), (iii.) finanční prostředky ze zisku Sazka a.s. (podpora akcionářů sázkové a loterní společnosti, finanční objem je závislý na hospodaření akciové společnosti a závazcích souvisejících s výstavbou sportovní arény v Praze), (iv.) vlastní finanční prostředky občanských sdružení (členské příspěvky, zisk z pořádání sportovních akcí, resp. z vedlejší hospodářské činnosti, objem souvisí s interními organizačními předpisy občanského sdružení, stanovení výše členských příspěvků, atp.), a (v.) finanční prostředky získané na základě smluvních vztahů (od sponzorů apod., objem není možné vyčísřit, neexistují relevantní podklady).

1.7. Spolupráce a harmonizace s EU

1.7.1. Politika Evropské unie – Bílá kniha o sportu

Evropské instituce uznávají specifickou roli, kterou ve společnosti hraje sport založený na strukturách řízených dobrovolníky, a to vzhledem k prokázanému přínosu v mnoha oblastech. Cílem aktivit Evropské komise v oblasti sportu, včetně

Bílé knihy o sportu (tzv. White Paper on Sport) a jejího akčního plánu, je poskytnout strategickou orientaci v souvislosti se současnou významnou rolí sportu v Evropě. Ministři sportu a jednotlivé předsednické státy EU se od r. 2008 pravidelně zabývají plněním cílů daných Bílou knihou. Bílá kniha umožnila zakotvit sport do evropské politiky (Lisabonská smlouva).

1.7.2. Fondy EU

Sportovní prostředí dosud nemá vlastní rozpočet ani stálé přímé dotační programy, s výjimkou účelových projektů (Evropský rok vzdělávání prostřednictvím sportu 2004). Sport je využíván jako prostředek k realizaci evropských programů v oblastech souvisejících: cestovní ruch, vzdělávání, aktivní občanství, sociální integrace a výchova mládeže. Sport okrajově nepřímo profituje ze standard-ních fondů, např. obnova infrastruktury, regionální rozvojové programy, podpora rozvoje venkova apod. Sportovní organizace nemají prostředky na předfinancování a požadované spolufinancování při čerpání programů, ani dostatečný administrativní potenciál na účast v projektech. Ve většině případů nemohou být příjemcem dotací. S přijetím Lisabonské smlouvy bude mít sport v EU vlastní rozpočtovou kapitolu. V současné době Evropská komise hledá formou tzv. „Přípravných akcí“ nejvhodnější oblasti pro využití budoucích finančních zdrojů na podporu sportu. Za určitých okolností je možné čerpat finanční prostředky z rozpočtu EU ještě před ratifikací Lisabonské smlouvy. Jedná se o hlavní akce Evropských olympijských výborů (EOC), na které poskytuje své prostředky Evropská komise.

1.7.3. Evropské nevládní organizace

Evropská komise při tvorbě sportovní politiky spolupracuje s nevládními organizacemi. V dialogu se uplatňují zastřešující evropská sdružení - EOC (Evropské olympijské výbory), ENGSO (Sdružení evropských nevládních sportovních organizací), evropské federace rozhodujících sportů jako UEFA (Evropská fotbalová asociace) a specializované profesní organizace vázané na profesionální sport. Účastní se i celosvětové organizace působící na území Evropy (Mezinárodní sportovní a kulturní asociace ISCA apod.). Celkem se jedná o několik desítek organizací, které se účastní pracovních, institucionálních procesů (pracovní skupiny, semináře) i společných akcí typu Evropské sportovní fórum. Dialog s nestátními neziskovými organizacemi (NNO) je po přijetí Bílé knihy o sportu hlubší a intenzivnější. Členství a aktivita českých subjektů v evropských organizacích je limitována finančními možnostmi, neboť členské příspěvky a náklady na činnost jsou nezbytným

výdajem, který není dotačně zdrojově pokrytý. EOC otevřely v roce 2009 vlastní „Evropskou kancelář“ v Bruselu. Sdružuje a zastupuje jednak členské olympijské výbory EOC, některé národní střešní sportovní organizace (AUT, GBR, FIN, aj.), vlivné evropské sportovní asociace (např. UEFA, rugby, plavání), a ENGSO. Organizace využívající služeb této kanceláře přispívají na její provoz.

1.7.4. Porovnání systémů organizace sportu v ČR a EU

Existující systémy organizace sportu v zemích EU vycházejí z konkrétních podmínek, tradic a historie sportu v dané zemi. Ty jsou rozdílné, nelze je jednoznačně kategorizovat a využívat v druhých zemích jako vzor. Spojují je tožné cíle a potřeby, rozdělují je realizační podmínky. Principiálně jsou vždy autonomní v řízení vlastní činnosti a závislé na politické a ekonomické podpoře státu. Způsob podpory sportu (pravidelnost, systematickosti, intenzita) určuje společenské postavení sportu a jeho efekt pro danou zemi. ČR má v EU běžné uspořádání sportu. Ve srovnání se zeměmi EU je sport v ČR atypický ve dvou směrech, a to ve struktuře vlastnictví sportovní infrastruktury (velká část je v majetku sportovních klubů/ tělovýchovných jednot) a ve vysokém podílu financování z nestátních zdrojů (SAZKA).

1.8. Vzdělání, věda a výzkum

1.8.1 Vzdělávání sportovních odborníků a specialistů

Vzdělávání je ovlivněno dlouhodobou tradicí přípravy dobrovolníků a profesionálů ve sportovním prostředí ČR. Kvalita přípravy nových specialistů s nejvyšší kvalifikací je zajišťována univerzitami a fakultami, nebo sportovními svazy. Vzdělání ve sportu je sportovními subjekty podceňováno, a to nejen kvůli nedostatku finančních, ale i lidských zdrojů na jeho zajištění. Počet dobrovolníků se sportovní kvalifikací podle statistik za poslední dekádu klesá, přičemž jejich věkový průměr stoupá. Trenérské profesní komory nebyly vytvořeny. Pouze v případě učitelů tělesné výchovy se vyžaduje vysokoškolské magisterské studium. U trenérů, cvičitelů, instruktorů aj. tento požadavek takto striktně postaven není. Srovnání profesně zaměstnaných osob ve sportu ve vybraných evropských zemích ukazuje, že ČR má v této oblasti rezervy. Proces harmonizace edukačních programů pro profese ve sportovním prostředí a sjednocování úrovní kvalifikací, jako předpokladu mobility osob v EU, není v ČR plošně řešen.

1.8.2. *Vzdělání pro aktivní sportovce*

Současný stav ve vzdělávání aktivních sportovců v ČR je značně diferencovaný a obecně nedostatečný. S rostoucí profesionalizací, zejména v některých sportovních odvětvích (fotbal, lední hokej, některé další kolektivní sporty, tenis aj.), dochází k úbytku sportovců s ukončeným terciárním vzděláním. Tato skutečnost má následky v aktuálním osobnostním vývoji sportovců, i v jejich následném začlenění do společnosti, včetně tvořivosti, rozhodování a chování v samotném sportu. Vzdělávání handicapovaných sportovců prakticky neexistuje.

1.8.3. *Sportovní a lékařský výzkum*

Výzkum úzce navazuje na vzdělávání ve sportu. Rozvíjí se ve dvou oblastech, které se vzájemně překrývají a doplňují – sportovní servis (průběžné informace o efektivitě tréninkových procesů, řízení a organizaci sportu aj.), a sportovní vědecký výzkum (s širší úrovní zobecnění i aplikací). Sportovní a zdravotní servis ve vrcholovém sportu zajišťují sportovní svazy podle svých finančních možností. Pro státní sportovní reprezentaci je výzkum částečně podporován ČOV. Řešené problémy vyplývají ze soustavného sledování sportovců v průběhu jejich kariéry. Činnost je vykonávána zejména rezortním pracovištěm MO (CASRI), univerzitami a specializovanými pracovišti, bez jakékoliv koordinace. Kapacita a dostupnost servisu nejsou dostatečné. Vlastní sportovní vědecký výzkum není v ČR systémově koordinován. Je ponechán na aktivitě a možnostech univerzit a fakult a jejich zajištění v existujícím grantovém zabezpečení vědy v ČR vč. zahraničních podpor.

1.9. **Tělesná výchova a školní sport, výchova ke sportu**

Tělesná výchova a sport na školách má výjimečné postavení v systému výchovy a vzdělání. Vedle vlivu na zdravý vývoj jedince vytváří předpoklady pro budoucí kladný vztah k pohybovým aktivitám a ovlivňuje utváření hodnotové orientace. Výsledky posledních průzkumů ukazují vážný pokles kvality a času věnovaného tělesné výchově a sportu na školách. Snižuje se také počet příležitostí pro školní sport, což přispívá ke zhoršování zdravotního stavu školní mládeže. Tělesná výchova (TV) je v učebních plánech základních a středních škol zařazována v rozsahu dvou vyučovacích hodin týdně, přičemž pravomoc ředitelů školy umožňuje jejich zvýšení. Evropský doporučený standard je vyšší. Dlouhodobě negativní efekt přináší snižování povinné TV na vysokých školách, zejména v procesu výchovy

nových pedagogů.

Významnou roli při realizaci pohybových aktivit sehrává zájmová tělovýchovná činnost na základních a středních školách, školní sport v době mimo vyučování, jejichž cílem je široké zapojení dětí a mladých lidí bez ambicí na maximální sportovní výkon do sportovních aktivit.

1.10. **Sportovní lékařství**

1.10.1. *Systém zdravotní péče v ČR*

Zdravotní péče je v ČR řešena zákonem č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v platném znění a zákonem o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000Sb., v platném znění, které však neupravují zvláštní ochranu zdraví osob provozujících aktivně sport, ani vrcholových sportovců. Zdravotní péče pro sport je poskytována lékaři různých odborností a fyzioterapeuty na základě svobodné volby pacienta. Zdravotní péče pro oblast sportu není systematická.

Část nákladů je kryta z veřejného zdravotního pojištění. V oblasti vrcholového sportu a státní sportovní reprezentace vynakládají značné prostředky na zdravotní zabezpečení MŠMT, sportovní svazy a RSC prostřednictvím vlastních pracovišť. Zdravotní pojišťovny s některými specifiky zdravotní péče ve vrcholovém sportu nepočítají a vznikají problémy s proplácením vynaložené péče.

Není jasně upravena prevence v oblasti sportu. Některé sportovní svazy vyžadují v souladu s legislativou povinnou preventivní sportovní lékařskou prohlídku, jejíž náklady nejsou hrazeny z veřejného pojištění, část sportovních svazů lékařskou prohlídku nevyžaduje.

V minulosti existoval speciální systém sportovního zdravotnického zabezpečení, který řešil potřeby sportu. Tato péče chybí. Zlepšení pro vrcholový sport přineslo zřízení Centra zdravotnického zabezpečení sportovní reprezentace v Ústřední vojenské nemocnici Praha od roku 2000.

1.10.2. *Tělovýchovné lékařství*

Ubývá tělovýchovných lékařů a chybí propojenost s tréninkovým procesem. Nepříznivý vývoj je částečně kompenzován doškolováním lékařů ochotných pracovat pro sport. V zákoně č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v platném znění je stanoveno, že součástí soustavy zdravotnických zařízení jsou i vědeckovýzkumná a vývojová pracoviště na úseku zdravotnictví. Jediným takovým zařízením je Ústav tělovýchovného lékařství 1. lékařské fakulty UK a VFN. Ústav provádí preventivní vyšetřování sportovců, jejich

léčbu a funkční diagnostiku. Dále se podobnou činností zabývají i kliniky rehabilitačního a tělovýchovného lékařství u několika málo fakultních nemocnic. Tento rozsah není dostatečný. Česká společnost tělovýchovného lékařství usiluje u sportovních svazů o zavedení preventivních kontrol u talentované mládeže při zahájení sportovní přípravy pro výkonnostní sport a pro vrcholový sport.

1.11. Boj proti doping

1.11.1. Právní rámec boje proti doping v ČR

Obecně závazné předpisy v této oblasti představují Evropská antidopingová úmluva (ukládá účastníkům úmluvy povinnost přijímat opatření k omezení dostupnosti a užívání dopingových prostředků a metod), dodatkový protokol k Evropské antidopingové úmluvě (řeší zejména vzájemné uznávání dopingových kontrol včetně Světové antidopingové agentury), Mezinárodní úmluva proti doping v sportu a Seznam zakázaných látek a metod doping pro příslušný rok (záměrem je podpořit prevenci a boj proti doping v sportu s cílem jeho odstranění) a zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách (obecně upravuje zacházení s návykovými látkami, prekursorů, s přípravky obsahujícími efedrin apod.). Na základě zákona o podpoře sportu 115/2000 Sb., v platném znění vydává MŠMT antidopingový program a organizuje a kontroluje jeho uskutečňování. Tuto činnost zabezpečuje Antidopingový výbor ČR, který je přímo řízenou příspěvkovou organizací MŠMT a vykonává nezávislou činnost na poli dopingových kontrol, informací a osvěty.

K dalším důležitým předpisům v této oblasti patří Světový antidopingový kodex (základní a univerzální dokument, z něhož vychází světový antidopingový program), prováděcí předpis ke Světovému antidopingovému kodexu - Směrnice pro kontrolu a postih doping v sportu v ČR a Česká charta proti doping, vydané Antidopingovým výborem ČR.

Uvedenými předpisy se řídí celé sportovní prostředí, včetně sportu handicapovaných, kde je komplikací fakt, že řada sportovců je nucena užívat kompenzační léky.

1.11.2. Laboratoř dopingové kontroly

Oddělení dopingové kontroly Všeobecné fakultní nemocnice v Praze 9 – Hloubětíně je ze zákona č. 115/2000 Sb., o podpoře sportu, v platném znění zřízeno Ministerstvem zdravotnictví ČR (MZdr.), které zabezpečuje jeho činnost v rozsahu

stanoveném Mezinárodním olympijským výborem a WADA. Oddělení je akreditováno WADA a obhájilo akreditaci pro rok 2007. Je součástí světové sítě pracovišť dopingové kontroly. Laboratoř dopingové kontroly je organizační složkou státu. Laboratoř má značně zastaralé přístrojové vybavení a není schopna vykonávat analýzy některých zásadních zakázaných látek (erythropoetin, testosteron – radioizotopová analýza).

1.12. Pořádání sportovních akcí mezi národního významu

1.12.1. Pořádání významných soutěží

Za sportovní akce mezinárodního významu se považují olympijské hry, mistrovství světa a Evropy všech kategorií a dále některé velké a specifické mezinárodní sportovní akce.

Pro získání a uspořádání těchto sportovních akcí je nezbytné splnění řady podmínek. Mezi ně patří zejména vhodné sportovní zařízení a nebytné zázemí pro danou sportovní akci, prokazatelné organizační schopnosti, finanční zajištění, garance (častou praxí se stává požadavek na státní garanci v různé podobě), tradice, atraktivita a dostupnost lokality. Rozhodující je zájem sportovního svazu a jeho pozice v mezinárodní federaci, která o přidělení sportovní akce zpravidla rozhoduje. Na získání a pořádání sportovní akce se spolupodílí a úzce spolupracují střešní sportovní organizace (většinou sportovní svazy), soukromé subjekty (promotér, producent, prodejce marketingových práv, apod.) a veřejný sektor (stát, kraj, město, obec apod.).

1.12.2 Úloha státu

Při pořádání sportovních akcí mezinárodního významu je úloha státu nezastupitelná a neustále roste. Stát přímo ovlivňuje podstatnou část podmínek nutných pro úspěšný průběh mezinárodní sportovní akce (např. vizovou politiku, bezpečnost, zdravotnictví, infrastrukturu, ekologii, finanční participaci atd.). Vlastníci práv na pořádání sportovních akcí mezinárodního významu (např. Mezinárodní olympijský výbor (MOV) nebo mezinárodní sportovní federace) si uvědomují nezastupitelnou roli státu a usilují o její jasné smluvní vyjádření. Mnohé země již mají tuto oblast jako nedílnou součást státní politiky ve sportu a mají pro ni zřízeny vlastní odborné organizace (např. „UK Sport“ ve Velké Británii). Stát na dobře uspořádaných sportovních akcích mezinárodního významu sekundárně profituje v nefinančních oblastech (sportovní, politické, kulturní, sociální atd.), ale i ekonomicky daňovými

výnosy (DPH, spotřební daň, daň z příjmu, daň ze zisku atd.).

ČR v zásadě chápe nezastupitelnou úlohu státu při pořádání sportovních akcí mezinárodního významu, ale nemá tuto oblast usměrněnou. Výsledkem je situace, kdy sportovní svazy usilující o pořádání sportovních akcí mezinárodního významu jednájí bez součinnosti se státem. Neřídí se žádnými pravidly a nechtějí nést odpovědnost související s pořádáním takové sportovní akce. Sportovní prostředí pak nese následky, které většinou představují finanční ztráty a poškození společenské prestiže sportu v ČR.

2. CÍLE STÁTNÍ POLITIKY

2.1. Legislativně právní rámec sportu

2.1.1. Úpravy stávajícího legislativního rámce

Stávající legislativní rámec v oblasti sportu je široký. Od samotného zákona č. 115/2000 Sb., o podpoře sportu, v platném znění přes řadu usnesení a koncepcí vlády při podpoře sportu a prováděcích předpisů a vyhlášek. Neexistuje jediný předpis, který by zahrnoval jasné způsoby financování sportu a práva a povinnosti zástupců sportovních svazů. Rada dokumentů EU doporučuje stanovit sportu právní rámec, např. působení dobrovolníků ve sportu, včetně uzákonění motivačních benefitů, které u nás chybí.

Cílem je vytvořit nový zákon o sportu, který bude obecný a bude obsahovat zákonné zmocnění příslušnému ministerstvu vydat prováděcí předpis (vyhlášku) k zákonu o sportu s podrobnými ustanoveními. Ministerstvo pak na základě zmocnění zákona o sportu vydá vyhlášku, která bude konkrétně řešit detailní ustanovení týkající se sportu v ČR. Dále je cílem doporučit v rámci reformy veřejné správy na všech stupních řízení ustavení orgánu odpovídajícího za péči, podporu a koordinaci činnosti v oblasti tělovýchovy a sportu.

Z hlediska podpory sportu handicapovaných je nutné soustředit podmínky pro podporu této oblasti v jednom předpisu.

2.1.2. Meziřezortní aktivity na podporu sportu

Ze zákona č. 2/1969, Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, v platném znění (kompetenční zákon) náleží sport do péče MŠMT. V praxi sport spadá do kompetencí dalších ministerstev. Automobilové a motocyklové sporty, cyklistika i jiné sporty využívající dopravní síť ČR mají přesah do oblasti působnosti Ministerstva dopravy (MD), zdravotní zabezpečení sportu do oblasti MZdr., sociální funkci sportu musí využít Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV). Podobným způsobem se sport dotýká dalších ministerstev a oblastí státního zájmu. Proto je cílem aktivnější meziřezortní spolupráce zejména s Ministerstvem pro místní rozvoj (MMR) (budování sportovní infrastruktury v jeho péči apod.), s MZdr. (oblast zdravotní péče a prevence, výživy, propagace zdravého životního stylu, apod.) s MD (dopravní síť pro sport pro všechny, legislativa, atd.). Meziřezortní aktivity nejsou typické pouze pro sport pro všechny, zasahují i do jiných oblastí sportu.

2.1.3. Harmonizace s legislativou EU

Návrh zákona o sportu musí být v souladu s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy ČR, s právem Evropských společenství a s ústavním pořádkem ČR. Z hlediska legislativy EU půjde zejména o dokumenty, které jsou již nyní v ČR závazné.

Podle Lisabonské smlouvy je činnost Unie „zaměřena na rozvoj evropského rozměru sportu podporou spravedlivého a otevřeného sportovního soutěžení a spolupráce mezi subjekty odpovědnými za sport, jakož i ochranou fyzické a mravní integrity sportovců, obzvláště mladých sportovců.“ Tato činnost by měla být komplexně zahrnuta v novém zákonu o sportu.

2.2. Podpora sportu pro všechny

Podpora zdraví a tělesného rozvoje občanů všech věkových skupin touto formou se musí stát prioritou státu. Cílem je dosažení postupné změny celospolečenského zájmu ve prospěch celoživotního využívání různých forem pohybových aktivit co největším počtem občanů všech věkových skupin. Ze státního rozpočtu, z rozpočtů krajů, měst a obcí musí být formou veřejně přístupných programů systematicky vyčleňovány prostředky na rozvoj sportu pro všechny.

2.2.1. Dobrovolnictví ve sportu

Působení dobrovolníků je základem činnosti ve sportovním prostředí a prokazatelně přináší státu ekonomický zisk v miliardách Kč ročně. Cílem je, aby občané měli možnost se do soustavné dobrovolné práce ve sportu aktivně zapojit a měli vytvořeny podmínky pro práci, byli vzděláni a vybaveni znalostmi, nenesli neúměrné riziko a byli přiměřeně motivováni. Tyto cíle znamenají úpravu legislativy podle doporučení Evropské komise a dobrých příkladů, včetně ošetření péče o sportovní infrastrukturu. Řešit se musí i otázka odpovědnosti jak jedince, tak i organizace, která jeho služeb využívá. Je potřebné zcela nově nastavit sociálně-ekonomické podmínky pro práci dobrovolníků tak, aby vznikla pozitivní motivace zájemců pro práci v této veřejně prospěšné činnosti. Je reálné využít i úprav v daňové oblasti využívané již v šesti zemích EU. Nezbytnou součástí obnovy této oblasti musí být společenská osvěta a rozhodnější politická podpora.

2.2.2. Rozvoj tělovýchovy a sportu v krajích

Sport a pohybové aktivity občanů musí být samozřejmou součástí politiky, organizační a rozpočtové struktury krajů, stejně jako měst a obcí. Tato úloha bude posílena legislativně ošetřenou delimitací určitých účelových prostředků MŠMT do úrovně krajů s určenou spoluúčastí vlastního financování z krajů. Zejména v oblasti sportu pro všechny, investic do sportovní infrastruktury a údržby a provozu sportovních zařízení. Tento postup umožní rozšiřovat nabídku programů diferencovaných podle skupin populace, podporovat odbornou přípravu dobrovolníků a činnost občanských sdružení.

Cílem je také nasměrovat zájem krajů na propagaci zdraví prostřednictvím osvětových kampaní s využitím sportu a sportovních akcí. Důraz musí být kladen na celoživotní pohybové aktivity s pozitivním zdravotním účinkem a trvalejším vlivem na životní styl občanů. Kraje, obce i města musí být aktivnější v procesu získávání mladé generace pro sport a pohybové aktivity, zejména pro pravidelnou sportovní činnost. Zřizovatelé základních a středních škol musí být motivováni zlepšit kvalitu sportovních zařízení pro školní sport a ve skladbě vzdělávacích programů následovat evropské trendy a doporučení.

2.2.3. Sportovní infrastruktura, údržba a rozvoj

Oblast musí být zabezpečována ze všech stupňů státní správy. Systematická podpora rozvoje a dostupnosti sportovní infrastruktury musí zahrnovat sportovní zařízení v majetku měst, obcí i občanských sdružení zajišťujících organizované sportovní aktivity. Prostředky budou poskytovány ze státního rozpočtu, z rozpočtů krajů, měst a obcí. V oblasti údržby sportovní infrastruktury je nezbytné využívat formu veřejně přístupných programů. Cílem je vypracovat strategii státní podpory v oblasti sportovních zařízení (sportovní infrastruktury obecně) s definováním priorit a účelového vymezení v oblasti sportu pro všechny, a to ve spolupráci s občanskými sdruženími. V otázce vlastnických vztahů je cílem posílit tendenci převodu sportovních zařízení do majetku měst a obcí tak, aby nebyla omezena činnost občanských sdružení.

2.2.4. Podpora sportu handicapovaných

V ČR je sport handicapovaných uspořádán podle jednotlivých druhů zdravotního postižení (postižení mentální, sluchové, spastické, tělesné, vnitřní a zrakové). Dostupné zdroje uvádějí, že osoby s trvalým handicapem tvoří 10-15% celkové populace ČR. S ohledem na nižší „sociální

dostupnost“ sportu pro zdravotně postižené nemohou handicapovaní občané provozovat sport v míře srovnatelné s občany nepostiženými. Jedním z cílů je proto postupné vyrovnávání „sociální dostupnosti“ sportu handicapovaných na úroveň běžné populace vytvářením příznivějších podmínek pro handicapované, včetně bezbariérové sportovní infrastruktury.

2.3. Výběr a péče o talentovanou mládež

2.3.1. Sportovní talent

Rozhodující část přípravy sportovních talentů se bude nadále uskutečňovat ve sportovních klubech a tělovýchovných jednotkách, za metodické, koordinační a řídicí úlohy sportovních svazů, které vytvoří na základě metodiky MŠMT vlastní způsob řízení a organizační struktury. Rozsah podpory bude rozšířen. Vedle stávajících programů – Sportovní talent, pro individuální přípravu talentů ve sportovních klubech, Sportovní střediska a Sportovní centra mládeže bude obdobně zabezpečena věková kategorie 19-23 let. Cílem je systémově oblast posílit, především vytvořením podmínek pro zaměstnání kvalitních trenérů. Program Sportovní talent zůstane grantovým programem, určeným pro všechny sportovní svazy. Další programy budou určeny vybranému okruhu sportovních svazů, v návaznosti na diferenciaci podpory státní sportovní reprezentace, stanovenou MŠMT. Podpora sportovně talentované handicapované mládeže bude přizpůsobována aktuálnímu stavu rozvoje, případně rozšířena na více druhů postižení. Kvalitativním posunem bude vytvoření kvalitnějších podmínek pro talentovanou handicapovanou mládež.

2.3.2. Sportovní střediska

Sportovní střediska plní svoji funkci v systému péče o talentovanou mládež. K vyšší efektivitě je potřeba v úzce vymezeném rozsahu sportů rozšířit výběr sportovních talentů o věkovou kategorii od 6 let. Cílem je zaměřit se na všestrannou pohybovou přípravu, zajistit potřebný objem mzdových prostředků pro kvalitní trenéry a nadále doporučovat sportovnímu klubu využití možnosti spolupráce se základní školou. Čerpání vynaložených prostředků kontrolovat ve spolupráci se sportovním svazem po stránce obsahového plnění, i účelového čerpání. Diferencovat činnost Sportovních středisek v návaznosti na hodnocení účinnosti a efektivitu práce ve dvouletých cyklech. Soustavná podpora a stanovení jasných pravidel, včetně financování, zajistí kvalitnější přípravu talentované mládeže.

2.3.3. Sportovní centra mládeže

Jejich zřízení posílilo výkonnost zabezpečované věkové skupiny. Cílem je přijmout komplexní opatření k vyšší efektivitě sportovní přípravy. Zajistit finanční podporu, zejména mzdových prostředků trenérům a vypracování organizační struktury Sportovních center mládeže bez duplicit členství v dalších člancích sportovní přípravy se státní podporou. Čerpání vynaložených prostředků kontrolovat ve spolupráci se sportovním svazem po stránce obsahového plnění, i účelového čerpání. Diferencovat činnosti Sportovních center mládeže v návaznosti na hodnocení účinnosti práce ve dvouletých cyklech, při hodnocení preferovat dlouhodobou, nikoli aktuální výkonnost. Zajistit účinnou zdravotní prevenci a sledování zatěžování organismu, snížit rizika poškození zdraví. Sportovní školy (gymnázia) jsou nedílnou součástí sportovní přípravy pro tuto věkovou kategorii. Podmínkou funkčnosti je stanovení zdrojů a jasných pravidel financování dlouhodobější přípravy talentované mládeže na sportovních školách.

2.3.4. Vrcholová sportovní centra

Program je novou složkou podpory talentované mládeže, zřizovaný na základě vyhodnocení současného stavu. Cílem je posílit zabezpečení věkové skupiny 19-23 let, kde dochází k neúměrnému úbytku talentovaných sportovců. Složka by pracovala na podobných principech jako Sportovní centra mládeže, s přihlédnutím ke specifickým potřebám této věkové kategorie.

2.4. Státní sportovní reprezentace

Stát vnímá význam sportu jako veřejně prospěšnou činnost pro občany, a vrcholový sport na nejvyšší úrovni jako významný prostředek reprezentace ČR v mezinárodním společenství. Sportovní svaz je nositelem odpovědnosti za státní sportovní reprezentaci a na základě metodiky MŠMT stanoví způsob užití státní podpory. MŠMT bude kontrolovat efektivitu vynaložených prostředků.

2.4.1. Centra státní sportovní reprezentace

Centra státní sportovní reprezentace (CSSR) naváží na činnost stávajících RSC. Budou nejvyšším zabezpečujícím článkem systému přípravy ke státní sportovní reprezentaci v návaznosti na nižší články systému státní podpory sportu. Budou působit na základě stanovených pravidel. Vazba na resorty MO a MV zůstane zachována. Pro činnost CSSR je nutné provést změny v oblasti legislativy.

2.4.2. Diferenciace a kategorizace sportů

Současná diferenciací bude upravena. Zahrne všechny současné skupiny sportů. Počet podporovaných sportů bude přímo úměrný míře sportovní reprezentace ČR v daném sportu na základě sportovních výsledků. Pro výpočet finančních příspěvků na státní sportovní reprezentaci bude zachován stávající systém, s užitím diferenciací skupiny TOP a s novým vypracováním „technického koeficientu“, který nahradí stávající „domácí popularitu“. Nový koeficient zohlední dosud neevidované faktografické údaje z mezinárodních soutěží. Flexibilní systém kategorizace a diferenciací sportů umožní posun ve dvouletých intervalech.

2.4.3. Národní sportovní centra

Národní sportovní centra pro vrcholový sport a přípravu ke státní sportovní reprezentaci zajistí vyšší kvalitu všech složek, podílejících se na sportovním výkonu. Vedle podmínek pro sportovní přípravu i oblast regenerace, ubytování a stravování. V souvislosti s kategorizací a diferenciací sportů budou vybrána ze stávajících sportovních zařízení ta, která budou plnit funkci národního sportovního centra specializovaného pro jednotlivé sporty či s multisportovní působností. Při výstavbě a rekonstrukci těchto center bude bráno v úvahu jejich využití pro handicapované sportovce. K činnosti národních sportovních center bude přizpůsobena dotační politika na provoz, údržbu a rozvoj těchto center. V rámci investiční výstavby budou zřizována potřebná sportovní zařízení pro sporty z hlediska preference a zájmu státu.

2.4.4. Společenské ocenění úspěšné sportovní reprezentace státu

Sportovci, kteří během své kariéry dosáhli významných sportovních úspěchů při reprezentaci ČR, by měli být společensky oceněni. Toto ocenění by se mělo dostat sportovcům za mimořádné sportovní výkony, za předpokladu dodržování principů fair play, a to jak na hřišti, tak v osobním životě.

2.5. Financování sportu

Finance v českém sportu dosáhly v současné době na historické minimum za posledních dvacet let. Tento fakt byl částečně kompenzován skutečností, že po roce 1990 se výrazně snížila porodnost a počet sportovců z řad talentované mládeže poklesl v řádech desítek procent. Počínaje rokem 2002 se tento trend obrátil a již od roku 2009

můžeme očekávat výrazný nárůst sportující mládeže, a to o 28% do roku 2014. Vzhledem ke stavu veřejných financí je zřejmé, že financování sportu je třeba zajistit i z jiných zdrojů.

2.5.1. Financování z prostředků státního rozpočtu

Rozdílnost v upokožování předložených potřeb je silně omezena možnostmi státního rozpočtu a schváleným finančním objemem pro oblast sportu. Přitom požadavky na podporu sportu nejsou dlouhodobě uspokojovány zejména u programu zabezpečující údržbu a provoz. Cílem nové legislativy v oblasti sportu je zajistit finanční objem ze státního rozpočtu v takové míře, aby pokryl vytyčené cíle sportu i sportu pro všechny, zastavit restriktivní dotační politiku státu v oblasti sportu a kompenzovat ji ve větším rozsahu daňovými úlevami. Z návrhu zákona o vrácení majetku církvím vyřadit sportovní zařízení, která slouží sportu, tělovýchově a turistice, ve větší míře přihlížet k potřebám sportovního prostředí při zpracování návrhů ekonomických a daňových zákonů, zajistit povinnost revitalizace a rekonstrukce zastaralých sportovních zařízení v majetku státu, krajů a obcí, umožnit jejich širší využití zejména pak školních zařízení a poskytnout daňové úlevy sponzorům, kteří se podílejí na vícezdrojovém financování sportovního prostředí. Součástí financování ze státního rozpočtu bude i zabezpečení nové organizační struktury sportovní reprezentace.

2.5.2. Financování z rozpočtu krajů, měst a obcí

V rozpočtu krajů, měst a obcí není žádná přímá položka na financování sportu. Ačkoli zákon o č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, v platném znění jasně ukládá krajům, městům a obcím péči o rozvoj sportu na jejich území, není tato činnost nikterak kvantifikována. Je potřeba jasně definovat a z hlediska státní politiky ve sportu koordinovat, jaké sporty budou významněji preferovány v rámci jednotlivých krajů, měst a obcí. Sportovní odvětví je potřeba vybírat v návaznosti na přírodní podmínky, infrastrukturu a historii sportů v místě. Kraje, města a obce jsou zároveň zodpovědné za financování sportovních zařízení a jejich činnost v oblasti sportu pro všechny a tuto zodpovědnost je potřeba jasně definovat.

2.5.3. Financování z příjmu loterijních a sázkových společností

V současné době je tato oblast upravena pro provozovatele loterií a jiných podobných her

zákonem č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v platném znění a souvisejícími vyhláškami MF a zákonem č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech, v platném znění. Provozovatelé loterií a jiných podobných her povinně odvádějí část výtěžku (6% až 20%) na sociální, zdravotní, sportovní, ekologický, kulturní nebo jinak veřejně prospěšný účel. Zákon neukládá, kam provozovatelé prostředky odevzdají. Některé společnosti však využívají skrytě výtěžek na marketingové, sociální a jiné účely. Tím porušují podstatu zákona a zároveň znevýhodňují jiné společnosti, které odvádí výtěžek v plném rozsahu. Tuto praxi je třeba napravit.

Řada loterijních a sázkových společností využívá sport k sázení. Jde o společnosti, které při sázení na sportovní výsledky zcela zjevně využívají osobnostních práv sportovců, za které sázkové kanceláře nic nehradí. Touto problematikou se zabývá současné švédské předsednictví EU a vytklo si ji jako jednu ze svých priorit. Zpoplatněním osobnostních práv sportovců se mohou získat významné částky, které se mohou formou odvodů využít zpět na podporu sportu. Zcela obdobná pravidla existují pro využívání osobnostních práv v oblasti kultury a dalších oblastech. Cílem nové legislativy je zakotvit, aby všechny loterijní a sázkové kanceláře poskytovaly kompenzace za využívání sportovních soutěží.

2.5.4. Financování z vlastních zdrojů a výnosů z vlastní činnosti

V současnosti největší část zdrojů ve sportu tvoří vlastní příspěvky hrazené sportujícími. Podle studie francouzského předsednictví je to až 50% příjmů. Vzhledem k tomu, že sportovní svazy jsou většinou občanská sdružení, která podle zákona nejsou založena za účelem podnikání, je nutné tuto situaci v novém zákoně upravit, aby si jednotlivé sportovní svazy mohly svojí činností na část svých aktivit prostředky vytvářet.

2.5.5. Financování z ostatních zdrojů

Současné další způsoby financování sportu jsou sponzorství, dary a příjmy z reklam. V tomto směru je cílem nezbytná úprava stávající legislativy, která nikterak nezvýhodňuje dárce a sponzory v oblasti sportu. Stát tuto charitativní činnost zatěžuje daněmi, a to jak na straně darujícího, tak na straně obdarovávaného. Při většině projekcí v restauracích, hotelech a obdobných veřejných prostorách je sport jedním z nejčastěji sledovaných programů. Přesto prostředky vybrané za autorská práva jsou děleny výhradně mezi hudební producenty, a to z velké části zahraniční. Z tohoto je zřejmé, že jako další způsob financování je nutné využít

analogické vybírání poplatků kolektivními správci dle autorského zákona (OSA, Dilia, Intergram, OOA-S, Ochranná organizace autorská, GESTOR ochranný svaz autorský), vytvořením zvláštního kolektivního správce sportovců, který by vybíral odměny za vysílání pořadů ze sportovních soutěží, popř. legislativně upravit, aby vybrané odměny stávajících kolektivních správců byly poskytovány na podporu sportu pro talentovanou mládež. V této souvislosti je vhodné zmínit, že stejně jako český film, který je podporován z rozpočtu státní České televize, měl by i český sport, který zaujímá významnou část její programové náplně, být touto organizací finančně podporován. V minulosti platila smlouva mezi tehdejší Československou televizí a Československým svazem tělesné výchovy o povinnosti finanční úhrady za vysílání televizních přenosů. Tento princip v současné době využívá jen několik sportovních svazů, a to za nepříliš výhodných podmínek.

2.5.6. Strukturální fondy EU

Systematické čerpání prostředků z evropských programů nelze považovat za pravidelnou součást financování národního sportovního prostředí až do doby vytvoření samostatného evropského rozpočtu pro sport a stanovení účelu a pravidel jeho využití. Tento stav nastane po ratifikaci Lisabonské smlouvy a vyhodnocení probíhajících přípravných akcí Evropské komise. Předpoklad realizace je nejdříve od roku 2012-2013.

Vedle výše uvedeného systémového zdroje bude mít sport šanci i nadále nepřímo profitovat z jiných aktuálních programů EU, určených jiným příjemcům, zejména krajům, městům a obcím, vzdělávacím zařízením, podnikatelskému a občanskému sektoru mimosportovního prostředí. Třetím, také nesystémovým zdrojem, se mohou stát budoucí účelové projekty EU (Evropský rok dobrovolnictví 2011). Ve všech případech využití zdrojů EU vzniknou na úrovni centra nové nároky na administrativu, odbornou podporu, v oblasti rozpočtové pak na spolufinancování, případně na předfinancování.

2.6. Vzdělání, věda a výzkum

2.6.1. Vzdělávání sportovních odborníků a specialistů

Výkonnostní a vrcholový sport i sport pro všechny se neobejdou bez dobrovolníků a specialistů. Sportovní prostředí potřebuje vytvořit podmínky pro dostupné, koordinované a kvalitní vzdělávání dobrovolníků, v souladu s evropskými standardy. Volný pohyb osob v rámci EU vyžaduje harmonizaci získávaných kvalifikací ve sportu.

Proces vzdělávání musí vedle organizačně ekonomického zajištění, respektovat „Struktury evropských kvalifikací“ (European Qualification Framework - EQF) a Evropský kreditový systém (European Credit System for Vocational Education and Training - ECVET), i jejich standardy (vědomosti, dovednosti, kompetence). Pozornost je třeba věnovat kvantitativním i kvalitativním aspektům vzdělávání profesionálů, kterých ve sportu přibývá zejména ve sféře komerčního sportu.

2.6.2. Vzdělání pro aktivní sportovce

Bílá kniha o sportu zpracovaná Evropskou komisí poukazuje na skutečnost, že vzdělávání aktivních sportovců ovlivňuje jejich aktuální osobnostní vývoj i jejich následné začlenění do společnosti. Programy sportovní přípravy, sportovní kluby i vzdělávací instituce proto musí věnovat pozornost duální kariéře mladých sportovců. Příklady dobré praxe budou čerpány z výsledků projektu Evropské kanceláře EOC, který bude realizován s finanční podporou EU v roce 2010. Aplikace přístupů ve vzdělávání sportovců by se měly stát standardem a měly by být státem podporovány.

2.6.3. Vědecký a technický servis pro vrcholový sport

Tato oblast je nezbytná pro přípravu ke státní sportovní reprezentaci a pro dosažení konkurenceschopnosti. Musí být zabezpečována pro jednotlivá sportovní odvětví v intencích podpory státní sportovní reprezentace. Požadavky praxe jsou většinou orientovány na zajištění servisu ve formě zpětnovazebních informací. Cílem je vytvořit nabídku, která umožní dlouhodobou a systematickou podporu sportovní přípravy. Předpokladem je existence dostatečně zajištěných odborných pracovišť v návaznosti na uplatňovaný systém péče o státní sportovní reprezentaci.

2.6.4. Základní a aplikovaný vědecký výzkum na oborových školách a pracovištích

Výzkum ve sportu je řazen mezi společensko-vědní disciplíny. Zastřešujícím vědním oborem je kinantropologie. Pro rozvoj a soustavnou inovaci sportu je rezortně organizovaný a financovaný výzkum nezbytný. Tradičně jsou zkoumány bio-psycho-sociální přínosy sportu a pohybových aktivit u různých vzorků populace. Výstupy těchto výzkumů mají charakter doporučení či podnětů pro využití ve školství, zdravotní prevenci, v sociální sféře, ale i pro rozvoj vlastního vědního oboru. Cílem a perspektivou je dosažení potřebné finanční

podpory této činnosti z prostředků veřejných grantových agentur, účelových programů EU, a přímou podporou MŠMT úpravou struktury rezortního financování. Systém zdravotního pojištění musí být více zainteresován ve zdravotní i sociální prevenci a v podpoře vědy a výzkumu. Stimulována musí být mezirezortní spolupráce.

2.7. Sportovní etika a Fair play

2.7.1. *Výchova v duchu olympionismu*

Olympismus se zrodil ve vyspělé kultuře starověku. Jeho hlavní myšlenka obsahující rozvoj tělesných i duševních schopností, je aktuální v jakékoliv fázi vývoje lidské společnosti. Nemůže být spojována pouze s vrcholnými výkony a soutěžemi na OH, které jsou záležitostí výjimečných jedinců. Jejich příklad má však nezastupitelnou roli ve formě vzorů, které jsou inspirací pro mládež, sportovce a celou společnost. Fyzická a psychická kondice je základem sportovních výkonů, ale také schopností organismu zvládat každodenní zátěž. Posiluje imunitní systém, urychluje proces regenerace. Přiměřená kultivace těla přináší duševní rovnováhu. Cílem výchovy v duchu olympionismu je harmonie těla i ducha. Výchova v duchu olympionismu je proces, který mladou generaci mnohem více osloví, bude-li frekventovaněji zařazován do vzdělávacích programů.

2.7.2. *Fair play na hřišti i v hledišti*

Sportovci i diváci jsou součástí sportovních akcí. Jejich chování vytváří obraz sportovního dění a ovlivňuje výsledek sportovních akcí. Pro sportovce platí daná pravidla. Sportovci jsou svým čestným a příkladným (fair play) postojem ve sporných nebo mimořádných situacích vzorem, který působí na diváky.

Pro diváka je norma chování dána jeho zájmem o sledovaný sport. Jejich přítomnost a projevy jsou přínosem a vytváří pozitivní atmosféru sportovních akcí. Část diváků však přichází s cílem využít anonymitu davu a vyprovokovat násilí a výtržnosti. Takové chování nesouvisí se sportem. Cílem je eliminace těchto projevů. Je potřeba spojit úsilí organizační a legislativní. Evropské instituce vydaly k otázce zajišťování bezpečnosti při sportovních akcích několik harmonizačních doporučení, podle kterých řada států EU efektivně postupuje.

2.8. Zdravotní zabezpečení sportu

Dosažení odpovídajícího zdravotního zabezpečení všech oblastí sportu vyžaduje přijetí řady opatření za součinnosti všech subjektů, které se na organizaci a řízení sportu podílejí. Vyžaduje větší účast státu, zdravotních pojišťoven a prosazení změn legislativních úprav. Sport pro všechny a výkonnostní sport potřebují intenzifikaci preventivních opatření a zajištění dostatečného počtu zdravotnických pracovišť a atestovaných sportovních lékařů v systému běžné lékařské péče. Vrcholový sport a státní sportovní reprezentace vyžadují samostatný systém v oblasti prevence i intenzivní specializované zdravotní péče. Pro potřeby úrazové prevence a vyhodnocování potřeb v oblasti sportu je žádoucí znovu zavést systém evidence sportovních úrazů.

2.8.1. *Lékařsky kontrolovaný výkonnostní růst mládeže*

Pro lékařsky kontrolovaný výkonnostní růst mládeže je potřeba vytvořit především novou právní úpravu, jejímž záměrem je zavedení povinných preventivních zdravotních prohlídek hrazených zdravotními pojišťovnami. U mládeže zařazené do systému přípravy se státní podporou musí být preventivní specializovaná zdravotní prohlídka základní podmínkou.

2.8.2. *Lékařská péče o vrcholové sportovce*

Cílem je vytvořit novou organizační strukturu zdravotního zabezpečení vrcholových sportovců v gesci MZdr., s legislativní oporou v novém zákoně o sportu. Systém bude řešit trvalé sledování zdravotního stavu sportovců, otázky prevence, včasné diagnostiky a dostupnosti specializované léčby. Dislokace zdravotnických pracovišť pro státní sportovní reprezentaci a vrcholový sport bude přizpůsobena potřebám státní sportovní reprezentace a odborných pracovišť, zabezpečujícím sportovní přípravu vrcholových sportovců. Podmínkou efektivity opatření je zdokonalení zdravotní dokumentace sportovců a operativní sdílení informací mezi zdravotnickými pracovišti. Vymezena musí být právní odpovědnost za poskytování zdravotní péče sportovcům. Kvalitativním posunem bude vytvoření podmínek pro práci zdravotních komisí sportovních svazů.

2.8.3. *Zdravotní zařízení, údržba a rozvoj*

Záměrem je zřízení sítě zdravotních zařízení, která by se specializovala výhradně na sportovní lékařství. Mohou být zřizována při fakultních nemocnicích, přičemž zřízení a provoz těchto

zdravotních zařízení by bylo financováno kombinovaně MŠMT a MZdr. Svoje opodstatnění v síti zdravotnických zařízení se sportovní specializací má specializovaný privátní sektor.

2.9. Boj proti doping

2.9.1. Antidopingový výbor ČR

Antidopingový výbor ČR bude nucen v souladu se světovými trendy i s potřebami jednotlivých sportovních odvětví zvýšit do roku 2012 počet testů ze současných 1400 na cca 2000, včetně rozšíření palety testování i na krevní vzorky. Úpravami mezinárodní legislativy dojde ke zvýšení administrativní náročnosti. Situace bude vyžadovat finanční a personální posílení, včetně úpravy způsobu odměňování, dopingových komisařů. Cílem je zvýšit odpovědnost sportovních svazů za řešení případů porušování dopingových pravidel. Tento postup má oporu v závazném Světovém antidopingovém kodexu.

2.9.2. Laboratoř dopingové kontroly

Pro zachování akreditace laboratoře je podle nařízení WADA nezbytné do konce roku 2010 navýšit počet testů ze současných cca 1800 na 3000 ročně. Vzhledem k dalším, již v současnosti neplněným požadavkům (analýza erythropoetinu a jemu příbuzných látek, radioizotopová analýza testosteronu), které jsou rovněž ekonomicky i personálně náročné, bude ekonomicky i politicky posouzena budoucí strategie zabezpečení analýz vzorků.

2.10. Pořádání sportovních akcí mezinárodního významu

2.10.1. Koordinace pořádání významných mezinárodních sportovních akcí

Základní prioritou státu v oblasti pořádání sportovních akcí mezinárodního významu bude systematický přístup na základě jednotných a předem stanovených pravidel.

Bude zřízen „Státní fond podpory sportu“, který bude sloužit primárně k finanční podpoře propagace českého sportu doma i v zahraničí a bude používán k finanční podpoře vybraných významných mezinárodních sportovních akcí. Možné zdroje financování Státního fondu podpory sportu jsou státní rozpočet, odvody výtěžku (loterie atd.), zdravotní pojišťovny, osobnostní práva sportovců, média (primárně Česká televize

a Český rozhlas), sponzoring, dary atd.

Bude ustavena „expertní skupina“, která bude transformována do státní organizace, zodpovědné za rozvoj a fungování této oblasti. Expertní skupina / organizace bude aktivně vyhledávat, monitorovat, plánovat, získávat a realizovat sportovní akce mezinárodního významu v ČR na úrovni nejvyššího mezinárodního standardu. Pravidly bude zabezpečena transparentnost hodnocení žádostí a projektů pro všechny žadatele o státní podporu.

2.10.2. Studie proveditelnosti sportovního projektu

Expertní skupina / organizace zpracuje metodiku pro podání žádosti o státní podporu, která bude předkládána ve formě „Studie proveditelnosti sportovního projektu“. Při sestavování závazného obsahu studie budou použity funkční zahraniční vzory a metodika MOV, které budou adaptovány na konkrétní podmínky a potřeby ČR.

2.10.3. Státní podpora vybraných mezinárodních sportovních akcí

Vláda nebo kompetentní státní orgán bude moci schválit státní podporu nebo záštitu sportovní akce pouze za předpokladu schválení Studie proveditelnosti dané akce. Budou stanoveny podmínky pro případ, že žadatel kladné stanovisko ke studii neobdrží a přesto mezinárodní sportovní akci uspořádá, které budou určovat odpovědnost pořadatele/žadatele. Státní podpora vybraných sportovních akcí bude podmíněna propagací ČR při pořádání mezinárodní sportovní akce. Cílem je, aby všichni pořadatelé (sportovní svazy) před pořádáním mezinárodní sportovní akce získali kladné stanovisko a garanci státu, minimálně zajištění vstupu akreditovaných účastníků do ČR, a aby byly eliminovány škody, vznikající pořádáním ekonomicky i jinak nezvládnutých mezinárodních sportovních akcí.

3. PRIORITY STÁTNÍ POLITIKY

- Provázaný systém výchovy talentované mládeže a péče o státní sportovní reprezentaci;
- Sport pro všechny a dobrovolnictví ve sportu;
- Sportovní infrastruktura, její systémová údržba, provoz, obnova a investiční výstavba;
- Posílení financování sportovního prostředí a hledání nových zdrojů;
- Reforma legislativy s dopadem na sportovní prostředí.

A

Asociace školních sportovních klubů České republiky – AŠSK 9, 62
Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů České republiky – ATJSK 9, 62
Autoklub České republiky 9, 62

B

Bernard Jaroslav, starosta České obce sokolské 23, 28, 62
Bičík Milan, poslanec PS PČR 45, 52
Boháč Jan, generální sekretář ČSTV 62

C

Časlavská Věra, olympijská vítězka – sportovní gymnastka 25
Černošek Miroslav majitel agentury Česká sportovní 45, 47, 50
Černý Otakar, moderátor konference 16, 17, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 34, 36, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60
Česká asociace Sport pro všechny – ČASPV 10, 62
Česká obec sokolská – ČOS 10, 62
Český olympijský výbor – ČOV 10, 62
Český střelecký svaz – ČSS 10, 62
Český svaz tělesné výchovy – ČSTV 11, 62

D

Doktor Martin, olympijský vítěz – rychlostní kanoista 25
Dovalil Josef, místopředseda Českého olympijského výboru pro olympismus 29
Dvořák František, místopředseda Českého olympijského výboru pro sport 29, 33, 34, 53
Dvořák Vlasta 34

E

Ertl Zdeněk, Sdružení sportovních svazů České republiky 52, 55, 57, 63
Ertlová Ivana, manažerka České asociace českých technických sportů 30

F

Filip Vojtěch, předseda KSČM 14, 39

H

Hájek 34
Hašek Ivan, předseda Českomoravského fotbalového svazu 31, 32, 33
Hulinský Petr, čestný předseda Českého paralympijského výboru a místopředseda Českého svazu TAEKWONDO WTF 55, 57, 58, 61

CH

Chlumský Jan, vedoucí exekutivy antidopingového výboru ČR 55, 60

J

Janeček Jiří, generální ředitel České televize 12, 16
Ječmínek Roman, prezident Autoklubu České republiky 32, 35, 51, 58, 63
Ježek Jiří, paralympijský vítěz a mistr světa – cyklistika 25
Jirásek Milan, předseda Českého olympijského výboru 12, 17, 62

K

Kaderka Ivo, prezident Českého tenisového svazu 27
Kalousek Miroslav, 1. místopředseda TOP 09 13, 20
Kejval Jiří, místopředseda Českého olympijského výboru 44, 47, 48, 50, 52
Klub českých turistů – KČT 11, 62
Kocourek Jan, náměstek ministryně školství, tělovýchovy a mládeže 23, 26, 28, 30, 33, 36, 44, 47, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 60, 61, 62
Konečná Kateřina, poslankyně KSČM 24
Kopicová Miroslava, ministryně MŠMT 36
Kořan Pavel, předseda ČSTV 23, 28
Král Tomáš, prezident Českého svazu ledního hokeje 31, 33
Kraus Michal, sportovní expert ČSSD 46, 48, 50
Kubata Jan, primátor města Ústí nad Labem 26, 46, 47, 48
Kumpošt Roman, předseda dozorčí rady Svazu českých lyžařů a sportovní expert KDU-ČSL 46, 50

L

Langer Ivan, poslanec PS PČR, místopředseda ODS 51, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61

M

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy 62

N

Nečas Petr, místopředseda ODS 12, 19
Neumanová Kateřina, olympijská vítězka – běžkyně na lyžích 25
Němec Jaroslav 63

O

Orel 11, 62

P

Paroubek Jiří, předseda ČSSD 14, 41
Pollert Jaroslav, Český svaz kanoistiky 34

S

Sdružení sportovních svazů České republiky – SSS ČR 11, 62
Stráský Jan, předseda Klubu českých turistů 55, 58
Süss Vladimír, děkan Fakulty tělesné výchovy a sportu 35
Svoboda Cyril, předseda KDU-ČSL 13, 38
Šlégr Jiří, olympijský vítěz – hokej 24, 27
Šojdrová Michaela, první místopředsedkyně KDU-ČSL 22, 26
Štoviček Jan, člen mezinárodního odvolacího soudu FIA 55, 59, 60, 61
Šustr Ladislav, starosta křesťanské sportovní organizace Orel 28
Švarc Milan, Komise pro Světové hry 35

Z

Změlík Robert, olympijský vítěz – atletický desetiboj 25